

INHOUD '88 NR. 1

DOCUMENTATIECENTRUM
 NEDERLANDSE POLITIEKE
 PARTIJEN

PPR-JONGEREN SINGEL 277 1012 WG AMSTERDAM

JONGERENKULTUUR

Zaterdag 28 november j.l. vond in Utrecht het PPR-jongerenkongres plaats. Na het gebruikelijke huishoudelijke gekraak ging het inhoudelijk deel deze keer over jongerenkultuur. Een talkshow, video's en fitness, alles kwam daarbij ter sprake.

Het huishoudelijke gedeelte kende 's-ochtends weinig hoogtepunten, of het moest het optreden van kongresvoorzitter Frank van der Meijden zijn. Bij stemmingen informeerde hij voortdurend naar, naast de vóór- en tegenstemmers & onthouders, degenen die 'nog slapen'. En inderdaad staken sommigen ook dan hun stemkaart de lucht in.

De bestuursverantwoording werd zonder problemen goedgekeurd en, mét wat vragen, gold dat ook voor het jaarplan en de begroting voor '88. Het kongresbesluit van 3 mei 1986 om lid te worden van het samenwerkingsverband M'50 werd gehandhaafd. Hierdoor zullen de PPR-jongeren

toetreden tot M'50. In M'50 is nu sprake van samenwerking tussen de Jonge Socialisten, de JOVD, het CDJA, de Jonge Democraten van D'66 en de PS-jg. Het doel van M'50 is politieke vorming van jongeren. Tot nu toe

Vervolg op pag.2.

Vervolg van pag.1.

namen de PPR-jongeren deel aan het Buro Politiek Jongeren Kontakt, een organisatie met hetzelfde doel. De PPR-jongeren zullen dit BPJK nu verlaten.

Ook de Jonge RadikalenKrant kwam nog ter sprake. Op het vorige kongres was besloten om een hoofdredakteur te kiezen. Dit kongres werd Hanny Geerts tot hoofdredakteur gekozen. De hoofdredakteur is voortaan verantwoording schuldig aan het kongres en benoemt en ontslaat de redaktie.

Een kongres zou geen kongres zijn zonder bestuursverkiezingen. Bet-ina Zeldenthuis nam afscheid als voorzitter en Onno de Zwart als sekretaris publiciteit. Als nieuwe voorzitter werd Michiel Plugge gekozen; zijn taak als algemeen sekretaris zal voortaan vervuld worden door

Luuk Heijlman. Verder zal Anneke Stevelmans mee gaan draaien met het bestuur.

Talkshow

Jongerenkultuur bestaat voor een groot deel van de jongeren uit televisiekijken, en daarom mocht op het kongres een échte talkshow natuurlijk niet ontbreken. Onder leiding van Cees Grimbergen (hij presenteerde destijds 'Snuiters' bij de IKON) spraken iemand van de Meidentelefoon, de zangeres Lieke Peper (zou een 'psychedelische groepie' zijn, wat dat dan ook mag wezen), Anneke Stevelmans (ja, dezelfde, maar dan voor het inmiddels opgeheven comité 'Kindervuist' en een 31-jarige leraar van 'Youth for Christ' met elkaar. Het werd een leuk gesprek, waarin vooral Cees Grimbergen de PPR-jongeren scherp onder vuur nam. Alle sprekers waren het erover eens dat veel jongeren een beeld hadden dat de politiek en politieke jongerenorganisaties als de PPR-jongeren alleen maar veel oeverloos gelul is, een beeld dat maar moeilijk te bestrijden is.

Opvallend was dat, alhoewel veel jongeren de politiek actieve jongeren carrièrejagers vonden, dat niet voor de PPR-jongeren bleek te gelden. Dat waren volgens hen échte idealisten. Diezelfde idealisten konden na afloop van de talkshow aan verschillende workshops deelnemen. Zo was er een workshop over jongeren & politiek. Over de vraag hoe meer jongeren voor

politiek te bereiken werd veel gepraat. Maar een antwoord werd niet gevonden. Een andere workshop hield zich bezig met jongeren & vrije tijd. Hoewel het idee van een proefwerk in het vak vrijetijdskunde in de vorm van een dag vrijaf de meeste deelnemers wel aansprak, wilden de meesten toch niet het vak vrijetijdskunde op de middelbare school laten invoeren. En om in de vrije tijd naar commerciële t.v. te kijken, dat vond ook niet iedereen een aantrekkelijk idee. Een stelling om commerciële t.v. in te voeren werd dan ook afgewezen.

Aktie

Dat de politiek niet alleen oeverloos gelul is, bewezen een aantal andere workshops. Een workshop grimeren leidde ertoe dat een paar PPR-jongeren met wel zeer opmerkelijke gezichten rondliepen. En in een fitnessworkshop konden al die PPR-jongeren hun lule zweet eruit werken.

Het echte werk kwam echte 's-avonds pas. De PPR-meiden presenteerden hun folder over seksueel geweld door middel van een workshop zelfverdediging. Onder het uitstoten van oerschreeuwen werd het knietje geëfend. Een stuk veiliger keerden de meeste jongeren na afloop van dit kongres over jongerenkultuur dan ook weer huiswaarts.

Onno de Zwart

KOLOFON

De Jonge RadikalenKrant is een uitgave van de PPR-jongerenorganisatie.

Abonnementen:

PPR-jongeren, Singel 277,
1012 WG Amsterdam

Tel: 020-27 84 61

Abonnementenprijs voor
PPR-jongeren f.0,- (gratis);
voor individuen f.15,- en
voor instellingen f.20,-.

Redaktie: Hanny Geerts
(hoofdredakteur), Naut Kusters,
Els van Schravasande, Geert de
Vos, Ton Wiegman en Onno de
Zwart.

Sasistay-out: Kees van Eijk
Lay-out: (deze keer) Geert de Vos
Drukkerij: de Appelboesemmers,
Amsterdam

Kopy voor de volgende Jonge
RadikalenKrant graag naar
ons nieuwe hoofdredakteur:

Hanny Geerts,
Limburgsingel 164
6845 DS Arnhem

Advertenties naar:

Singel 277
1012 WG Amsterdam
t.a.v. Jonge Radikalenkrant

SLUITINGSDATUM VOLGENDE
JONGE RADIKALENKRANT:
3 MAART 1988

Het spijt ons zeer dat "wegens omstandigheden" de release van deze Jonge Radikalenkrant wel erg ver aan de verkeerde kant van de jaarwisseling plaatsvindt. Een van de oorzaken, die daartoe, en ook tot het kleiner aantal pagina's heeft geleid, is, dat er een enorm gebrek is aan kopy. We zouden nou eindelijk wel eens zó veel kopy willen hebben, dat we, wegens plaatstekort stukken moeten weigeren. En iedereen kan daaraan meewerken. En het komt de kwaliteit van deze krant zeker ten goede!

geert

PPR-MEIDEN

De PPR-meiden gaan zich de komende tijd bezighouden met geboortetechnologie en genetische manipulatie. Dit zijn geen gemakkelijke onderwerpen en daarom wordt eerst aan de hand van allerlei materiaal onderzocht wat dit inhoudt. Daarna wordt bekeken of er verder iets mee gedaan kan worden, zoals het organiseren van een kongres of het schrijven van een piekwerkje.

Maar zo ver is het nog niet. Op zaterdag 23 januari is er een eerste bijeenkomst. Meiden die willen komen of die het materiaal willen ontvangen kunnen zich opgeven bij: Heleen S. Kuiper, Eikenlaan 5, 1783 GS Den Helder, tel. 02230-18369

INTERVIEW:

POLITIEK OP STRAAT

De PPR-jongeren hebben sinds het jongerenkongres een nieuwe voorzitter: Michiel Plugge. Op het kongres, maar na het aftreden van Bet-ina Zeldenthuis (de vorige voorzitter) en de verkiezing van Michiel, hebben we, met een luisterende cassetterecorder achter ons, de balans opgemaakt en vooruit geblikt. Wat de cassette hoorde, lezen jullie hieronder

De voorzitter-af

- Heb je iets geleerd als voorzitter van de PPR-jongeren?

Bet-ina: Wat ik ervan geleerd heb is het met anderen praten over je politieke ideeën. In m'n eigen omgeving kom ik vaak mensen tegen, die anders denken. Bij de PPR-jongeren kom ik méér mensen tegen die denken als ik. Daar heb ik heel wat van opgestoken. Toen ik twee jaar geleden begon, wist ik niet of ik het aan zou kunnen. Op het moment heb ik zelf het idee, dat het goed gegaan is (Michiel knikt). Dus dat vind ik ook een leerpunt van mezelf.

- Je bent op een moeilijk moment voorzitter geworden. Vlak vóór jou hadden we eigenlijk zo goed als geen voorzitter en het toenmalige bestuur funktioneerde

nou ook niet wat je noemt optimaal. Jij hebt het tot iets gemaakt.

Bet-ina: Ik denk dat dat ook mijn kracht is: om mensen die samen iets willen, maar niet goed weten hoe ze iets moeten aanpakken, op één lijn te krijgen. Ik denk ook dat het goed is dat ik in dit bestuur de afgelopen periode voorzitter ben geweest. Nu draait de organisatie en is het moment aangebroken, dat ik wegga. Nu komt de politiek-inhoudelijke kant op de voorgrond. Die kant is erg belangrijk, maar het is niet mijn sterkste kant om daarin lijn te brengen.

De voorzitter-aan

- Terwijl Bet-ina voorzitter was, was jij algemeen sekretaris. Hoe heb jij die tijd

doorgemaakt?

Michiel: Ik heb gezien hoe het bestuur als groep vanuit een bepaald idee ging funktionseren en een bepaalde verantwoordelijkheid ging voelen. Juist omdat je wat presteert, óók inhoudelijk, heeft dat gevolgen naar je organisatie; dat brengt ook de mensen op één lijn. Dat kan ertoe leiden, dat op een zeker moment ook een afdelingsbestuur komt tot een bepaalde, zichtbare manier van werken. En dat is het laatste jaar in een stroomversnelling gekomen.

- Je hebt het over "één lijn", één geheel. Af en toe lijkt het erop dat er toch meer delen zijn.

Michiel: Natuurlijk zit je als organisatie in een dilemma. Is het wel goed om als PPR-jongeren-organisatie één geheel te zijn? Niet alles hoeft door de hele organisatie voor de volle 100 % gedragen te worden. Anderzijds heb je dingen, waarmee je naar buiten treedt, waarbij je wél een geheel moet vormen.

Bet-ina: Ik denk dat je dat altijd houdt. De belangen voor verschillende mensen zijn ook verschillend. Als bestuur moet je over de hele organisatie heen kijken en als PPR-jongere in een afdeling kijk je naar dingen in je eigen omgeving. En dat botst wel eens.

Michiel: Da's waar, maar je kunt een inhoudelijke lijn verbuigen tot een gemeentelijke of provinciale manier van inhoudelijk werk. Met bijvoorbeeld iets als de meidenfolder is dat geen probleem. Er zijn mensen, die vinden dat je, kosten wat het kost, de pers moet bereiken, en anderen, die vinden dat, als het niet aankomt, in ieder geval moet overkomen wat je te zeggen hebt. Meningsverschillen daarover heb ik echter nog nauwelijks aangetroffen. En dat komt ook omdat we nog nauwelijks naar buiten getreden zijn.

De toekomst

- Wat zou je de PPR-jongeren, thuis, achter de Jonge RadikalenKrant, nog willen meegeven?

Bet-ina: Eigenlijk dat, wat ik in mijn toespraak van vanmorgen al zei: kijk ook eens om je heen, denk ook eens aan jezelf. Preek niet alleen wat anderen moeten doen, wat goed is voor het milieu, terwijl je zelf je rotzooi in het milieu dumpst. Dat er inspraak moet zijn, terwijl

Vervolg op pag.4.

jezelf geen tegenspraak duldt. Etc. Het is dus heel leuk om politiek voor anderen te maken, maar zorg dat je zelf het voorbeeld geeft. Anderen zien dat en zien daarmee ook een andere kant van je sympathie voor de PPR. En ik denk, dat je daar ver mee kunt komen.

- En wat is de nieuwe voorzitter van plan?

Michiel: De organisatie moet nog verder op poten gezet worden. De ledenwerving mag niet in het verdomhoekje terecht komen. Daarnaast moeten we standpunten durven innemen. Er moeten inhoudelijke discussies komen (en er kunnen dan best meningsverschillen blijken). Daar is een markt voor. Wat jongerenorganisaties naar buiten brengen, gaat over het Midden Oosten; vandaag hebben de Jonge Socialisten een kongres over koalitielvorming. Daar moet ik om lachen. Als jongerenorganisatie moet je het hebben over zaken die jongeren aangaan en hun belangstelling hebben. Het projekt van André van Gemert (Jongeren en Politiek) heeft de PPR-jongeren goed gedaan. Dit kongres is er ook een beetje uit voortgekomen. We zouden eens na moeten denken over iets soortgelijks, dat aansluit op de meidenfolder. Nu lijkt het erop alsof haast alleen ouderen zich met seksueel geweld & jongeren bezighouden. Wat dat betreft vormen de PPR-meiden 'n voorhoede, en dat kunnen we middels een projekt beter gestalte geven. Je bouwt op zo'n manier ook aan je inhoudelijk werk.

Bet-ina: Ik denk ook dat iets, dat zo praktijk-gericht is, beter werkt als allerlei theoretische verhalen, die je vertelt.

Michiel: Een van de manieren om jongeren te interesseren in politiek, is door ze te laten zien, dat het op de hoek van de straat ligt. Je moet laten zien, dat je zélf iets kunt veranderen.

'20 JAAR POLITIEKE VERNIEUWING'

De ontstuurige jaren '60:

Twee bewegingen doen de gevestigde politieke orde op haar grondvesten schudden: D'66 lanceert haar ontploffings-theorie en de PPR ontsteekt een nieuw radikaal vuur.

20 jaar later:

Is het lont gedooft?, werkte de ontsteking niet?, of was de politieke vernieuwing een blindganger?

20 januari 1988:

Laait het vuurtje weer op? Bas de Gaay Fortman en Jan Vis, fractievoorzitters van resp. PPR en D'66 in de Eerste Kamer,

debatteren hierover in het Binnenhof in Groningen. PPR-jongeren en Jonge Democraten nodigen jou uit deze gebeurtenis bij te wonen. De avond zal swingend worden afgesloten met een band. Dus...

Café het Binnenhof, Oosterstraat 7a in Groningen op woensdag 20 januari 1988 om 19.00 uur.

Meer informatie bij Meint Pool, tel. 050-734398

Tevens is er een boekje samengesteld met de titel '20 jaar politieke vernieuwing'. Dit boekje is samengesteld door de werkgroep Politieke Stromingen van de PPR-jongeren Groningen.

(BIJNA-)STILTE

We leven in een wereld van uitersten; dat zou de konklusie kunnen zijn van dit verhaaltje. Er is muziek, die bestaat uit oorverdovend lawaai. Dat is bepaald geen sociaal gebeuren, omdat je de kans niet krijgt om mede-staanders te spreken, omdat je niet te verstaan bent zonder mikrofoon. En er staat meestal maar één zanger achter de mikrofoon, en het lijkt me sterk dat jij dat bent. Hiermee bedoel ik niets ten nadele van de muziek, die zich dan afspeelt op het podium. Er is óók muziek die bestaat uit oorverdovende (bijna-)stilte. Dat is soms ook geen sociaal gebeuren, omdat je de kans niet wilt nemen om mede-zitters te spreken; bang met het gefluister de spanning in de stilte te breken.

Eerlijk gezegd zou ik, als iemand anders bovenstaand geschreven zou hebben en het me liet lezen, al meteen de indruk krijgen dat het hierbij weer eens ging om geluidjes, die horen bij een supermarkt-winkelmandje met daarin stukken oosterse filosofie, reïncarnatie, predestinatie en astrologie, lukraak uit de winkelrekken geplukt. New Age, zo noemen ze dat, als ik me niet vergis. Maar omdat ik er zelf bij was, weet ik dat daarvan geen sprake was. Het was een herdenkingskonsert voor de afgelopen zomer overleden Amerikaanse komponist Morton Feldman. En hij had, toen hij nog leefde, weinig op met oosterse filosofieën, en dat in tegenstelling tot geestverwante komponisten als John Cage. Feldman's muziek dwong m'n stilte af. Het is geen muziek, die je bij de hand kan nemen en je rond kan leiden door je gedachtenwereld, zoals New Age-muziek dat wel pretendeert. Het is wél muziek die je alleen laat in de stilte; slechts op bepaalde momenten deze stilte vormgeeft. Muziek, die geen ontwikkeling, richting of voortbewegen kent, en als zodanig nieuw. Het is geen muziek die op zich overdondert of sensationeel is. Muziek, ook, die zich bepaald niet aan je opdringt. En niet gemakkelijk, maar wel dankbaar om naar te luisteren. Trouwens, er was daar weinig te zien. Twee van de stukken werden uitgevoerd door een koor. Je verwacht dan op z'n minst monden te zien bewegen. Echter niets was minder waar; het enige dat je soms zag, was een stemvork, hard en zacht terecht komend op respectievelijk de knie en het hoofd van de zangers en zangeressen. Dat moest, omdat het anders haast onmogelijk was om op de juiste toon in te vallen. Al met al dus een intieme doch indrukwekkende gebeurtenis, die, moet ik bekennen, in zekere zin tóch geestverruimend werkte. Een voort-durende bijna-stilte, die niet plechtig was.

41 / 1988

-snik-

20 JAAR POLITIEKE VERNIEUWING

1966: De verbeelding aan de macht

In het westen groeit verzet tegen de gevestigde orde. Een groeiende groep mensen twijfelt aan de uit z'n voegen barstende welvaartsmaatschappij. De verbeelding krijgt aandacht en de machthebbers zien zich gesteld tegenover kleurrijke akties, zoals het witte fietsenplan van PROVO. De tekortkomingen van de grote traditionele partijen (KVP, ARP, CHU, VVD en PvdA) met hun verouderde ideologieën komen aan het licht. Diskussies komen op gang over maatschappijhervorming, staatsbestel, parlementaire democratie en politieke samenwerkingsverbanden.

Nieuwe partijen

In deze periode zien twee nieuwe stromingen het levenslicht: een ondogmatische, op radikale democratisering gerichte stroming en een christen-radikale stroming, gericht op een snelle hervorming van de christelijke partijen tot organisatie met een radikaal vooruitstrevend programma.

De eerste beweging (D66) formuleert de ontploffings-theorie: men wil het oude, vermolmde politieke bestel opblazen. Er dienen partijen te komen, die zich niet meer baseren op verouderde ideologieën maar op eigentijdse programma's.

De andere beweging vindt haar oorsprong in de drie grote christelijke partijen. Hieruit ontstaat op 1 maart 1968 de PPR. De ruim een jaar daarvoor opgerichte Democraten-66 zien hierin de eerste tekenen van de ontploffing van het politieke bestel.

Wat wil de PPR zijn?

Tijdens de oprichting van de partij wordt besloten dat de PPR geen christelijke partij wordt, maar een partij voor christenen "die openstaat voor eenieder die haar vertrouwen wil schenken". In de tijd voorafgaand aan het oprichtingskongres vinden er enkele discussies plaats over de plaats en de identiteit die de partij moet krijgen. Een persbericht uit 1967 geeft al aan welke richting die opgaat: "...Wel moet duidelijk worden dat politiek handelen vanuit een christelijke levenswijze nimmer vrijblijvend kan zijn. In concreto betekent dit dat in de toekomst de gewenste partij(en) veel meer dan tot nu toe vooraan moet(en) gaan staan bij het realiseren van doeleinden als: het nemen van initiatieven t.b.v. ontwapening en uiteindelijke uitbanning van de oorlog, opvoering en verbetering van ontwikkelingshulp, bestrijding

van discriminatie, verkleining van inkomensverschillen, offers voor financiering van gemeenschappelijke voorzieningen om Nederland in de toekomst leefbaar te houden en democratisering van de samenleving".

Van Mierlo plaatst kanttekeningen bij de christelijke inspiratie. Hij meent dat de PPR verzuimt de noodzaak en politieke betekenis hiervan aan te geven.

1987: Opgeslokt in het politieke stelsel

De ontploffing is mislukt: KVP, ARP en CHU zijn samengegaan in het CDA, de VVD noemt zichzelf nog steeds liberaal en de PvdA zichzelf socialistisch. D66 en PPR bestaan nog steeds, als partijen naast andere.

De PPR nu

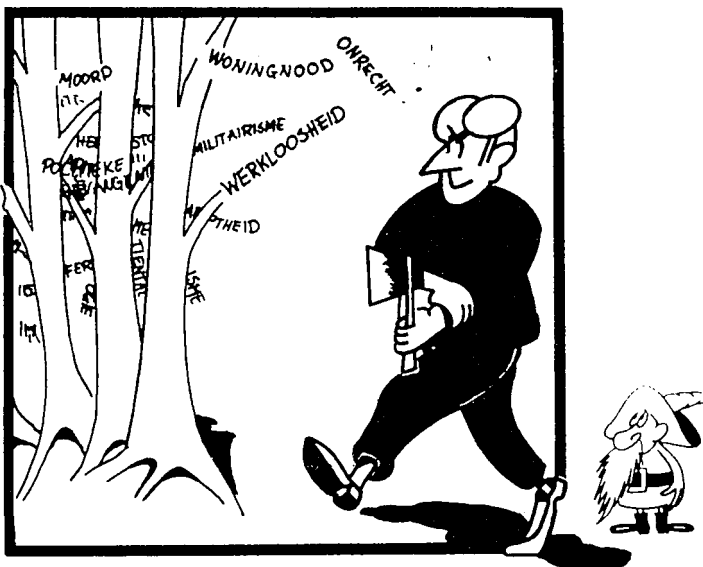
Van een partij die als overkoepelende doelstelling had "geef elk mens meer ruimte om mens te zijn" en die zich voornamelijk richtte op het ontevreden christelijke kiezerspubliek, is deze geëvolueerd naar een partij die zich libertair en ekologisch noemt: "bevrijding uit afhankelijkheid en behoud van de aarde, dáár gaat het om". Deze ene zin geeft de twee hoofdlijnen in de PPR-visie weer: de libertaire en de ekologische lijn. Om dit te bereiken streeft de PPR naar democratisering van de maatschappij op twee manieren:

- democratisering van de economie, die de afhankelijkheid van individuen kan opheffen en
- democratisering van de politiek, waarbij de staat wordt gezien als een door de burgers gekozen organisatie die uitvoerder is van zo weinig mogelijk taken en haar prioriteit legt bij het waarborgen van rechtvaardigheid, rechtsgelijkheid en behoud van de aarde.

Verschillen met D66

Veel van deze beginselen zouden ook van toepassing kunnen zijn op D66. Toch zijn er verschillen. Deze zitten meestal niet in de uitgangspunten maar in de manier waarop iets te bereiken

Vervolg op pag.6.

Vervolg van pag.5.

moet worden. D66 probeert ten alle tijde redelijk te blijven terwijl de PPR het twee handen-principe kent: een parlementaire en een buitenparlementaire hand.

Aktievoeren is voor de PPR een wezenlijk onderdeel van de democratie terwijl het voor D66 slechts een signaalfunctie heeft. Beide partijen streven naar democratisering van de samenleving. D66 legt het accent op staatsrechtelijke vernieuwingen en de PPR richt zich voornamelijk op vernieuwingen in de maatschappelijke machtsverhoudingen.

Zoals D66 moeite heeft de PPR te rekenen tot de 'serieuze' partijen, zo betwijfelt de PPR of D66 wel 'progressief' kan worden genoemd. 'No love lost', met andere woorden. Zo zal het wel blijven. Toch zou het voor beide partijen goed zijn te beseffen dat de wederzijdse aanhang politiek minder ver uiteen ligt. Waar sprake is van een elektorale noodzaak, blijken democraten en radicalen goed te kunnen samenwerken... Bas de Gaay Fortman schreef: "Wie twintig jaar D66 en 18 jaar PPR overziet, moet constateren dat geen van beide partijen de grote pretenties van weleer heeft waargemaakt. D66 kreeg wel zetels maar fungeerde nauwelijks als 'breekijzer', 'katalysator' of 'zout in de pap'. De PPR kwam wél met radicale alternatieven maar kreeg nauwelijks elektorale steun. Ach, was het maar mogelijk die twee te combineren: de inhoudelijke frisheid van de PPR met de frisse vormgeving van D66!"

Meint Pool

AKTIESEKRETARIAAT

Op het voorjaarskongres van de PPR-jongeren ben ik aangesteld als aktiesecretaris van de PPR-jongeren, met daarbij een aantal duidelijke taken. Eén van die taken was het opzetten van een aktiesecretariaat.

Akties organiseer je niet 'zomaar even'. Behalve dat één persoon lang niet genoeg weet over allerlei soorten akties, is er ook veel te veel werk voor één persoon. Gelukkig zijn er een aantal afdelingen met een aktiesecretaris, zodat akties in hún omgeving vaak door hen kunnen worden georganiseerd of in de gaten kunnen gehouden worden. Helaas zijn er binnen de PPR-jongeren een aantal regio's waar geen afdeling is. Ook in deze regio's zijn er akties

Mijn vraag is daarom wie er bereid is voor zo'n regio (rond zijn/haar eigen woonplaats) de akties in de gaten te houden. We willen proberen een wisselwerking tot stand te brengen tussen akties waarvan informatie in Amsterdam binnenkomt en die interessant

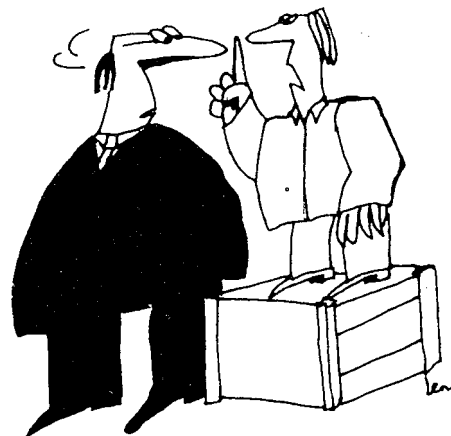
zijn voor een regio, én akties voor een regio die misschien in een andere regio al een keer zijn gevoerd en waarvoor dus al materiaal aanwezig is. We hoeven toch niet steeds twee keer het wiel uit te vinden?

Daarnaast zijn we ook op zoek naar mensen die op een bepaald gebied geïnteresseerd zijn. Misschien kan op die manier een bepaalde aktie veel deskundiger worden gevolgd dan door iemand, die niet zo veel daarvan weet.

Mensen die interesse hebben om mee te werken in een aktie-netwerk, kunnen bij mij meer informatie daarover krijgen, of zich meteen opgeven:

Luuk Heilman,
Singel 277,
1012 WG Amsterdam
of tel. 02975-63 70 9

YOUNG & RADICAL.

- Ik word lid van de PPR-jongeren en ontvang dan de Jonge Radikalenkrant
- Ik word lid van de PPR (kontributie naar draagkracht vanaf f25,- per jaar, er is op verzoek vrijstelling mogelijk).
- Ik wil meer weten over .....

Naam _____ M/V Geboortedatum _____
Adres _____
Postcode _____ Plaats _____
Telefoon _____ Handtekening _____

Bon in open envelop sturen naar: PPR-jongeren,
Antwoordnummer 10718, 1000 RA Amsterdam.

DNPP

DE JONGE RADIKALENKRANT

INHOUD '88 NR. 2

ONZE NIEUWE MEDEWERKSTER
BESTUURSMEEDEDELINGEN
DE AFDELINGEN
SAYCO: JONGEREN IN ZUID AFRIKA
PPR-JONGEREN OVER ONDERWIJS
ONGEWENSTE INTIMITEITEN OP SCHOOL
HOGER- EN UNIVERSITAIR ONDERWIJS

PPR-JONGEREN SINGEL 277 1012 WG AMSTERDAM

foto: jullie reporter
DOCUMENTATIECENTRUM
NEDERLANDSE POLITIEKE
PARTIJEN

ONZE NIEUWE MEDEWERKSTER

Nadat in de laatste paar jonge radikalenkranten respectievelijk de ex-werknemer en de gegane en gekomen voorzitter aan het woord waren is het nu de beurt aan de nieuwe werkneemster. Haar naam is Leónieke Daalder en jullie reporter is eens gaan uitvinden wat er nog meer over haar geschreven kan worden. Hier diet hij verslag van zijn uitvindi... ..maar nee, luistert u eens naar Leonieke zelf:

...'Ik heb 5 jaar politicologie gestudeerd aan de Universiteit van Amsterdam. Mijn afstudeer-richting heet 'politiek gedrag van maatschappelijke kollektiviteiten en ik ben afgestudeerd op een onderzoek naar de rol van vrouwen in de vredesbeweging. Bovendien heb ik een onderwijs-bevoegdheid. Na m'n afstuderen ben ik eerst 'n tijdje op

vakantie gegaan. En daarna ben ik gaan solliciteren. En meteen, bij één van mijn eerste sollicitaties was het raak'...

...'Dus sinds 1 januari ben ik 20 uur per week voor de PPR-jongeren beschikbaar. Het is de bedoeling dat ik veel

Vervolg op pag.2.

Vervolg van pag.1.

inhoudelijk bezig ga zijn en dat ik de mensen in het land bijsta door adviezen te geven en vragen te beantwoorden. Verder beantwoord ik ook telefoontjes en brieven en doe ik wat administratief werk. Ook is me gevraagd om een oogje in het zeil te houden, zodat dingen die gedaan moeten worden ook werkelijk gedaan worden. Tenslotte zal ik me bezig gaan houden met het organiseren van vormingswerk-achtige activiteiten, zoals nieuwe-leden-dagen'...

...'Dit werk bij de PPR leek me een praktisch vervolg op mijn studie en op mijn onderwijs-stage. Mijn ouders zitten in het onderwijs en door hen wist ik dat ik moest oppassen. (Want als je er eenmaal inzit kom je er moeilijk weer uit.) Maar bij de PPR-jongeren heb ik het gevoel, dat ik toch iets met mijn

KOLOFON

Kopy voor de volgende Jonge RadikalenKrant graag naar onze hoofdredacteur:

Hanny Geerts,
Limburgsingel 164
6845 DS Arnhem

Advertenties naar:

1e Weteringdwarsstraat 4,
1017 TN Amsterdam
t.a.v. Jonge Radikalenkrant

SLUITINGSDATUM VOLGENDE
JONGE RADIKALENKRANT:
5 MEI 1988

De Jonge RadikalenKrant is een uitgave van de PPR-jongerenorganisatie.

Abonnementen:

PPR-jongeren, 1e Weteringdwarsstraat 4, 1017 TN Amsterdam
Tel: 020-22 84 61

Abonnementprijs voor PPR-jongeren 1,0,- (gratis) voor individuen 1,15,- en voor instellingen 1,20,-.

Redactie: Hanny Geerts (hoofdredacteur), Els van Schravendade, Geert de Vos, Ton Wijnman en Onno de Zwart.
Basistype-out: Kees van Eijck
Layout (diese keer): Geert de Vos
Drukkerij: de Appelboersempers, Amsterdam

onderwijsbevoegdheid doe, zonder dan weer meteen in het onderwijs te zitten'...

...'Tot nu toe heb ik me vooral beziggehouden met het landelijk bestuur, dus ik heb nog nauwelijks kennis kunnen maken met mensen van afdelingen. Maar ik was er op het laatste afdelingenoverleg.'...

...'In mijn vrije tijd "doe" ik het geluid bij Eton Crop. We spelen zo één tot twee keer per week ergens in het land en af en toe in het buitenland. Verder verzorg ik een informatierubriek voor Radio-X (een lokaal (legaal) radiostation, red) en fotografeer ik veel & graag.'...

Jullie reporter was Geert de Vos.

A FDELINGEN

LINKS POLITIEK JONGERENCAFÉ IN DELFT

Na enige voorbereidende werkzaamheden is op 24 februari op initiatief van heel de linkse jongerenbeweging in Delft een politiek kafé gestart onder de illustere naam van "Polka". In eerste instantie is het de bedoeling dat iedere maand dieper op een thema wordt ingegaan. Dit middels lezingen, video's en andere activiteiten.

De eerste avond startte met drie lezingen over 'links in de jaren '90. Op die avond spraken Hedy d'Ancona (Euro-parlementariër voor de PvdA), Michiel Plugge (onze voorzitter) en Henk Schaaf (parlementair redakteur van het Vrije Volk). Alle drie gaven ze hun visie op 'individualisme en kollektivisme met de rol van de staat daarin'. Het was een prima avond.

Henk Schaaf ging vooral in op de schuivende panelen van de PvdA. Volgens hem zocht de PvdA eindelijk weer contact met het liberalisme. Liberalisme en socialisme horen volgens hem bij elkaar. Op deze manier zou de PvdA eindelijk een progressieve partij worden. Dit in tegenstelling tot de PSP en de PPR die aan een grote staatsinvloed zouden vasthouden.

Hedy d'Ancona ging uiteraard ook in op de schuivende panelen. Ze probeerde aan te tonen dat individualisme en kollektivisme onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn. Om individualisme voor iedereen mogelijk te maken zijn kollektieve voorzieningen nodig. Indien er niet voldoende kollektieve voorzieningen zijn, is

individualisme alleen voor het rijkere deel van de bevolking weggelegd. De tweedeling in de maatschappij zou dan volledig worden.

Michiel beweerde dat het huidige individualisme geen egoïsme maar zelfhandhaving is. Jongeren zouden nog wel degelijk idealen hebben. Op dit nieuwe individualisme zou de politiek moeten inspringen. Niet met socialisme of liberalisme maar door ze op hun individualistische idealen aan te spreken en deze samen te smeden tot een geheel.

De komende tijd staan er bij het POLKA nog meer activiteiten op het programma:

op 20 april het arbeidsethos en op 18 mei de bezette gebieden
Het kafé begint steeds om 20.00u. in gebouw 'de Koornbeurs, Voldersgracht 1 in Delft. Mocht je meer informatie willen, bel of schrijf dan naar: Peter Janssens, Roland Holstlaan 611, 2624 HR Delft, tel. 015-610331

...Hopelijk wordt ook jij een keer aangetroffen in Polka...

PPR-JONGEREN OVER ONDERWIJS

Volgens het Nederlands recht moet onderwijs de volgende drie taken vervullen:

1. Persoonlijke ontplooiing,
2. maatschappelijke vorming en
3. opleiding tot beroepsmatig functioneren.

Dat klinkt interessant maar als we zien hoe we tegenwoordig onderwijs krijgen, komt er volgens ons van al die mooie verhalen niet veel terecht.

KLEINE SCHOLEN VERDWIJNEN

fietsen is in

Eigenlijk zijn alleen de fabrikanten van fietsen blij met de staatssecretaris van onderwijs. Mevrouw Ginjaar-Maas (zo heet ze) is er blijkbaar vóór dat jongeren veel fietsen. Alle kleine scholen in de buurt moeten volgens haar zo snel mogelijk verdwijnen. Alle leerlingen moeten naar grote scholen. Deze grote scholen liggen meestal in grote steden en dat betekent voor veel leerlingen dat ze verder moeten fietsen.

Kijk naar de eindexamens op de middelbare school. Die zijn puur gericht op het hebben van parate kennis. Of je er verder ook nog iets mee kunt, dat maakt niets uit. Stampen en produceren zonder verder na te denken.

De PPR-jongeren vinden het hoog tijd dat er aan de eerste twee taken van het onderwijs ook aandacht wordt besteed. Dat kan door bijvoorbeeld niet eenzijdig aandacht op het examen te richten waardoor alle andere activiteiten in het niet vallen. Je kunt bijvoorbeeld ook al examenonderdelen in vorige jaren laten gebeuren. Zo zal er meer ruimte komen voor de ontplooiing van de hele mens.

Dit is één van de plannen van de staatssecretaris. Dat is al gebeurd in het hoger beroeps-onderwijs en het staat te gebeuren in het middelbaar beroeps-onderwijs. De staatssecretaris vindt dat het MBO veel beter georganiseerd moet worden. Er moeten sektorscholen komen. Sektorscholen zijn scholen met tenminste 600 leerlingen (MBO). Als je bedenkt dat er van de 520 MBO-instellingen zo'n 350 minder dan 600 leerlingen hebben, weet je dat er dus veel scholen staan te verdwijnen. De staatssecretaris wil hiermee 150 miljoen bezuinigen. Ze denkt dat er op die manier meer leerlingen zullen slagen en dat de opleidingen verbeteren. Dat bezuinigen zal wel lukken maar of het zo'n vaart loopt met de verbetering van de opleiding is nog maar de vraag...

LEERFABRIEK

...Want behalve dat leerlingen verder moeten fietsen (en daarmee dus meer tijd kwijt zijn) betekenen inkrimping van het aantal scholen ook grotere klassen, ingewikkeldere roosters, minder mogelijkheden tot vragen stellen en anoniemere leraren. Oftewel de school wordt een leerfabriek. Het gemiddelde cijfer per klas wordt belangrijker dan de overgang van één leerling. Leerlingen met minder kansen worden op deze manier benadeeld. Zij zullen minder gestimuleerd (kunnen) worden. Het spijbelen wordt daarmee in de hand gewerkt. En leerlingen uit etnische minderheden met een taalachterstand krijgen niet de

Vervolg op pag.4.

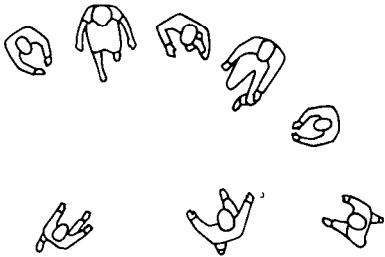
Vervolg van pag.3.

aandacht die ze verdienen. Zij dreigen uit de boot te vallen.

Ook vindt mevrouw Ginjaar-Maas dat het MBO meer op het bedrijfsleven gericht moet worden. Dat zou volgens haar leiden tot meer kansen op banen. Helaas houdt ze er geen rekening mee dat niets zo wisselend is als een baan in het bedrijfsleven. Je kunt beter wat algemeen geschoold zijn. Je kunt dan veel kanten op en je bent in staat je aan te passen. De PPR-jongeren hebben daarom een aantal eisen die volgens ons belangrijk zijn:

Zo denken we

- dat het MBO geen leerfabriek mag worden,
- dat er meer aandacht en voorzieningen moeten komen voor leerlingen met een achterstand,
- dat het vrijgekomen geld beter besteed moet worden en
- dat algemene en persoonlijke vorming meer aandacht moeten krijgen

DE WET OP DE PROEFWERKEN

UNIVERSITAIR EN HOGER ONDERWIJS hoezo vrije keus... ?

Op 1 december 1987 vond de grootste studentendemonstratie plaats, ooit in Nederland gehouden. Men demonstreerde tegen de nieuwe maatregelen van de minister van onderwijs:

- verlenging van de inschrijvingsduur is niet meer mogelijk, nevenactiviteiten en ziekte zijn uit den boze,
- HBO-ers krijgen na afstuderen recht op 2 jaar wetenschappelijk onderwijs, afstuderen daarin is dus niet meer mogelijk,
- verhoging van het collegegeld van het HBO,
- toehoorders betalen f.3000 collegegeld in het eerste jaar en elk volgend jaar wordt dit verhoogd met f.1000. Tevens vervalt na 6 jaar het recht op studiefinanciering. De kansen van toehoorders uit de economisch zwakke groepen worden minimaal.

Nu de tweefasenstructuur een fiasko dreigt te worden (ongeveer 30% van de studenten die in 1982 begonnen zijn met studeren is niet klaar in 6 jaar), is de minister met een nieuw plan gekomen: het voucher-systeem. De student krijgt bij aanvraag van de studie 189 inschrijvingspunten en één punt korrespondeert met één studieweek van veertig uur. Een universitaire studie bedraagt vier jaar van 42 weken, tezamen dus 168 punten. Het resterende aantal van 21 kan gebruikt worden voor ekstra (bij-)vakken. Zowel de instelling als de student worden beloond voor snel afstuderen. Het gevolg is dat omzwaaien wordt bemoeilijkt. Ook wordt je beperkt in het aantal bijvakken.

Het doel van dit nieuwe systeem is de maatschappelijke gerichtheid en de kwaliteit van het onderwijs te verhogen. De richting die de aanstaande student in zou moeten slaan wordt al vroeg aangegeven.

De kies-exact-kampanje schreeuwt ons toe vooral wiskunde, scheikunde en natuurkunde in het pakket te kiezen teneinde landmeter, vliegtuigontwerper of chipmaker te worden. Op meisjes wordt een speciaal beroep gedaan. Naast de emancipatorische kant ligt het feit dat er over een paar jaar te weinig opgeleide mannen zijn voor bepaalde beroepen.

Meisjes worden lekker gemaakt met kreten als: "lijkt het je niet leuk te zeggen: 'ik ben landmeter', alleen al om de verbaasde gezichten van je vriendinnen te zien?" (uit de folder bij 'kies exact' van het ministerie van onderwijs). Of: "in 1990 zijn vrouwen niet meer geïnteresseerd in de bonte was van veertig graden, maar wél in lassen." (bron: TV-spot over vrouwen die voor mannenwerk worden gezocht). Alsof vrouwen nú wel alleen maar geïnteresseerd zijn in de bonte was!

De PPR-jongeren hebben bezwaar tegen het feit dat de onderwijsvernieuwingen eenzijdig en marktgericht zijn. Niet alleen worden de zwakke groepen de dupe van dit beleid, ook is de academische vrijheid staat op het spel.

BASISVORMING

je weet niet eens hoe je buurman heet

Voortaan zullen alle scholieren in de eerste drie jaar van het middelbaar onderwijs dezelfde vakken volgen. Dat kan op twee verschillende nivo's en zo zullen ook bijvoorbeeld leerlingen op de LTS kennis krijgen van de Nederlandse literatuur.

Het idee hierachter is dat mensen veelzijdiger onderwezen worden. De keuze die je rond je twaalfde maakt voor een bepaald schooltype is nog niet allesbepalend. Dit idee onderschrijven we als PPR-jongeren zeker. Maar als we naar de samenstel-

ling van de vakken kijken is naar onze mening veelzijdigheid ver te zoeken. Het zijn allemaal vakken bestaand uit zuiver leerwerk, de zogenaamde b-vakken. De beeldende vakken sneeuwen volkomen onder en maatschappijleer komt in het

verhaal niet meer voor. Leren, stampen en produceren zal het worden. En praten met elkaar? Ho maar! Mensen volgen vakken op verschillende nivo's en klassen zullen uit clusters bestaan. Kontakten met medescholieren zullen minder worden en je houdt weinig tijd over voor zaken buiten school. Naar onze mening mag dat niet gebeuren.

Jongeren moeten mee kunnen praten en denken over de maatschappij waarvan ze zelf deel uitmaken. De PPR-jongeren stellen dan ook voor om maatschappijleer als verplicht vak in het pakket van de basisvorming op te nemen. Daarnaast moet er meer ruimte worden gegeven voor vakken als tekenen en vrijetijdskunde. Dan zullen we pas te maken krijgen met een veelzijdige opleiding!

ONGEWENSTE INTIMITEITEN OP SCHOOL

"Nou, jongens van de hele school gewoon. Die kijken naar je en zitten echt overal aan. Aan je borsten en aan je kont."

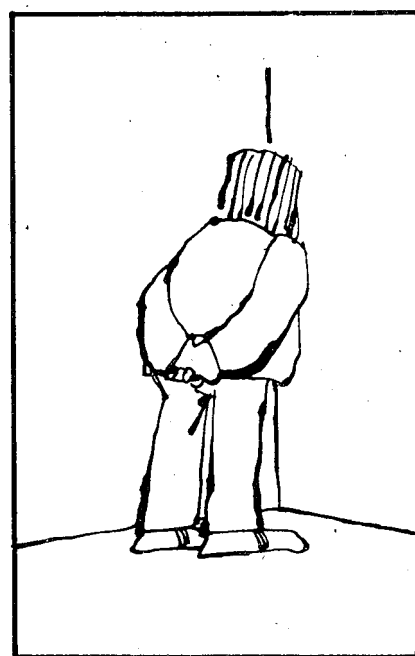
"Als de gymnastiekles was afgelopen, kwam de leraar vaak opeens de kleedkamer binnenzetten. Hij zei dan dat hij wilde controleren of iedereen zich wel douchte. Maar ik had het gevoel dat hij ons allemaal begluurde en aan stond te staren."

Ongewenste intimiteiten in het onderwijs komen veel voor. Niet alleen tussen leraar en leerling maar ook tussen leerlingen onderling. Als je een willekeurige groep vrouwen vraagt of zij hier wel eens mee te maken hebben gehad, zul je versteld staan van het aantal voorbeelden dat zij zich kunnen herinneren.

Een uitgebreid onderzoek is er op dit terrein nog niet gedaan. Misschien dat daarin, met de zojuist aangestelde inspecteurs voor ongewenste intimiteiten in het onderwijs, verandering wordt gebracht. Maar belangrijker is dat meisjes in zowel basis-, middelbaar - als voortgezet onderwijs binnen hun instituut een persoon hebben bij

wie ze hun verhaal kwijt kunnen; een vertrouwenspersoon die naar hun ervaringen luistert en eventueel onderzoek kan verrichten en maatregelen kan nemen.

Het is voor vrouwen die te maken hebben met seksueel geweld en meisjes die last hebben van ongewenste intimiteiten op school belangrijk, dat ze er met iemand over kunnen praten. Ze kunnen nu alleen terecht bij vriendinnen, ouders, vrienden of bijvoorbeeld de kindertelefoon, meldentelefoon of bij 'Tegen Haar Wil'. Hopelijk heeft binnenkort elk instituut haar eigen vertrouwenspersoon, zodat de drempel om er iets over te zeggen voor de meiden lager is.

LEN MUNNIK

Aan deze "bijlage" hebben meegewerkt: Pauline Verheule, Christine Reitsema, Heleen de Boer en Michiel Plugge.

**LEERLINGEN
WILLEN
MEEBESLISSEN.**

**DEMOKRATIE OP SCHOOL:
LAAT JE HOREN**

PPR JONGEREN

VOOR RADIKALE JONGEREN

Jongerenorganisatie
van de Politieke Partij Radikalen
Informatie/lid worden:
Singel 277
1012 WG Amsterdam

bon

- ik word lid van de PPR-Jongeren (f 10,- per jaar*)
- ik word ook lid van de PPR (kontributie naar draagkracht vanaf f 25,- per jaar*)
- ik wil meer informatie over .....

* Als je de kontributie echt niet kunt betalen kun je op verzoek vrijstelling krijgen.

naam m/v
geboortedatum
adres
postcode plaats
telefoon
handtekening

Bon in open envelop sturen aan PPR-Jongeren, Antwoordnummer 10718, 1000 RA Amsterdam. Postzegel hoeft niet.

SAYCO: JONGEREN IN ZUID AFRIKA

Op een geheim kongres in kaapstad werd het South African Youth Congres (SAYCO) opgericht. Het SAYCO is inmiddels een organisatie die valt onder de nieuwe maatregelen die in Zuid-Afrika zijn afgekondigd en daarmee deze organisatie verboden verklaard. Reden genoeg om deze jongerenorganisatie te steunen.

SAYCO stelt zich de volgende doelen: het organiseren en politiseren van alle groepen jongeren, het bevorderen van kontakten met de progressieve vakbonden en jongeren en strijden voor een niet-racistisch of sexistisch, vrij Zuid-Afrika. Als leidraad heeft SAYCO het Handvest voor de Vrijheid, waarop ook het ANC zich baseert. Dit is wellicht een van de redenen waardoor het SAYCO op het moment niet méér mag doen dan het bijhouden van de ledenadministratie. Dat betekent dat SAYCO het verzet verder ondergronds zal moeten voeren. Dat SAYCO doorgaat met verzet zal duidelijk zijn. En

het zal alleen maar sterker worden door dit soort maatregelen.

SAYCO is ontstaan uit vele kleinere en grotere jongerengroepen. Veel van die groepen vinden hun oorsprong in de scholierenopstanden van 1976 in Soweto. De jongeren die lid zijn van SAYCO hebben allemaal al een leven van verzet achter zich. De voorzitter, 25 jaar oud, heeft er al 7 jaar gevangenisstraf op zitten. Dit op grond van het steunen van de doelstellingen van het ANC. Er zijn ook al aanslagen op hem gepleegd. Ondanks dat alles blijft hij strijden, met als motivatie: wij bouwen onze toekomst met onze

eigen handen, we smeken niet om onze rechten.

Het bevrijdingsfonds van het Komitee Zuidelijk Afrika wil in samenwerking met de Nederlandse jongerenorganisaties SAYCO ondersteunen bij het opzetten van haar organisatie. Dit onder meer door kantoorinventaris en personeel te financieren. Daarnaast zijn ook andere zaken de moeite van het financieren waard, zoals werklozenkursussen die, in samenwerking met de vakbond COSATU worden georganiseerd. Daarnaast is ook internationale druk onmisbaar.

Financieel kun je SAYCO steunen door iets over te maken op giro 26655 t.n.v. Bevrijdingsfonds Komitee Zuidelijk Afrika, Amsterdam o.v.v. SAYCO. Je kunt ook bij het K.Z.A. terecht voor meer informatie. (tel. 020-270801)

Luuk Heijlman

GEZOCHT: BESTUURSLEDEN

'Een groen geluid in een grijze wereld', 'jong en in verandering', 'gezellig en gedegen'. Dit zijn drie slogans die de PPR-jongeren typeren. Het is de snelst groeiende politieke jongerenorganisatie en inmiddels relatief de grootste. In 1988 gaan de PPR-jongeren aan de slag met een drieluik-programma. Dat drieluik bestaat uit een ledenwerkprogramma. Wij hopen 1988 af te sluiten met 1500 leden. Verder is er een inhoudelijk programma. Daarin wordt volop aandacht besteed aan jongerenhuisvesting, jeugdwerkloosheid, onderwijs en genetische manipulatie. Tenslotte is er een publicitair programma. Hierbij gaat het erom naamsbekendheid en invloed van de PPR-jongeren te vergroten. Met dit totaalprogramma willen wij de PPR-jongeren verstevigen en uitbouwen tot een (nog) sprankelende(re), creatieve(re) en als een trein lopende jongerenorganisatie. Om dit programma gestalte te geven is het noodzakelijk dat het lande-

lijk bestuur van de PPR-jongeren wordt uitgebreid. Wij zoeken daarom in ieder geval een sekretaris publiciteit, een inhoudelijk sekretaris en één à twee algemeen bestuursleden. De sekretaris publiciteit is een spil in de organisatie. Flitsend en snel zal zij/hij advertenties, persberichten en voorlichting doen. Verder zoeken we in elk geval één inhoudelijk sekretaris. Deze zal zich onder andere bezighouden met eerdergenoemde onderwerpen. Deze sekretaris zal er vooral voor moeten zorgen dat er het een en ander gekoördineerd wordt tussen afdelingen en het landelijk bestuur. Hij/zij zal vooral discussienota's, artikelen en werkgroepen begeleiden. Tenslotte zijn we op zoek naar één à twee algemeen bestuursleden. Dezen praten, denken én bepalen mee en hebben een vinger aan de pols van politiek Nederland. Om het drieluikprogramma uit te voeren willen we het bestuur per

28 mei uitbreiden. Dan zal het kongres nieuwe bestuursleden kiezen. We nodigen vooral meiden uit zich kandidaat te stellen. Het is erg belangrijk dat meiden actief zijn. Ook landelijk. Werk mee aan het totaalprogramma en stel je kandidaat. Heb je interesse of wil je meer informatie, bel dan met Michiel Plugge (020-927017, soms). Kandidaten moeten zich vóór 28 april aanmelden. Dat kan op het landelijk buro, Eerste Weteringdwarsstraat 4, 1017 TN Amsterdam. Tel. 020-228461.

Michiel Plugge

foto: Angelo M. Goedemondt

1 maart j.l. werd de PPR 20 jaar. Van de PPR-jongeren kregen ze voor die gelegenheid een rap-spreekvaardigheidskursus kado. De PPR-fractie wil duidelijke taal spreken, en terecht.

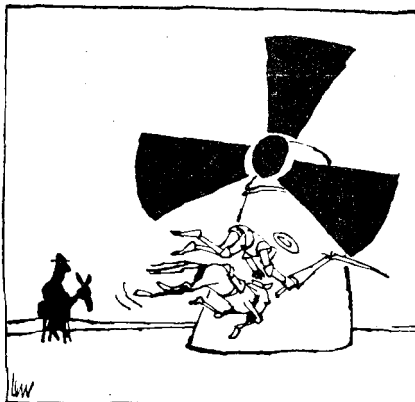
¿ WAT GEBEURT ER

Op het sekretariaat van de PPR-jongeren is de laatste tijd nogal wat gebeurd. Zo is er een nieuwe medewerkster, waarover je elders in deze krant kunt lezen. Zo is er ook een accountant op bezoek geweest. Deze heeft de kaarten in de kaartenbak geteld en zal dus eersdaags advies uitbrengen, waarop de minister van WVC zal beslissen of we in 1988 wel of geen subsidie krijgen. Het blijft spannend en we kunnen op dit moment daarover nog niets medelen. Wat we wél weten is dat er in 1988 nog steeds een behoorlijk aantal nieuwe leden nodig zijn. Door natuurlijk verloop en adreswijzigingen, die niet worden doorgegeven, blijven we rond de 1000 leden beneden 26 en 1200 tot en met 27 schommelen, en dat moeten er meer worden.

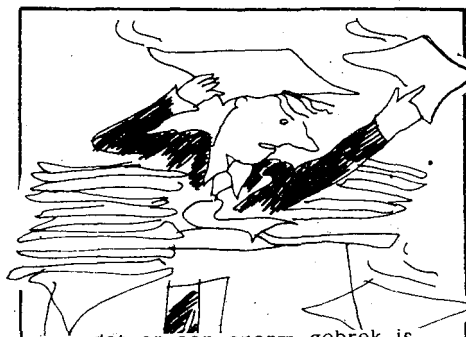
Ook een nieuwtje is dat het sekretariaat verhuisd is. We zijn terechtgekomen in een kantoortuin in een schitterend

pand: Eerste Weteringdwarsstraat 4, 1017 TN Amsterdam. We blijven bereikbaar op tel. 020-228461. Door alle drukke werkzaamheden heeft het bestuur een tijdje erg veel tijd moeten steken in het sekretariaat. Daardoor zijn bestellingen wat traag behandeld. We hopen dat we nu weer volledig in staat zijn je snel te helpen.

Luuk Heijlman

OPROEP

...dat er een enorm gebrek is aan kopy. We zouden nou eindelijk wel eens zó veel kopy willen hebben, dat we, wegens plaatstekort stukken moeten weigeren. En iedereen kan daaraan meewerken. En het komt de kwaliteit van deze krant zeker ten goede!

geert

DNPP

JONGEREN

Jongerenorganisatie van de
Politieke Partij Radikalen

1e Weteringdwarstraat 4
1017 TN Amsterdam
020-228461

DOCUMENTATIECENTRUM
NEDERLANDSE POLITIEKE
PARTIJEN

'88 NR 3

Inhoudsopgave

Een nieuw gezicht	1	Jongerenhuisvesting	5
Afdelingsnieuws	2	Interview met Berry van Rijswijk	7
Het eufemisme	3	Protest tegen kabinet	8
Kongres mei '88	4		

EEN NIEUW GEZICHT

Hier ligt hij dan. De nieuwe Jonge Radikalenkrant. Voor sommigen is het misschien even wennen. Zij zijn gewend aan de vertrouwde Jonge Radikalenkrant. Anderen vinden het misschien wel leuk. 't Is weer eens wat anders.

Waarom deze verandering?

Zoals jullie misschien al wel gemerkt hebben, hebben de PPR-jongeren voor een andere huisstijl gekozen. Het blauw is opgevrolijkt met een groen en geel kleurtje. Als redactie van de Jonge Radikalenkrant willen we natuurlijk niet achterblijven. Ook wij willen meedoen aan deze vrolijke vernieuwing.

Hopelijk vinden jullie het een prettige verandering. Deze krant staat verder in het teken van het kongres op 28 mei in Delft. Je vindt het programma en een stuk over jongerenhuisvesting. Er is een interview met Berry van Rijswijk. Hij was tot 16 april kontaktpersoon in het PPR-bestuur voor de PPR-jongeren. En natuurlijk zijn er nog de vaste rubrieken als de agenda en het afdelingennieuws.

Wij wensen je veel leesplezier en willen graag horen wat je van de nieuwe krant vindt. Hopelijk tot ziens op het kongres.

De redactie

DE JONGE RADIKALENKRANT

KOLOFON

De Jonge Radikalenkrant is een uitgave van de PPR-jongeren. De jongerenorganisatie van de Politieke Partij Radikalen.

Abonnementen:
PPR-jongeren

1^e Weteringdwarsstraat 4
1017 TN Amsterdam
020 - 228461

Abonnementsprijs:
* PPR-jongeren: gratis
* Individuen: f 15,-
* Instellingen: f 20,-

Redactie Jonge Radikalenkrant:
Hanny Geerts (eindredactie)
Els Schraivesande
Geert de Vos

Verder werkten aan deze krant mee:
Vincent van Rijswijk
Henk Thuis
Carla Weemars
Heleen de Boer
Luuk Heilman
Lay-out: Hanny Geerts
Drukkerij: Pas Klaar, Sittard

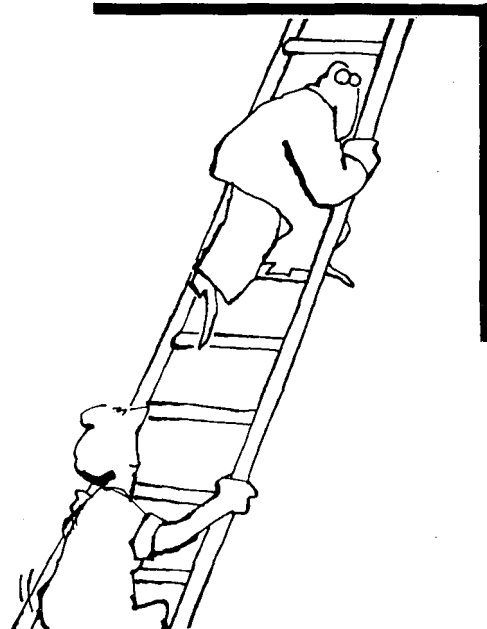
Kopij voor de volgende Jonge Radikalenkrant naar:
Hanny Geerts
Limburgsingel 164
6845 DS Arnhem
Sluitingsdatum: 28 augustus 1988

Advertenties naar:
Vincent van Rijswijk
Zandweg 9
3454 JS De Meern
03406 - 64771

OPROEP REDAKTIE

De redactie zoekt nieuwe redactieleden of mensen die graag eens een stukje willen schrijven. Heb je in een van beide functies wel zin, bel dan even met Hanny Geerts (085 - 820233). Zij kan je meer vertellen.

Afdelingsnieuws

Utrecht

PPR-JONGEREN PROVINCIE UTRECHT ORGANISEREN SCHOLINGSWEEKEND

Op 17, 18 en 19 juni wordt alweer het tweede door de afdeling Utrecht georganiseerde scholingsweekend gehouden. Net als bij het vorige weekend zijn de voorbereidingen in overleg met de afdeling Limburg en de stichting Radikale Vorming gebeurd. Het inhoudelijke thema van dit weekend is 'De theorie van het kommunikatieve handelen' van Jürgen Habermas uit 1981. Habermas werd bekend als assistent van Theodor Adorno aan de universiteit van Frankfurt. De Frankfurter Schule had in de jaren zestig grote invloed op de studentenakties. Maar terwijl Adorno en anderen het geloof in de rationaliteit verloren en vanuit Frankrijk het post-modernisme de filosofie binnendringt, herintroduceert Habermas de rationaliteit binnen de sociale filosofie.

Binnen de sociale wetenschappen is Habermas op dit moment een van de belangrijkste theoretici. Op 21 januari 1988 hield hij een lezing voor een afgeladen Congreszaal in Utrecht. Zijn theorie van het kommunikatieve handelen heeft hij zo geformuleerd dat de theorie makkelijk in de politiek is te vertalen. Zijn optimisme is gebaseerd op het vertrouwen in de basisgroeperingen zoals de Grünen in Duitsland. Habermas zegt daarover:

'Als de Grünen niet bestonden, zou men ze moeten uitvinden.' Habermas blijft geloven in de Utopie: 'Als de utopische oases uitdrogen, spreidt zich een woestijn van banaliteit en rade-loosheid over ons uit.'

Naast dit inhoudelijke thema is op het weekend veel aandacht voor sociale vaardigheden. Er zal met name aandacht worden besteed aan:

1. vergader- en diskussietechniek
2. je zelf presenteren
3. brainstormen en creatief denken.

Verder is er in het programma genoeg tijd gereserveerd voor ontspanning zoals sport en spel en een bonte-avond onder leiding van Prees & Teer. Er zijn nu al enkele geruchten over acts die tijdens de bonte-avond gepresenteerd zullen worden. Het sterkste gerucht is een 'bobslee-toer' (wat dat dan ook mag wezen).

Er zullen tijdens het weekend twee gastsprekers aanwezig zijn te weten: Christine Reitsma, redactielid van de provinciale nieuwsbrief en in het dagelijks leven studente politikologie en filosofie, voor het thema Jürgen Habermas.

Klaas-Wybo van der Hoek, vice-voorzitter van de PPR en in het dagelijks leven docent communicatie, voorlichting en coördinatie aan de THW in Groningen, voor de thema's

Vergader- en discussietechniek en Presenteer jezelf.

Zoals het er nu naar uitziet, wordt het een leuk weekend. Als je mee wilt, stort dan f 25,- op gironummer 5136041 inv PPR-jongeren regio Utrecht te Wijk bij Duurstede. Daarna ontvang je een uitgebreid programma. Wil je eerst meer informatie, dan kun je bellen met:

Casper Schoemaker: 030 - 731269
Martin Teunissen: 030 - 943406
Vincent van Rijswijk: 03406 - 64771

De organisatie: CasVinMar

Groningen GRONINGEN VOLOP IN BEWEGING

Ook het afgelopen kwartaal is er weer veel gebeurd. Zoals die avond in januari waarop Bas de Gaay Fortman en Jan Vis in gesprek waren over 20 jaar politieke vernieuwing.

Eind maart konden de PPR-jongeren Groningen gekondoleerd worden op het Martini-kerkhof in Groningen met het afsterven van de toekomst voor jongeren. De aanleiding was de behandeling van de plannen van het kabinet over verdere bezuinigingen. Velen maakten van deze gelegenheid gebruik!

Op 21 april werd het startschot gegeven voor het Europa-jaar 1989. Bouke Beumer en Doeke Eisma diskussieerden in kafé 'Het Binnenhof' over het Europarlement.

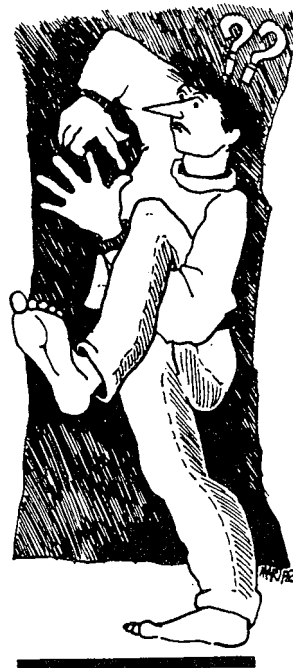
Voor het najaar staan in ieder geval een avond over milieu en vervoer en '1992: een gemeenschappelijke markt' op het programma. De winter was warm. Tijd voor een nieuw jongerenbestuur dus. Aangevoerd door Wim Mulder zullen ze nog veel van zich laten horen!

PS: Een zomer lang organiseert de PPR politiek-kulturele kafé's in Het Binnenhof. Komt allen, het is de moeite waard.

Drenthe

Afdeling Drenthe houdt medio juni een aktie met betrekking tot het milieu. Het doel is om een aktueel en aansprekend onderwerp op een effectieve manier te presenteren. We doen deze aktie met behulp van een kraampje, waarmee we een kleine tournee door Drenthe houden (onder andere Assen en Emmen). Verder proberen wij naast deze aktie nog op aktuele, plaatselijke dingen in te springen (publiciteit zoeken!).

Maar naast deze toch wel positieve, aktieve geluiden een ander geluid uit Drenthe. In de tweede helft van 1988 valt ons bestuur uit elkaar. Om precies te zijn blijft er eentje over, de rest gaat studeren buiten de provincie Drenthe. Het risico is dus dat afdeling Drenthe gaat slapen. Om dit te voorkomen roepen wij leden in Drenthe en omstreken op om aktief te worden in de afdeling. Ze kunnen dat doen door contact op te nemen met Joris of Wim (05920 - 15891 of 05920 - 14066).

HET EUFEMISME

In de cursus politieke vaardigheden behandel ik deze keer het doorzien van eufemismen. Een eufemisme is een prettige, verzachtende uitdrukking voor iets wat je eigenlijk niet durft te zeggen. Dat kan zijn omdat je je ervoor schaamt, als je bijvoorbeeld het woord 'neuken' niet durft te zeggen, het kan ook zijn dat je iets doet dat niet mag. Ik zal een voorbeeld geven.

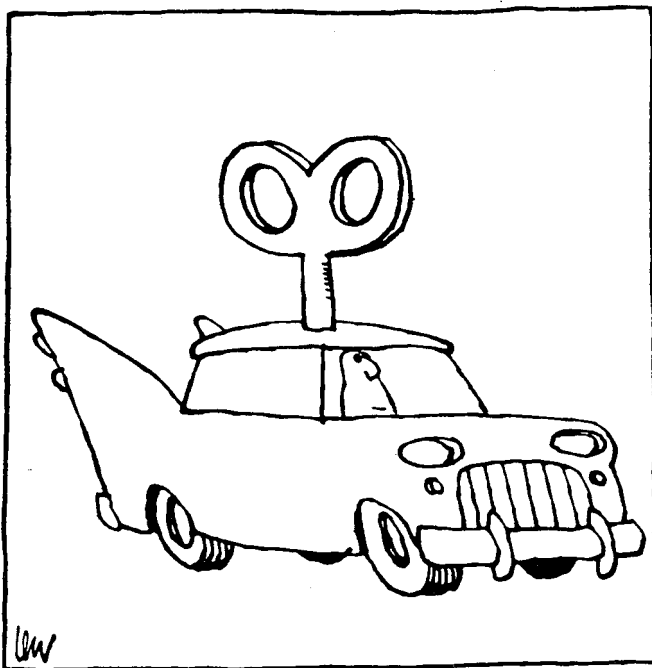
Mijn buurvrouw hoor ik bij de bakker zeggen: 'Na het proletarisch winkelen leen ik even een fiets en laat ik mijn hondje helpen en inslapen.' Wat ze zegt klinkt heel prettig, maar wat ze bedoelt is niet zo prettig: Nadat ze de buurtwinkel heeft leeggeplunderd, gaat ze op een gestolen fiets naar de dierenarts en geeft de medicus opdracht het dier te vermoorden, maar het daarvóór nog wel even te kastrenen.

Een ander voorbeeld, gehoord aan de borreltafel: 'Ik heb mijn bedrijf en mijn gebit laten saneren.' Saneren betekent letterlijk: gezondmaken. De spreker bedoelt dat er werknemers en tanden zijn uitgevloegen.

Als ekonomen het hebben over de arbeidsreserve, bedoelen ze de 700.000 werklozen. Het bekendste eufemisme is: die Endlösung, waarmee volkerenmoord bedoeld wordt.

Tip: gebruik geen eufemismen. Vraag anderen die dat wél doen altijd wat ze precies bedoelen, want dat proberen ze te verbergen.

Lucas Bolwerk

KONGRES

Zoals jullie in deze krant kunnen lezen is er op 28 mei een kongres over jongerenhuisvesting in Delft. Dit thema zal 's middags aan de orde komen. 's Morgens staat het huishoudelijk deel op het programma. Alle informatie daarover kun je lezen in de kongreskranten. Deze krijg je automatisch toegestuurd als je je opgeeft voor het kongres.

Het programma ziet er als volgt uit:

10.15:

Zaal open, koffie en thee

10.45:

Begin kongres

10.50:

• Bestuursverantwoording

- Publiciteitsplan

- Werkgroep Kijken naar de Toekomst

- Moties

- Bestuursverkiezing

12.30:

Pauze

13.30:

Opening thematisch gedeelte door Michiel Plugge, voorzitter PPR-jongeren.

13.35:

C. Cortie, medewerker van de gemeentelijke Universiteit van Amsterdam spreekt over de ontwikkelingen op het gebied van jongerenhuisvesting in verleden, heden en toekomst.

De plaats van het kongres is:

Jongerenvereniging
de Koornbeurs
Voldersgracht 1
015 - 124742/124041

Dit is op de kaart bij de pijl.
Vanuit Den Haag HS en Rotterdam CS rijden zes keer per uur treinen die ook in Delft stoppen. Tevens stopt de nachttrein in Delft.
Vanuit station Delft CS is het ongeveer tien minuten lopen. Om de Koornbeurs te vinden, moet je de pijlen volgen.

13.50:

Douwe, een bewoner van een kraakpand, spreekt over het hoe en waarom van het kraken.

14.05:

L. Emmerich, hoofd van de dienst bewonerszaken en individuele huursubsidie van het directoraat generaal van de volkshuisvesting, spreekt over het ambtelijk beleid ten aanzien van de jongerenhuisvesting.

14.20:

A. van der Meer: hoe kun je woningen zo bouwen dat ze voor meerdere groepen geschikt gemaakt kunnen worden?

14.35:

Diskussies in vier groepen naar aanleiding van de inleidingen.

15.35:

Evaluatie van de diskussies.

16.05:

Ludieke acties in het kader van jongerenhuisvesting, in het centrum van Delft.

17.30:

Einde middagprogramma.

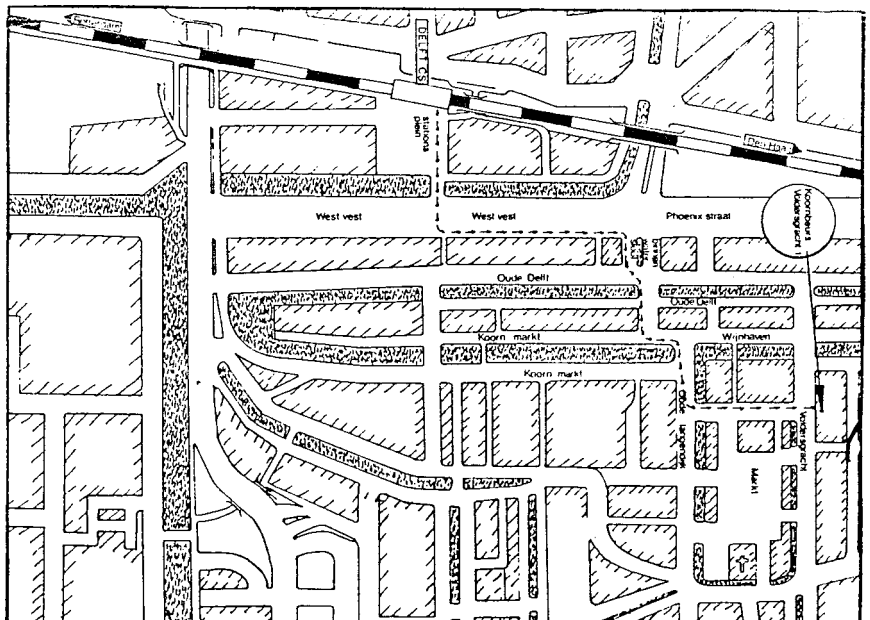
Gezamenlijke maaltijd in de Koornbeurs.

20.00:

Feest in de Koornbeurs.

Getracht wordt om circa 21.30 een live-optreden te verzorgen.

Het huishoudelijk deel is gevuld met een bestuursverantwoording. Hierin worden de ledenadministratie, het inhoudelijk werk, het aktiesekretariaat, de externe kontakten, de publiciteit en nog veel meer behandeld. Kortom: wat is er het afgelopen half jaar gedaan? Een samenvatting van dat verslag kunnen we hier onmogelijk geven. Je kunt het zelf krijgen door even met het sekretariaat te bellen (020 - 228461). Heb je je opgegeven voor het kongres, dan krijg je het automatisch thuisgestuurd.

JONGERENHUISVESTING

Het inhoudelijk gedeelte van het jongerenkongres van 28 mei aanstaande staat in het teken van jongerenhuisvesting. Het kongres is deze keer georganiseerd door de PPR-jongeren afdeling Zuid-Holland en wordt gehouden in de Koornbeurs in Delft. Het middag-gedeelte begint om 13.30 uur.

Jongerenhuisvesting heeft dit jaar binnen de PPR-jongeren een hoge prioriteit gekregen. Jongeren vanaf 18 jaar hebben recht op een zelfstandig bestaan. Om dit te realiseren, hebben ze echter wel huisvesting nodig. Als deze al voorhanden is, is met name in de grote steden de prijs van een woning wel heel erg hoog. Ook de kwaliteit laat vaak te wensen over. De wachttijden voor het verkrijgen van een woning zijn zo lang dat met name jongeren uit nood op zoek gaan naar een eenvoudige kamer. De huurprijzen hiervan stijgen in het algemeen ver boven de prijzen van complete woningen uit. Oorzaak hiervan zijn de louche praktijken van particuliere verhuurorganisaties. Deze maken misbruik van de nood van jongeren om binnen zeer korte termijn huisvesting te vinden.

Zuid-Holland is een van de provincies waar het wel erg droevig gesteld is met het recht van jongeren van 18 jaar en ouder op een zelfstandig bestaan. Om dit te bevestigen is Delft in 1986 uitgeroepen tot de Nederlandse stad met de grootste huisvestingsproblematiek.

Juist in deze tijd, waarin jongeren keer op keer gepakt worden door de overheid, komt het recht op een zelfstandig bestaan van jongeren in het gedrang. Kortingen op lonen en

uitkeringen, afschaffing van de huursubsidie-tabel voor jongeren, verlaging van studiebeurzen om een openbaar vervoerjkaart voor studenten te kunnen financieren, zijn maatregelen waar we telkens weer mee geconfronteerd worden. Waar blijft het recht van jongeren op een zelfstandig bestaan als hun de financiële middelen ontnomen worden? Hoog tijd dus om eens een middag stil te staan bij het onderwerp jongerenhuisvesting. Vier sprekers zullen de volgende onderwerpen toelichten:

- de ontwikkeling van het verleden, heden en toekomst met betrekking tot jongerenhuisvesting
- kraken, een alternatief voor het jongerenhuisvestingsbeleid?
- het ambtelijk beleid ten aanzien van jongerenhuisvesting
- hoe maak je woonruimte beschikbaar voor meerdere typen huishoudens?

Hierna zullen we aan de hand van de inleidingen en een aantal stellingen workshops houden die op de bovengenoemde onderwerpen betrekking hebben. Het middaggedeelte zal vervolgens worden afgesloten met enkele ludieke acties in het centrum van Delft.

Na de buitenactiviteiten zal er in de Koornbeurs een gezamenlijke maaltijd zijn. De dag zal worden afgesloten met een feest waarbij waarschijnlijk een bandje live te aanschouwen en beluisteren zal zijn.

Opgave voor de maaltijd en inlichtingen over het kongres bij:

Carla Weemaes
Keizerstraat 258
2584 BN Den Haag
070 - 523303

Publiciteitsplan

De PPR-jongeren zijn nogal bezig om naar buiten te treden. Daarnaast is het contact tussen de leden onderling heel belangrijk. Om dit allemaal te organiseren is er nu een publiciteitsplan. In dit plan staat een aantal praktische ideeën, maar ook een stukje over *waarom* het nu zo belangrijk is dat er publiciteit naar buiten is en *waarom* het contact tussen leden onderling zo bepalend is. Niemand gelooft namelijk in een organisatie waar naar buiten toe heel veel gebeurt en waar de leden zelf niks merken. Het gaat uiteindelijk om de leden: die moeten weten wat er gebeurt.

Zo moeten ook inhoudelijke punten met leden doorgesproken worden. In het plan staat onder andere een netwerk van kontaktpersonen. Voor iedere streek een kontaktpersoon. Er zal een mededelingenblaadje uitkomen, dat allerlei aankondigingen en feiten zal bevatten. Het zal gestuurd worden naar de kontaktpersonen, 'kader' en geïnteresseerden.

Het publiciteitsplan is vrij uitgebreid. Wil je precies weten wat er in staat, dan is ook dit op te vragen bij het sekretariaat. Je krijgt dit eveneens automatisch als je je opgeeft voor het kongres. Deze opgave kan iedere dag tussen 9.00 en 14.00 uur op het partijbureau: 020 - 228461. Als het op die tijd niet lukt, probeer het dan gewoon later nog eens.

Eigenwijs goede projecten

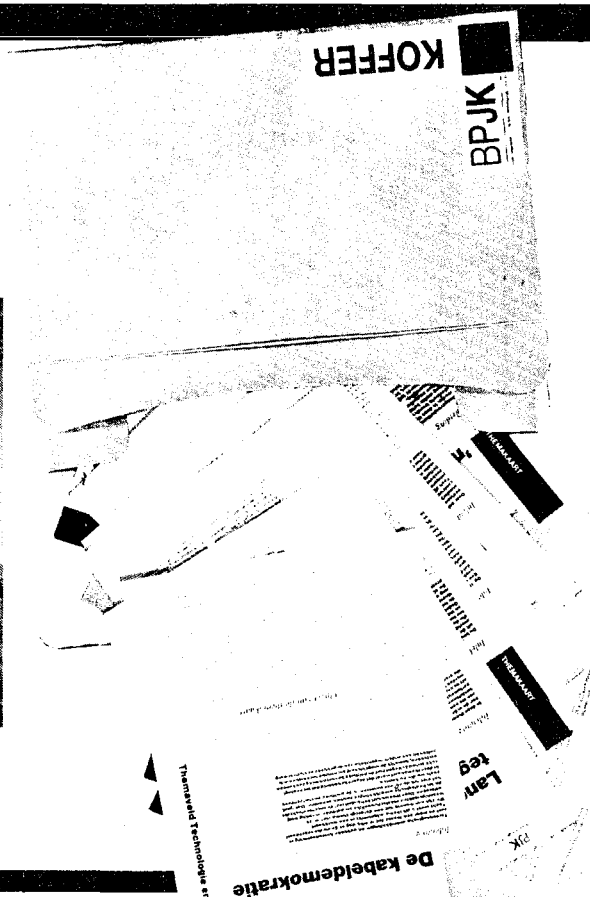
Eigenwijs
Een project voor maatschappijleer over geld, vriendschap, vrijheid en politiek. (+ video) f 35,-

Alle projecten bestaan uit tenminste didactische handleiding en een set leerlingenmateriaal

Deze projecten kunt u bestellen door het juiste bedrag over te maken op giro **75 84 86** t.n.v. BPJK Amsterdam o.v.v. de titel van het project
Of bel voor een folder.

Of moet je moeder 't soms voor je doen
Een video en werk materiaal speciaal voor jongeren op het platteland. f 25,-

De Koffer
Vijftien complete themakaarten over uiteenlopende onderwerpen voor onderwijs en vormingswerk (incl. koffer) f 25,-

BPJK Bureau politiek vormingswerk voor jongeren
Driekoningenvaart 15 1016 AC Amsterdam 020/22 2592

ONDER VASTE WOON OF VERBLIJFPLAATS GESPREKKEN MET THUISLOZE JONGEREN

In Nederland zijn enige duizenden thuisloze jongeren – zonder vaste plek, zonder veilig leefmilieu, zwerfend van kraakpand naar crisisopvang; alle bezittingen opgeborgen in een weekendtas. Soms al vanaf hun negende jaar.

In het boek en de tv. documentaire zijn hun antwoorden opgenomen op vragen over o.a. familie, geld, gezondheid, hulpverleners en hun eigen toekomst. Hun uitspraken zijn verrassend, ontroerend en integer. Een langdurige conflictsituatie thuis, veelal rondom de keuze voor een bepaalde levensstijl, is doorgaans aanleiding voor het begin van een zwerversleven.

Een compleet project is te bestellen door overmaking van f 35,- op postbank 758486 t.n.v. BPJK, Amsterdam, onder vermelding van "onderwijsproject thuisloze jongeren".

EEN COMPLEET PROJECT
BESTAAT UIT:

VIDEOBAND:
ca. 30 minuten, vhs systeem, coproductie van de NOS en het BPJK, regie Kees van Twist, productie BPJK.

BOEK:
100 pagina's, geïllustreerd, coproductie van Baliefonds en het BPJK, auteur Leo Platvoet, isbn. 9066170468.

WERKKAART:
vier pagina's handleiding voor docenten/werkers, twee pagina's leerlingenmateriaal, productie BPJK, auteur Mieke Bergkamp.

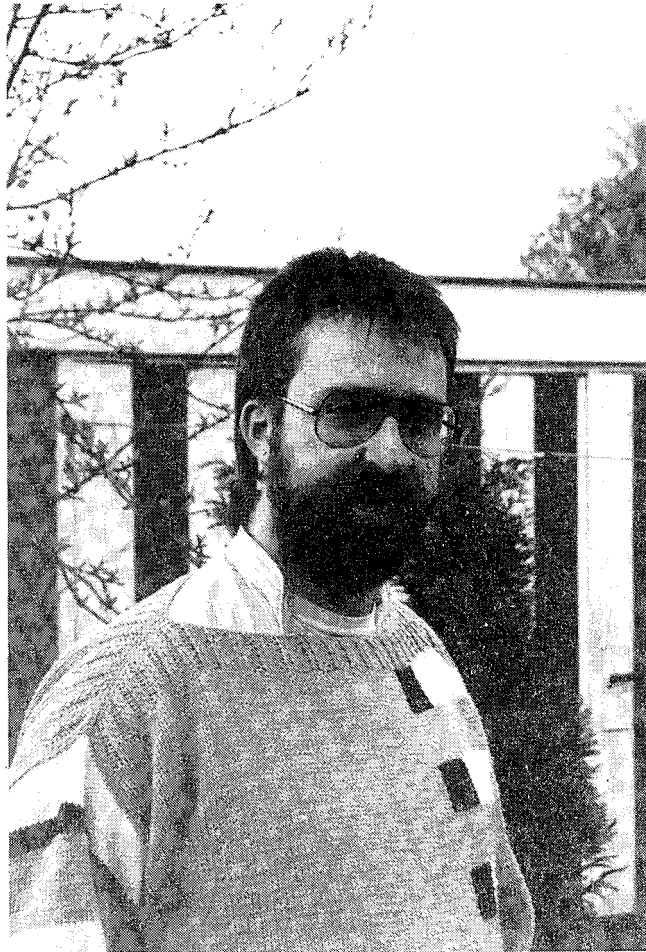
BERRY VAN RIJSWIJK: AL TIEN JAAR AKTIEF

Volgend jaar bestaan de PPR-jongeren tien jaar. Berry van Rijswijk is een van de mensen die betrokken was bij de oprichting. Hij is lange tijd binnen de PPR-jongeren actief geweest en later, binnen de PPR, hield hij zich nog altijd veel met jongerenzaken bezig. Vorig jaar zat Berry in het partijbestuur van de PPR, waar hij onder andere de PPR-jongeren in portefeuille had. In dit interview kijkt Berry terug op tien jaar PPR-jongeren en werpt hij een voorzichtige blik in de toekomst.

'Toen ik zestien was, werd ik actief in het PPR-actiecentrum in Sittard. De ideeën van de PPR spraken me erg aan, vooral het milieu- en defensiebeleid en de kernenergieparagraaf. In het actiecentrum kon ik echter niet veel meer dan luisteren. Het bestond overwegend uit mensen die zo'n tien tot vijftien jaar ouder waren dan ik en er werd gepraat over onderwerpen waar je als jongeling weinig weet van had. Toch wilde ik graag binnen de PPR actief zijn, maar met andere onderwerpen en op een meer actiegerichte manier. Dit besprak ik met een stel vrienden van mij en we besloten in Limburg een jongerengroep van de PPR op te starten.'

In Groningen werd ongeveer tegelijkertijd een PPR-jongerenafdeling opgericht. Maar een landelijke structuur bestond nog niet. Dat kwam pas enige tijd later, vertelt Berry. 'Iemand in het provinciaal bestuur van de PPR in Limburg vertelde dat er landelijk door de PPR subsidie was aangevraagd voor jongerenwerk. We besloten daar eens aan te kloppen en met wat eenlingen van het eerste uur hebben we toen de PPR-jongeren opgericht. Zelf vind ik het heel belangrijk dat dat van onderen af is gebeurd. Je moet eerst goed draaiende afdelingen hebben en pas daarna een landelijk bestuur dat de boel coördineert.'

De oprichting van een landelijke PPR-jongeren verliep niet helemaal zonder slag of stoot. Zowel binnen de PPR als binnen de PPR-jongeren werden heftige discussies gevoerd over het bestaansrecht van zo'n klub. 'Een groep mensen binnen de PPR vond dat de PPR een zodanig jonge partij moest zijn dat een aparte jongerenorganisatie niet nodig was. In het begin was dat

Berry van Rijswijk, foto: Jan Spelier

Hierlangs afknippen

- Ik word lid van de PPR-jongeren (f 10,- per jaar*)
- Ik word ook lid van de PPR (naar draagkracht; vanaf f 25,- per jaar*)
- Ik wil meer informatie over _____

* Als je de contributie echt niet kunt betalen, kun je op verzoek vrijstelling krijgen.

Naam _____ M/V

Adres _____

Postcode _____ Woonplaats _____

Telefoon _____

Geboortedatum _____

Handtekening _____

ook zo, maar later kregen jongeren her en der in het land toch behoefte aan een eigen organisatie. De PPR-ideeën spraken de jongeren wel aan, maar ze wilden er op een andere manier mee bezig zijn. Ik denk dat PPR-jongeren ook eerder andere jongeren aanspreken dan een partij als geheel dat doet. Binnen de PPR-jongeren zelf liep het de eerste twee jaar heel leuk. Daarna ontstond de discussie of het niet beter was een radikaal-linkse jongerenorganisatie op te zetten, los van de politieke partijen. Ik ben blij dat dat niet gebeurd is. Volgens mij was er geen markt voor een radikaal-linkse organisatie en het waren juist de PPR-ideeën die mij het meeste aanspraken.'

Zelf heeft Berry binnen de PPR-jongeren verschillende functies vervuld. In de provinciale afdeling in Limburg was hij achtereenvolgens penningmeester, sekretaris en voorzitter. In het landelijk bestuur van de PPR-jongeren is hij enige tijd buitenlandsekretaris geweest. De stap naar de PPR heeft hij vanuit de PPR-jongeren gezet. Eerst als afgevaardigde in en voorzitter van het provinciaal bestuur en de laatste anderhalf jaar in het PPR-partijbestuur, waar hij onder andere de PPR-jongeren in portefeuille had.

'Ik ben heel duidelijk in het partijbestuur gekomen met steun van de PPR-jongeren. In het begin ging het even mis: ik had onenigheid met de toenmalige SJW-werker. Niet dat ik iets tegen hem persoonlijk had: in de beginjaren van de PPR-jongeren kon ik erg goed met hem opschieten. Maar op een gegeven moment wordt zo iemand gewoon te oud en dan verstart hij de organisatie. Ik ben dan ook erg blij dat de SJW-werker tegenwoordig

om de vier jaar opnieuw moet worden benoemd.'

De thema's waarmee de PPR-jongeren zich bezighouden, zijn in de loop der jaren wel wat veranderd. 'Toch keren sommige dingen nu weer terug, bijvoorbeeld onderwerpen als dienstplicht.' Met de thema's die in het rapport Kijken naar de Toekomst worden genoemd, is Berry niet helemaal tevreden. 'De thema's zijn allemaal goed, maar soms een beetje te hoog gegrepen: een beetje studentikoos. Ik mis de wat eenvoudiger thema's die iedereen raken, zoals jongerenkultuur.

Ook ben ik niet blij met de suggestie iedereen op het kongres stemrecht te geven. De afdeling waar het kongres wordt gehouden, heeft dan veel meer invloed dan de overige afdelingen. Goed aan het rapport vind ik de aandacht voor scholing en vorming. Je moet echter niet blijven steken in interne discussies en dergelijke, maar ook andere jongeren bij je organisatie blijven betrekken.'

Berry vindt het heel belangrijk om het nuttige met het aangename te verenigen. 'Je moet niet alleen een politieke club zijn, maar ook kwa gezelligheid iets te bieden hebben. Met degene met wie je 's middags op politiek vlak in de clinch lag, moet je 's avonds een dansje kunnen maken of een pintje kunnen drinken. Ik vind het belangrijk dat de PPR-jongeren nu al beginnen na te denken over hun tienjarig bestaan. Want dat moet natuurlijk een groot feest worden.'

Zelf zal Berry niet veel meer doen op het gebied van de PPR-jongeren. Hij heeft een volledige baan en wil daarnaast actief zijn in de net opgerichte PPR-afdeling Westelijke Mijnstreek. 'Maar kortlopende klussen wil

ik nog wel doen en mensen kunnen me altijd om advies vragen. Niet dat ik voor alles een oplossing klaar heb, maar ik kan wel vertellen hoe dingen in het verleden zijn aangepakt en wat daar goed en verkeerd aan was.'

PROTEST TEGEN KABINET

De jongerenbeweging verbonden met het FNV heeft grote moeite met de plannen van het kabinet. En wie heeft dat niet. Vijfduizend mensen demonstreerden op het Haagse Binnenhof, ruim tweeduizend protesteerden in het centrum van Groningen en tweehonderd mensen bezetten het ministerie van sociale zaken. Ook de plaatselijke acties verliepen prima.

De komende tijd staan er nog drie grote acties op stapel tegen de plannen van dit kabinet. In Amsterdam, Den Bosch en Emmen gaan de jongeren massaal de straat op. Jongeren in Middelburg verrassen de sociale diensten in Nederland met een grote berg handtekeningen. Jongeren in Alkmaar zullen minister De Koning bij de opening van het arbeidsbureau 'groots onthalen'. Voor meer informatie over de acties kun je terecht bij de jongerenbeweging bij jou in de buurt.

Den Bosch: Demonstratie zaterdag 28 mei

Emmen: Grote acties tegen kabinet (datum staat nog niet vast)

Amsterdam: Manifestatie op woensdag 1 juni

AGENDA

28 mei:

Kongres in de Koornbeurs in Delft

28 mei:

Demonstratie jongerenbeweging Den Bosch

1 juni:

Manifestatie Amsterdam

17, 18 en 19 juni:

Scholingsweekend 'de theorie van het kommunikatieve handelen' van afdeling Utrecht

medio juni:

Aktie met betrekking tot het milieu, afdeling Drenthe

hele zomer:

Politiek-kulturele kafé's in Het Binnenhof, afdeling Groningen

28 augustus:

Kopijsluitingsdatum Jonge Radikalenkrant

postzegel
is niet
nodig

De PPR-jongeren
doen veel voor
iedereen

Stuur de bon op
en doe mee

PPR-jongeren
Antwoordnummer 10718
1000 RA Amsterdam

Jongerenorganisatie van de
Politieke Partij Radikalen

1e Weteringdwarsstraat 4
1017 TN Amsterdam
020-228461

sept. 1988 nr. 4

DE JONGE RADIKALENKRANT

Inhoudsopgave

Vanuit de redactie	2	383 jaar Don Quichotte	4
Het voucher-systeem	2	Afdelingsnieuws	5
In het land der blinden	3	Rascisme is meer	7

Vanuit de redactie

Nummer 4 alweer dit jaar. Weer een Jonge Radikalenkrant die ons allemaal op de hoogte moet brengen van hetgeen binnen de PPR-jongeren gaat gebeuren.

Er gaat heel wat gebeuren. Allereerst hebben we de activiteiten in de verschillende afdelingen.

Maar we hebben ook het congres in november. Dit belooft heel wat te worden. Je kunt er in deze krant al iets over lezen en in de volgende Jon-

ge Radikalenkrant zul je helemaal uitgebreid geïnformeerd worden. Hartstikke leuk wordt het, dat staat nu al vast.

Verder geeft Meint Pool een historisch overzicht waarin aspecten van de progressieve partij aan de orde komen.

Waar we speciaal nog even op willen wijzen is de advertentie. Voel jij je aangesproken dit blad vorm te geven? Aarzel niet en bel gerust!

KOLOFON

De Jonge Radikalenkrant is een uitgave van de PPR-jongeren, de jongerenorganisatie van de Politieke Partij Radikalen.

Abonnementen:

PPR-jongeren
1e Weteringdwarsstraat 4
1017 TN Amsterdam
020-228461

Abonnementenprijs:

*PPR-jongeren gratis
*Individueel 15,-
*Instellingen 20,-

De tekst van De Jonge Radikalenkrant is ook op geluidsband verkrijgbaar.

Redactie Jonge Radikalenkrant:

Els Schravessande
Geert de Vos
Hannie Geerts (eindredactie)

Verder werkten aan deze krant mee:

Henk Thuis
Vincent van Rijswijk
Pauline Verheule
Meint Pool

Peter Janssens
Marcel Peeringa

Lay out: Hannie Geerts

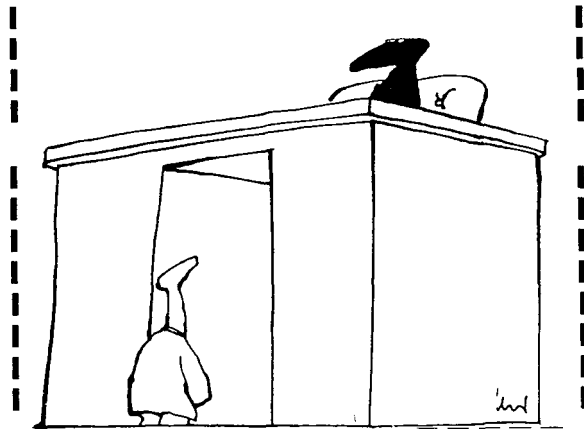
Drukkerij: Pasklaar Sittard

Kopij voor de volgende Jonge Radikalenkrant naar:

Hanny Geerts
Limburgsingel 164
6845 DS Arnhem
Sluitingsdatum: 28 oktober

Advertenties naar:

Vincent van Rijswijk
Zandweg 9
3454 JS De Meern
03406-64771

PPR - jongeren over onderwijs

HET VOUCHERSYSTEEM

In De Jonge Radikalenkrant nr.2 van '88 is een katern opgenomen over onderwijs. Hier wordt nogal eens gesuggereerd dat wat er in deze artikelen staat de mening is van de PPR-jongeren. Naar mijn idee zijn deze stukjes weinig overdacht en mogen daarom volgens mij niet de mening van de PPR-jongeren vertegenwoordigen. Op het afgelopen PPR-jongerencongres heb ik hier vragen over gesteld. Er werd gezegd dat ik dan maar zelf een stuk moest schrijven. Hier is het dan.

Omdat ik van het hoger onderwijs het meest weet, beperk ik me hiertoe. In het stuk hierover wordt nu juist het enige interessante plan dat het ministerie van Onderwijs de laatste jaren heeft gepresenteerd onderuit gehaald. Dit is het vouchersysteem.

Het interessante van dit systeem is nu juist dat je als student meer mogelijkheden krijgt tot 1. persoonlijke ontplooiing en 2. maatschappelijke vorming. Als PPR-jongeren moet je dit volgens mij benadrukken. Ga hiermee met het ministerie in discussie en probeer zo een vouchersysteem te krijgen waarbij deze mogelijkheden gegarandeerd worden. Een botte afwijzing van het vouchersysteem is niet erg slim. Hiermee breek je de discussie af en laat je zelf het ministerie het systeem volledig uitwerken. Dit kan dan inderdaad wel eens tot een erg student-onvriendelijk systeem leiden.

Naar mijn idee is een vouchersysteem het meest eerlijke systeem als je persé een beperkte studieduur wilt. Je geeft iemand gewoon een beperkt

aantal studiepunten waarmee een studie met goed fatsoen kan worden afgerond. Hoe deze persoon deze studiepunten opmaakt, moet zij dan zelf weten. Zij kan daarmee zelf haar studiepakket samentellen en zelf bepalen hoe snel zij wil studeren.

Voorwaarden die je daarbij moet stellen

Om mijn uitgangspunten te verwezenlijken moet wel aan een aantal voorwaarden worden voldaan. Deze zijn de volgende:

1. Het aantal vouchers moet zo groot zijn dat je een studie goed kunt volbrengen. Ook als je eerst een verkeerde keuze maakt. (Een verkeerde keuze komt overigens minder snel voor, omdat je niet meer echt een studie kiest.)
2. Er zal een goede voorlichting moeten komen voor studiepakketten. Je wilt immers met jouw studie wel een maatschappelijke functie kunnen aanvangen.
3. Beroepsgroepen en bedrijven mogen niet gaan bepalen welke studiepakketten wel en welke niet tot een diploma leiden. Voor bepaling wat wel en wat niet tot een diploma leidt zou je kunnen denken aan bepaalde basispakketten die door allerlei maatschappelijke groeperingen worden bepaald en waarbij je zelf dan de rest kunt invullen. Je kunt

ook denken aan een systeem waarbij alleen voorlichting wordt gegeven. Met een bepaald aantal behaalde vouchers krijg je dan een diploma. Of je daarmee een maatschappelijke functie kunt vervullen, is dan je eigen verantwoordelijkheid.

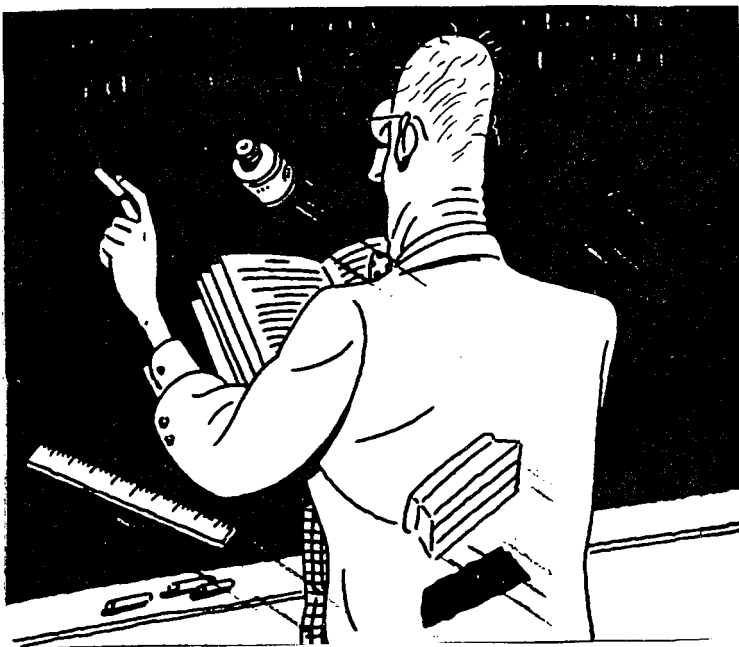
4. Vouchers moet je je hele leven kunnen gebruiken. Dit biedt dus mogelijkheden voor tweede kans onderwijs.

5. De studiefinanciering mag niet afhankelijk zijn van het feit of je dat jaar wel genoeg vouchers hebt behaald. Hiervoor biedt het basisinkomen een goede oplossing. Je zou daarbij kunnen denken aan studietoelagen voor verbruikte vouchers.

De eerste plannen van het ministerie wijken nogal af van mijn voorwaarden. Zo kunnen de 189 inschrijvingspunten wel eens veel te weinig zijn. Ook wil de minister een maximale studieduur behouden. In de plannen is het gevaar levensgroot aanwezig dat allerlei beroepsgroepen jouw pakket gaan samenstellen. Je moet voor studiefinanciering behoorlijk wat vouchers behalen wil je geld krijgen.

Het ministerie heeft echter zelf ingezien dat de discussie over dit systeem nog lang niet is afgerond. Hier moeten we op inspringen en dit niet aan ons voorbij laten gaan. Misschien iets voor onze inhoudelijke secretarissen.

Peter Janssens

IN HET LAND DER BLINDEN.....

Binnenkort beginnen de Olympische Zomerspelen. Tijdens de Amerikaanse selectiewedstrijden voor Seoul liep Florence Griffith-Joyner terwijl de windmeter het even niet deed een 100 meter in 10.49 seconden. Was dat snel? Als Ben Johnson tijdens de training zijn dag niet heeft, dan loopt hij tegen de wind in méér dan een halve seconde sneller. Toch was die prestatie van Griffith heel bijzonder: Het was voor het eerst dat een vrouw zo snel liep. Het was een wereldrecord, een wereldrecord voor vrouwen. Discrimineer ik als ik zeg dat de snelste man sneller is dan de snelste vrouw?

Tijdens de Olympische Winterspelen in Calgary behaalde Yvonne van Gennip drie gouden medailles. Leo Visser schaatste sneller, maar behaalde maar één medaille en niet eens een gouden. Is dat discriminatie? Vrouwen verschillen lichamelijk nu eenmaal van mannen en het is daarom heel goed dat er voor hen aparte wedstrijden worden georganiseerd.

Op de marathon loopt Gerard Nijboer sneller dan Carla Beurskens. Toch heeft zij kans op een medaille en hij niet. Ik discrimineer pas als ik zeg dat DE MAN sneller loopt dan DE VROUW. Het is ook niet waar: Griffith is bijvoorbeeld méér dan een halve seconde sneller dan de Nederlandse recordhouder Achmed de Kom. Beurskens is op de marathon sneller dan Pieter Winsemius.

Stel dat je een bericht zo snel mogelijk wil laten brengen van Amsterdam naar Utrecht en je mag kiezen uit Winsemius, Beurskens en Nijboer, wie vraag je dan? Is dat discriminatie?

LUCAS BOLWERK

383 JAAR DON QUICHOTTE

Eens was er in Spanje een edelman die het tegen grootschalige machten opnam. Erg veel succes had hij niet. Twintig jaar geleden ontstond er een politieke partij die ook zo'n strijd wilde aangaan: de PPR.

Het waren serieuze dominees, vrijheidslievende socialistische hobbyisten op milieu-gebied.

Nu, in hun feestjaar ontdekken ze dat politiek leuk en fris moet zijn.

Als een progressieve partij zonder ideologie verandert ze mee op de golven van de tijd. Een historisch overzicht.

Het heilige vuur

De confessionele partijen zijn niet progressief en radikaal genoeg. Deze constatering leidde in 1968 tot het ontstaan van de PPR. Men heeft een partij voor ogen die sterk programatisch is: aan de kiezer moet uitgelegd worden wat de partij wil bereiken, de 'gezichten' zijn van minder belang. Een ding stond spoedig vast. De partij zou geen christelijke partij worden omdat politiek handelen niet vereenzelvigd kan worden met het boven alle partijen en politiek staande evangelie. De PPR verwachtte veel van de overheid: door het parlement gestuurd bemoeit de overheid zich met vredespolitiek, de Noord-Zuid verhouding, het milieu en zorgt voor opvang van mensen die de welvaartsmaatschappij dreigen te missen.

Als kiesvereniging wil de PPR samenwerken met zowel socialistische progressieven (PvdA, PSP) als een andere politieke vernieuwer (D66). De grondslag van deze samenwerking zou kunnen worden omschreven als "een pragmatisch beleid geïnspireerd door een radikaal vooruitstrevende toekomstvisie".

Een generatie mensen geloofde in de maakbaarheid van de samenleving. De parlementaire politiek stelt doelen en via wetten en beleidsmaatregelen kan in vrij korte tijd een betere en meer leefbare maatschappij geschapen worden.

Uiteindelijk zou deze samenwerking tot 'keerpunt 1972' leiden en later tot het kabinet Den Uyl.

Het idee van de macht

Het rapport van de Club van Rome verschijnt in 1972. Wetenschappers waarschuwen tegen het onbeperkt

uitputten van natuur en grondstoffen. Op voorstel van de fractievoorzitter van D66, Hans van Mierlo, stellen de PvdA, D66 en de PPR de 'commissie van zes' in.

Drie crises worden als de drie grootste gevaren die de mensheid bedreigen gesignaleerd. Dit zijn de dreiging van de massale vernietiging door nucleaire, bacteriologische en chemische wapens; de catastrofale kloof tussen de minderheid van rijke, geïndustrialiseerde landen in het noorden en de meerderheid van arme, achterblijvende landen in het zuiden

De macht van het idee

Halverwege de zeventiger jaren krijgt de PPR aandacht voor de menselijke maat. In navolging van de Engelse econoom E.F. Schumacher (small is beautiful, 1973). Schumacher stelt dat het menselijk streven naar welvaart en vooruitgang, dat grote organisaties en een ver doorgevoerd specialisme in het leven heeft geroepen, in feite heeft geleid tot omvangrijke economische inefficiëntie, vervuiling van het leefmilieu en onmenselijke arbeidsomstandigheden. Hij pleit er voor aan de technische ontwikkeling een nieuwe richting te geven. Een richting die de ontwikkeling terugbrengt naar de werkelijke behoeften van de mens en zo naar de feitelijke maat van de mens.

en de dreiging van rampen die opdoemen uit de zich steeds versnellende groei van de bevolking en industriële productie op een eindige aarde.

De commissie accepteert grootschaligheid als gegeven en denkt dat een grotere centralisatie van de besluitvorming vereist is.

In 1973 wordt de PPR regeringspartij. Volgens Bas de Gaay Fortman zou zijn partij een konstante en betekenisvolle factor in de Nederlandse politiek blijven. In de jaren tachtig, zo voorspelde hij, zou de PPR maar liefst uitgroeien naar een zetel of vijftien. Kortom, het optimisme vierde hoogtij.

Voor de PPR wordt grootschaligheid het grootste maatschappelijke probleem. De mens wordt steeds meer overgeleverd aan krachten die ze niet kan overzien, die ze niet in de hand heeft. Zo wordt ze tot een radertje in het grote geheel.

Te ver doorgevoerde decentralisatie en te veel sturing zal spoedig tot verstarring leiden. De PPR wil wel een bepaalde dynamiek in de maatschappij handhaven. Veranderingen zullen plaatsvinden op menselijke maat omdat die veranderingen dan niet meer het gevolg zijn van autonome processen, maar omdat de mensen zelf ze op gang brengen en er richting aan geven.

Leuk, die politiek?

Nee, politiek is niet leuk, dat weten we zelf ook wel. Zeker niet voor jongeren. Er zijn jongeren die zeggen dat dat wel zo is. Als je hen vraagt wat ze toch hebben met die politiek, dan weten ze niets beters te antwoorden dan dat het leuk is om aan politiek te doen. Dat is natuurlijk niet waar, dat kan helemaal niet.

Politiek is hetzelfde als bezuinigen, lijkt het wel. Dat zou misschien nog niet zo erg zijn als er bezuinigd werd op topinkomens, op allerlei belastingvoordeeltjes of op wapens. Maar er wordt vooral bezuinigd op milieu-investeringen, op studiebeurzen en op uitkeringen voor jongeren. Hoe kun je dat nu leuk noemen? Nee, je wordt er niet vrolijk van. En bij de PPR-Jongeren worden we ook niet vrolijk van al dat gedoe.

Leuk of niet, of we willen of niet, politiek is politiek. Je kunt het zo gek niet bedenken of het heeft wel met politiek te maken. De studiefinanciering, het minimumjeugdloon, het jeugdwerkgarantieplan, de OV-kaart voor studenten, woonruimte voor jongeren, kernenergie, de wapenwedloop, ons paspoort, de bestrijding van apartheid of racisme in eigen land, de subsidie voor het jongerencentrum, de verzuurde bossen, de openingstijden van het café, stemrecht voor jongeren vanaf 16 jaar enz. enz.

Je kunt het zo gek niet bedenken, of de politiek heeft er wel mee te maken.

PPR-Jongeren en de politiek

En willen we dat het nog wat wordt met het milieu; met die studiefinanciering; met zelfstandigheid voor jongens en meiden: studerend, werkend of werkloos, dan moeten we ons wel met die politiek bemoeien, leuk of niet.

Het is gewoon belangrijk dat we ons bezig houden met dingen die jongeren interesseren, die hen aangaan. Waarom zouden we alles voor ons laten beslissen door al die grijze heren van die grote partijen? Waarom zouden we niet van alles dóór ons laten bepalen?

En leuk die politiek? We kunnen het natuurlijk net zo leuk en vrolijk maken als we zelf willen. Wat schiet je er mee op om bij de pakken te gaan

neerzitten en te roepen dat het toch allemaal niets uithaalt en dat "ze" toch niet deugen?

Het is maar hoe je het aanpakt. Ondanks alle ellende die over ons heen wordt gestort gaan we vrolijk en eigenwijs in de aanval. We snappen best wel dat we niet heel Nederland tegelijk kunnen veranderen, laat staan de hele wereld. Maar we zeggen wel gewoon hoe we over alles en nog wat denken, wat we vinden dat er moet veranderen en dat we ook ideeën hebben hoe dat moet gebeuren.

Want ideeën, daar gaat het om. Daarvoor kunnen we eigenlijk geen mensen genoeg hebben. Iedereen verzint wel 'es wat hoe iets anders of nog beter zou kunnen. Die ideeën moeten we laten horen. Ideeën voor een schoon milieu, voor zelfstandigheid voor jongeren, over democratie, over werk en inkomen. En het is echt niet nodig dat we dat dan tot in alle details uitwerken. Wij zitten

tenslotte niet in de regering, wij hebben geen ambtenaren in dienst.

Jongeren moeten van zich laten horen. Daarom zijn er de PPR-Jongeren, om op een creatieve manier met jongerenbelangen bezig te zijn en met ideeën te komen. Wij zien het als onze belangrijkste taak om vanuit het perspectief van jongeren op een manier die jongeren aanspreekt aan 'politiek' te doen. Per politiek seizoen concentreren we ons op een aantal onderwerpen die we in relatie met de actualiteit en gevoel voor de toekomst kiezen.

We willen anders aan politiek doen dan die grote partijen. Ons interesseert amendement nummer duizend-zoveel niet. Politiek is voor ons ook: laten zien dat het anders kan en leuke mensen leren kennen. Door mee te doen in de PPR-Jongeren, landelijk of in de afdelingen, ontwikkelen we ook kennis en vaardigheden op allerlei terreinen van de politiek. Daarvoor organiseren we ook cursussen om eigen ideeën op anderen over te dragen, algemene vaardigheden, vergadertechniek, optreden in het openbaar, omgaan met de media, aantrekkelijke publiciteit maken. Kortom, op een leuke manier met politiek omgaan.

Vrolijk Links

De PPR-Jongeren is een landelijke politieke jongerenorganisatie nauw verbonden met de PPR (Politieke Partij Radikalen). We zitten op hetzelfde adres, we maken gebruik van faciliteiten van de PPR en in grote lijnen onderschrijven we het politieke programma van de PPR. De PPR manifesteert zich als een groen linkse partij. Groen, omdat steeds het milieu centraal staat; links, omdat opgekomen wordt voor groepen die het moeilijk hebben.

Maar is er eigenlijk wel een aparte

KOLOFON

De Jonge Radikalenkrant is een uitgave van de PPR-jongeren. De jongerenorganisatie van de Politieke Partij Radikalen.

Abonnementen:
PPR-jongeren
1° Weeringdwarsstraat 4
1017 TN Amsterdam
020 - 228461

Abonnementsprijs:
* PPR-jongeren: gratis
* individuen: f 15,-
* instellingen: f 20,-

JONGEREN

Jongerenorganisatie van de
Politieke Partij Radikalen

De boze buitenwereld

Sinds 1 januari 1988 worden jongeren van 18 jaar en ouder officieel als volwassenen beschouwd. Iedereen die op die dag deze erkenning in de schoot geworpen kreeg sprong natuurlijk een gat in de lucht. Om al zeer snel weer met beide benen op de grond terecht te komen. Want de nieuw verworven volwassenheid blijkt geen vrijheid, zelfstandigheid en daarbij behorende rechten met zich mee te brengen. Integendeel, lijkt het bijna. Op verschillende fronten wordt het jongeren moeilijk gemaakt.

Van school

Het begint al als je net van school komt. Mocht je op dat moment niet gelijk een baan kunnen vinden dan zul je tot je twintigste moeten zien rond te komen met een uitkering van f 430,— per maand. Een kamer kan je daar misschien nog wel van huren, maar hoe het verder moet met eten en kleren (om nog maar te zwijgen van vakantie en uitgaan) is de grote vraag? Thuis bij je ouders blijven, lijkt het antwoord.

Mocht je zo 'stom' zijn om langer dan een half jaar werkloos te blijven, dan loop je binnenkort ook nog het risico om te worden verplicht mee te doen aan een jeugdwerkgarantieplan. Een uitvinding van de CDA/VVD-regering om in één klap de jeugdwerkloosheid de wereld uit te helpen, om te beginnen uit Nederland. Jongeren die langer dan een half jaar werkloos zijn zullen in de gelegenheid worden gesteld (verplicht?) om ervaring op te doen om zo méér kans te maken op een betaalde baan. Het zal gaan om werk bij de overheid wat anders niet gedaan zou worden. Meer dan een uitkering kun je er niet mee verdienen; sterker nog: als je weigert mee te werken kun je die zelfs kwijtraken. Het klinkt allemaal wel aardig, maar of dit jeugdwerkgarantieplan ook werkelijk werkt hangt af van de kwaliteit van de werkplaatsen (stelt het werk iets voor, of is het alleen maar papierprikken?) en de mogelijkheden tot doorstromen naar een échte baan. Garanties zijn er in ieder geval niet en dus kan het je gebeuren dat je een jaar lang nutteloos werk, zonder enig vooruitzicht, moet doen.

De volgende verrassing wacht je als je denkt aan dit weinig rooskleurige lot te kunnen ontsnappen door verdere scholing. Dat wil de minister van Economische Zaken, De Korte,

zo graag. Volgens hem krijg je dan vanzelf een baan. Het collegegeld voor universitaire opleidingen bedraagt op dit moment f 1.750,— per jaar. HBO-ers komen er nu nog vanaf met een koopje van f 1.400,—, maar het is de bedoeling dat dat binnen een paar jaar omhoog gaat naar f 1.750,—. De maximale beurs die je op dit moment kunt ontvangen is ongeveer f 950,— per maand. Of dit nog lang zo blijft is zeer de vraag. Er zijn namelijk veel meer mensen gaan studeren dan was verwacht. Dat betekent een tekort op de onderwijsbegroting dat koste van het kost moet verdwijnen. En dat kost studenten dus studietijd, meer collegegeld en wanneer minister Deetman z'n zin krijgt en de aanvullende beurs bij een bank moet worden geleend: rente! Daar staat tegenover dat alle studenten een OV-kaart 'krijgen': er wordt slechts f 60,— per maand van je basisbeurs afgetrokken.

OV-kaart

Dat is een mooie gedachte om iedereen met het openbaar vervoer te laten reizen, dat is goed voor het milieu. Maar gaat het deze regering wel om het milieu? Minister Smit-Kroes van Verkeer roept al jaren dat de maximumsnelheid omhoog moet

jongerenorganisatie nodig naast de PPR? Is de PPR zelf niet goed bezig voor jongeren?

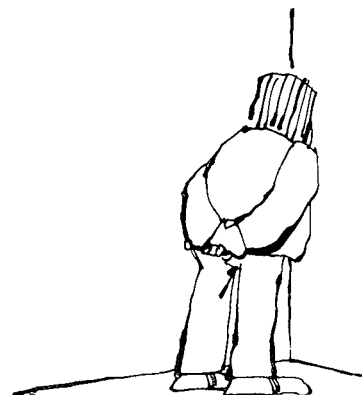
Om eerlijk te zijn, we hebben niet echt te klagen.

De PPR heeft zich de laatste tijd sterk vernieuwd. En daar zijn we blij mee. Niet dat saaie, toberige gezeur meer, alsof er in het leven niks te genieten valt. Weg met de zure gezichten, weg met de bureaucratie. Spanning en gezelligheid in de partij. Maar wel zeggen waar we ons kwaad over maken. Ja, daar zijn we in de PPR-Jongeren best voor te porren. We houden wel van een geintje en zo nu en dan flink keet schoppen, de boel binnen de partij op stellen zetten.

Want we moeten de PPR wel wakker houden. Als het nodig is kunnen we verdomd lastig zijn voor die partij. De PPR moet op een aantrekkelijke manier aan politiek doen. De mensen in de Tweede Kamer, in het partijbestuur, in de Provinciale Staten, in gemeenteraden moeten zich inspannen voor jongerenbelangen. Op sommige momenten is het ra-

zend belangrijk*je als jongerenorganisatie te doen gelden, bij het schrijven van het verkiezingsprogramma, bij het samenstellen van de kandidatenlijst. Niet alleen moeten onze Tweede Kamerleden jongeren aanspreken, het is ook belangrijk dat jongeren zelf op kandidatenlijsten komen, ook op verkiesbare plaatsen!

Ook al doet de PPR het nog niet zo slecht, het is toch beter om vanuit een eigen organisatie met jongerenzaken bezig te zijn. Als het kan doen we dat ook samen met andere politieke jongerenorganisaties en soms ook gewoon samen met de PPR. Het is ook belangrijk dat we de PPR achter hun broek aan zitten om scholing en vorming voor jongeren te organiseren en dat ook ouderen in de PPR geschoold worden om flitsend te politieken. Dat is ook in hun belang. De PPR heeft baat bij een goede jongerenorganisatie, net zo als de PPR-Jongeren baat hebben bij een grote en sterke PPR. Zo zijn de PPR en de PPR-Jongeren onafhankelijk van elkaar, maar hebben ze toch deels de zelfde belangen.

naar 120 km/u. Niemand houdt zich aan 100 km/u dus daarom mag je sneller. Wie weet halen we zo de 140 km/u nog wel! Energiebesparing, minder verzuring en minder verkeersdoden, dat telt allemaal niet. In RUR zegt Nijpels (die is van Milieu) dat 60 km/u eigenlijk het beste zou zijn voor de bossen. Maar wat zegt hij dan in de regering? RUR is de regering niet.

En dan die fabrieken die onverminderd verzurende stoffen blijven uitstoten en/of lozen, de enorme hoeveelheden mest die zo langzamerhand de bodem verzieken en dumpingen van gif op zee of in de derde wereld. Nee, het milieubelang staat niet voorop bij de regering. Het draait allemaal om de centjes, het economisch belang. Maar dat de economie ook belang heeft bij een schone omgeving en daardoor gezonde mensen, bedenkt niemand.

En nu moeten studenten opeens op eigen kosten het goede voorbeeld gaan geven. Dat deden de meesten toch al: door te fietsen, want als student heb je nou éénmaal niet zoveel geld.

Volwassen

Eénmaal klaar met je studie — binnen de zes jaar, want langer krijg je niet — ziet de situatie op de arbeidsmarkt er niet voor iedereen even mooi uit. Het vinden van wat voor baan dan ook is noodzaak; bijstandsuitkeringen voor mensen tot 27 jaar zullen niet meer dan f 750,— gaan bedragen. Wanneer je bereid bent tot bij- of omscholing dan ontvang je een premie van f 150,— per maand, voor de duur van de opleiding en pas ná het behalen van een positief resultaat. Echt veel schiet je hier niet mee op, want na afloop zakt je uitkering weer naar f 750,— per maand. Het is wel duidelijk: als je zo dom bent (of lui, natuurlijk) om geen werk te vinden dan zul je daarvoor boeten. Eigen schuld, dikke bult. En zo blijf je tot een leeftijd waarop je niet eens meer als jongere kan worden aangeduid, afhankelijk van heel erg weinig geld, of het geluk dat je misschien een goedkope kamer vindt of van je ouders. O, wat is het toch fijn, om volwassen te zijn.

Een politieke jongerenorganisatie

De PPR-Jongeren zijn een onafhankelijke organisatie met 1200 leden onder de 27 jaar. Om eens kennis te maken met een politieke jongerenorganisatie stellen we je aan een paar zaken in onze club voor.

De afdelingen

In een aantal provincies en grote steden zijn afdelingen van de PPR-Jongeren. Die organiseren in hun eigen regio of plaats diverse activiteiten. Soms bereiden ze op verzoek van het landelijk bestuur een kongres voor. Nog niet overal zijn afdelingen opgericht, maar wel hebben we door het hele land kontaktpersonen. Als je actief wilt worden of eerst de organisatie wat wil leren kennen is de afdeling het meest geschikt.

Het bestuur

Natuurlijk hebben we ook een bestuur. Daarin zitten vijf tot zeven leden die door het kongres voor twee jaar zijn gekozen. Iedereen kan zich daarvoor kandidaat stellen. Het bestuur werkt vooral koördinerend. Al het werk zelf doen is onmogelijk en is ook niet goed. Veel kan overgelaten worden aan werkgroepjes. B.v. een mening ergens over voorbereiden, een kongres of feest organiseren, campagne voeren. Het bestuur hoeft eigenlijk alleen maar te zorgen dat het gebeurt, maar kan natuurlijk wel helpen. Ook de medewerker die we in dienst hebben kan meehelpen. Iedereen die wat wil doen kan dat dus ook.

Het afdelingenoverleg

Zo nu en dan komen een aantal mensen uit de afdelingen en kontaktpersonen van regio's waar nog geen afdelingen zijn bij elkaar. Dat doen ze om samen met het bestuur hun plannen en activiteiten te bespreken. Niet iedereen hoeft steeds het wiel uit te vinden. Dingen die bij de één fout zijn gegaan kunnen bij de ander worden voorkomen. Een leuk idee uit Groningen kan misschien ook in Limburg goed worden uitgevoerd. De verschillende plannen van bestuur en afdelingen kunnen op elkaar worden afgestemd.

Meiden doen het beter

Kijk om je heen en wat zie je? Nee... we hebben het nou niet over milieu-vervuiling. We bedoelen de verdeling van mannen en vrouwen in de maatschappij. Niet kwa aantal, maar

kwa maatschappelijke posities. Je hoeft niet eens zo goed te kijken om te zien dat het voornamelijk mannen zijn; in de politiek, in de journalistiek, in de muziek, als directeur of als werknemer van de fabriek, kortom bijna overal. Nederland is dan ook het land van Europa waar het minste aantal vrouwen (in %) wer-

ken. Niet iets om trots op te zijn. Wij willen dat dat verandert. Niet iedereen zit daar op te wachten en het wordt je soms knap lastig gemaakt. Veel meiden vinden het eng om actief te worden. Ze denken minder te zijn dan al die jongens die al jaren actief zijn of zijn bang af te gaan door "domme" opmerkingen te maken. Onzin, natuurlijk! Je moet er gewoon voor knokken en daar kun je het beste zo snel mogelijk mee beginnen. Bij de PPR-meidengroep, bijvoorbeeld. Daar kun je wat goeie truuksjes leren; met meiden onder elkaar kun je vertrouwd raken met praten in het openbaar, vergaderen, je een mening vormen en discussiëren over belangrijke onderwerpen en voor jezelf leren komen.

Dingen die juist voor meiden belangrijk zijn, zoals seksueel geweld of diskriminatie van vrouwen worden vaak gemakkelijk vergeten. De PPR-meiden praten daarom onderling over "meidenonderwerpen" en kaarten ze daarna aan binnen de PPR-Jongeren.

Kortom in de meidengroep kun je leren hoe de wereld in elkaar zit, hoe die er uit zou kunnen zien en hoe je daar zelf aan mee kan werken. Met snel voetenwerk, een waterdichte verdediging en een ijzeren linkse kom je een heel eind.

MONDDOOD?

Ze zouden wel willen, de Brink-, Buk- en Deetmannen. Jongeren die alles pikken, die over zich heen laten lopen.

Wij doen daar niet aan mee. Ons zullen ze horen. Over studiebeurzen, werk, seksueel geweld... En meer dan dat. Ons krijgen ze niet klein. Ook dat zouden ze wel willen.

Wordt het geen tijd om mee te doen? Vul in die bon en wordt lid.

**Je kunt ook bellen:
020-228461.**

Het kongres

Twee keer per jaar houden we een kongres (een soort algemene ledenvergadering). Het kongres bepaalt de algemene lijn van de PPR-Jongeren. Op één zo'n kongres behandelen we een aantal dingen die nou één keer moeten gebeuren, zoals de verantwoording van het bestuur, het kiezen van bestuursleden, de begroting en onze plannen voor het komende jaar.

Waar het ons vooral om gaat is dat we met een standpunt over een belangrijk onderwerp naar buiten komen. Dat doen we op beide kongressen. De laatste keren hebben we het b.v. gehad over wonen voor jongeren, jongerenkultuur, seksueel geweld.

Niet het minst belangrijke onderdeel van het kongres zijn de zgn. "wandelingangen". Daar nemen we ruim de tijd voor en na afloop hebben we feest, want als al die leuke jongens en meiden na een half jaar weer ziet valt er heel wat bij te praten. Op zo'n kongres kun er misschien door het hele land een stel vriendinnen en vrienden bij krijgen. Altijd makkelijk als je 'es ergens moet blijven slapen.

De Jonge Radikalenkrant

We hebben ook een eigen blad, De Jonge Radikalenkrant, met een eigen zelfstandige redactie. Als je lid wordt krijg je die regelmatig thuis gestuurd. Behalve aan nieuws vanuit het bestuur en afdelingen wordt in De Jonge Radikalenkrant aandacht besteed aan aktualiteit uit de Haagse politiek die voor jongeren interessant is. Verder natuurlijk een hoop leuke dingen die niets met politiek te maken hebben. En misschien heb je zelf wel wat te schrijven, dat kan ook.

BON

- Ik wil eerst 'ns wat informatie hebben.
- Ja, voor een tientje per jaar word ik lid van de PPR-Jongeren.
- Vooruit, ik word ook gelijk maar lid van de PPR. Dat kost me f 26,- per jaar en is m'n lidmaatschap van de PPR-Jongeren gratis.

Naam: ..... M/V

Geboortedatum: .....

Adres: .....

Postcode: .....

Woonplaats: .....

Telefoon: .....

Handtekening: .....

Bon in open envelop zonder postzegel opsturen naar:
PPR-Jongeren, Antwoordnummer 10718, 1000 RA Amsterdam.

JONGEREN

Tegelijkertijd verloor de PPR haar kiezers. In 1977 mochten maar twee kamerleden terugkeren van de kiezers.

Trendsetter of trendvolger

Vijftien jaar na haar ontstaan heeft de PPR niet de door haar voorziene vijftien zetels. Toch stelt het congres in 1983 vast dat de PPR een zelfstandige politieke partij met een eigen bijdrage blijft. Zij zal radikaal, solidair, non-conformistisch, ekologisch en libertair zijn. Van een partij die veel van de overheid verwachtte, lijkt de PPR zich nu op te gaan werpen als pleiter voor samenwerkingsverbanden tussen individuen ter vervanging van de autoritaire staat. Politiek vertaald betekent dat: bevrijding uit afhankelijkheid op elk gebied, democratisering van het politieke en sociaal-economische leven

en minimalisering van de macht van de staat.

Economische afhankelijkheid kan alleen worden opgeheven door democratisering van de economie. Direct belanghebbenden moeten zeggenschap krijgen. Andere sleutelwoorden zijn decentralisatie van de besluitvorming, zelfbeheer, kleinschaligheid en medezeggenschap.

De staat wordt gezien als een door onszelf gekozen organisatie, die uitvoerder is van zo weinig mogelijk taken. Een soort contract dus.

Eigenlijk is dit meer een liberale opvatting: men gaat uit van rationeel handelende individuen die het best mogelijke doen. In deze opvatting wordt de maakbaarheid van de samenleving nogal gerelativeerd. De staat zal immers veel minder kunnen en mogen afdwingen van de burgers.

De PPR die in 'keerpunt 1972' naar voren kwam, was juist een partij die via overheidsbemoediging maatschap-

pelijke veranderingen probeerde door te voeren. Dat er grote tegenstand rees, laat zich raden. Nu legt de PPR de soevereiniteit bij het individu en probeert dat naar de kiezer te verkopen. Verwonderlijk genoeg komt dit enigszins overeen met de kabinetsvisie van de jaren tachtig. De staat treedt terug, zowel op economisch als sociaal terrein. Individuen worden verantwoordelijk voor elkaar, ook op het gebied van welzijn (de verantwoordelijke samenleving).

Ook in de samenleving steekt dit de kop op. Arbeiders verlaten bijvoorbeeld de collectieve vakbonden en treden kennelijk liever rechtstreeks op als partij naast de werkgever.

Duidelijk voelbaar wordt de tegenstelling, streven naar vrijheid en sociaal verantwoordelijkheidsgevoel.

De twijfel laait op.

En is twijfel niet eigen aan progressieve politiek?

Meint Pool

Afdelingsnieuws

UTRECHT

De afdeling Utrecht bruist nog steeds van activiteiten. In juni werd er een weekend georganiseerd. Dit is druk bezocht. Op een gezellige en ontspannen manier heeft Klaas-Wybo van der Hoek proberen uit te leggen hoe je het beste een betoog op kunt bouwen. Verder is er kort stilgestaan bij vergadertechnieken.

Er was voetbal dat weekend, heel belangrijk, maar er was ook nog een inhoudelijk thema: de theorie van het communicatieve handelen van de filosoof Habermas. Zeer interessant en een goede opwarmer voor de themadag op 29 oktober, die ook over de opvattingen van deze filosoof zal gaan. Hoogleraar Kunneman van de Universiteit van Amsterdam en Bram van Ojik, de voorzitter van de PPR, zullen iets vertellen over de relevantie van de theorie van Habermas voor de politiek.

In september is er verder nog een forum over huisvesting.

GRONINGEN

In Groningen staan nog een aantal politieke café's op stapel. 21 September, 12 oktober en 30 november kun je weer in café het Binnenhof terecht.

DRENTE

Op 29 september organiseren de verschillende politieke jongerenorganisaties in Drente een forumavond in Hogeveen. Voor deze avond dagen zij de landelijke voorzitters van de JD, PPR-jongeren, JOVD en anderen uit om te laten zien dat ze weten waar Drente ligt. Op deze avond zullen ze praten over actuele onderwerpen. Ook zullen ze praten over jongeren en politiek in het algemeen. Aan het einde van de avond moet duidelijk zijn waarom het zo belangrijk is dat jongeren zich met de politiek bemoeien. Het hele gebeuren vindt 's avonds plaats in café Cheers te Hogeveen.

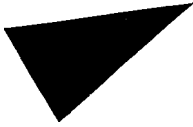
Wil je meer informatie, dan kun je bellen met de afdeling Drente.

Meer activiteiten voor de komende tijd zijn het aanwezig zijn op de introductiedagen en later in het jaar de herfst- en kerstactie. Genoeg activiteiten dus. Reden genoeg voor niet-actieve leden in Drente om actief te worden.

Bel:05920-43271 (Marcel)

De Jonge Radikalenkrant is een uitgave van de PPR-jongeren, de jongerenorganisatie van de Politieke Partij Radikalen. De redactie van de krant bestaat momenteel uit vijf personen. Door een groot aantal veranderingen en vernieuwingen is er plaats voor

VORMGEVER M/V

TAAK:

- * Het verzorgen van het typewerk
- * Het maken van de lay-out van de krant
- * Het onderhouden van contacten met de drukker

WIJ VRAGEN:

- * Enige ervaring in het maken van lay-outs van folders/kranten
- * enthousiast en bereid 9x per jaar de krant in elkaar te zetten

WIJ BIEDEN:

- * Reiskosten vergoeding
- * goede en leuke ervaring
- * enthousiast team

Voor meer informatie kun je contact opnemen met Hanny Geerts (hoofdredacteur) 085 - 820233

* ESPERANTO

**DISKUSIEREN MET EEN POOL
EN EEN SPANJAARD IN EEN TAAL
DAT KAN!**

MEER INFORMATIE?
ESPERANTO CENTRUM NEDERLAND
RIOUWSTRAAT 172
2585 HW 'S GRAVENHAGE
TEL.: 070-556677

RASCISME IS MEER !

.....Het is 28 mei 1988. De avond is begonnen. Het congres van de PPR-jongeren over jongerenhuisvesting is zo'n 9 uur geleden gestart. In de wandelgangen wordt druk overlegd. Mensen lopen er af en aan. Vragen worden gehoord als: "Waar is het congres de volgende keer? Wat zal het thema zijn? Wie organiseert het?" Antwoorden zijn er niet. Ideeën liggen nog niet op tafel. Tot.....

Het is 's avonds laat. Ergens in het centrum van Delft in een gezellige kroeg zit een groep mensen lol te maken. PPR-jongeren. Totdat plots de ideeën over een congres loskomen. "Een weekend! Cirkeldiscussies! Een markt! Dropping? Vooroordelen? Minderheden? Rascisme!" Ideeën vliegen over de tafel. Iedereen wil meedoen. Na 20 minuten ligt er een leuk, maar vreemd plan. Op naar het bestuur.

Druk overleg op de bestuursvergadering. Kan dat wel? Al die vreemde ideeën! Maar het is ook wat leuks, wat nieuws. Is het niet te ver? Kan het thema wel?
Ja dus, het kan!

Na vele jaren, nu voor het eerst in de geschiedenis van de PPR-jongeren een congres in het enige échte heuvelland dat Nederland rijk is! Niet één dag, nee, zowel op zaterdag als zondag wordt er door de PPR-jongeren beleid gemaakt, informatie verzameld over rascisme, gewerkt, gesport, plezier beleefd en nog veel meer. Vroeg op op 26 november voor een lange reis. De touringcar staat dan al voor de deur en op 27 november ben je, een hele ervaring rijker, weer netjes thuis afgezet om uiterlijk 18.00 uur. Je moet het meebeleven!

Maar je moet je ook even aanmelden. Hoe? Door even een kaartje te sturen naar: **PPR-jongeren, antwoordnummer 10718, 1000 RA Amsterdam**. Vermeld dan je eigen naam, adres en telefoonnummer en "Rascisme is meer!"

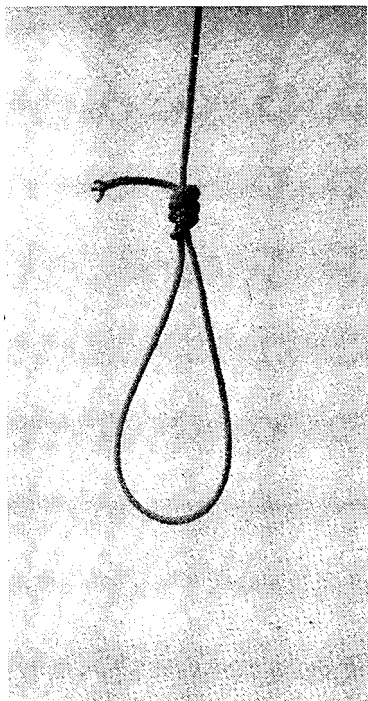
Je zult dan als een van de eersten getuige kunnen zijn van zulk een bijzonder spektakel!
STUUR OP DIE KAART !

PS. En de congreskrant krijg je vanzelf in de bus!

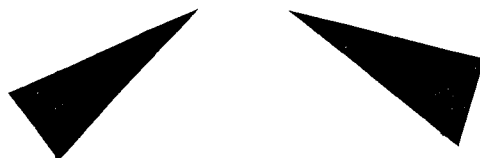
de kleurling

als ik in de zon lig, ben ik zwart.
als ik kwaad ben, ben ik zwart.
als ik ziek ben, ben ik zwart.
als ik het koud heb, ben ik zwart.
als ik dood ben, ben ik zwart.
als jij in de zon ligt, ben je bruin.
als jij kwaad bent, ben je rood.
als jij ziek bent, ben je geel.
als jij het koud hebt, ben je blauw.
als jij dood bent, ben je wit.
en dán nog noem jij
mij een kleurling!

de congresorganisatie.

..... RACISME IS MOORDEND

Hierlangs afknippen

- Ik word lid van de PPR-jongeren (f.10,00 per jaar)
- Ik word ook lid van de PPR (naar draagkracht; vanaf f. 26,00 per jaar)
- Ik wil meer informatie over _____

Naam: _____ M/V

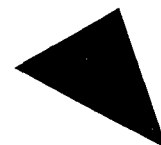
Adres: _____

Postcode: _____ Woonplaats: _____

Telefoon: _____

Geboortedatum: _____

Handtekening: _____

ZUID HOLLAND

De toekomst van de Polka ziet er rooskleurig uit. Voor het komende half jaar is er een programma gereed.

Op een woensdag in september:

Kultureel en sociaal is Tanzania anders dan Nederland. In de Koornbeurs zal echt tanzaniaans eten te koop zijn. De wereldwerkplaats zal vertellen over ontwikkelingshulp.

Op een woensdag in oktober:

Binnenkort mogen studenten allemaal weer gaan stemmen voor UR en FR. Wat gebeurt daar echter? Wat is de invloed van studenten? Waarom zijn dit soort organen er? De Polka probeert duidelijkheid te scheppen.

Op een woensdag in november:

In 1992 moet de EG een economische eenheid zijn. Wat betekent dit? Hoe zit het met de sociale zekerheid? Gebruikt de regering dit als alibi om met de botte bijl te hakken?

De Polka-activiteiten vinden altijd plaats in de eetzaal van gebouw De Koornbeurs, Voldersgracht 1 te Delft. Het start telkens om 20.00 uur. Voor meer informatie kun je bellen naar:

Geert Bergsma 015-135958
Peter Janssens 015-610331

BRABANT

Eindelijk wordt Brabant weer actief. In Eindhoven is een PPR-jongerenkern opgericht. Omdat er nog weinig mensen zijn, wordt er voorlopig nauw samengewerkt met de kern Weert.

Er zijn goede contacten met de Wereldwinkel (gratis vergaderruimte), met de FNV-jongerenbeweging, de JOVD, CDJA en JD. Daarmee gaan we schoolbezoeken organiseren.

Jullie horen meer van ons.

WEERT

Ook de regio Weert is na de vakantie weer aan het starten. En dat is hard nodig! Tijdens de vakantie kon je nog heerlijk dromen dat er een ander kabinet aangetreden zou zijn. Helaas, als je Nederland weer binnenrijdt en de stervende bomen ziet, de plakkende rotzooi uit de lucht komt en met 'ex-studenten' spreekt, die door bezuinigingen hun studie moeten laten varen, dan besef je dat die dromen bedrog zijn en er werk aan de winkel is.

Op het programma staat dan ook een studentenactie: "Behoort gedegen onderwijs alleen de rijken toe?" Verder willen wij het huidige beleid ten aanzien van het milieu in het al-

gemeen aan de kaak stellen. Dit willen we doen door een actie op de Grote Peel.

Waarom op de Grote Peel?

Wat is er nog typerender dan de oplossing die minister Braks aandraagt voor het door drainage te laag geworden waterpeil aldaar. Binnenkort zal daar een themavergadering voor plaatsvinden. Geïnteresseerden kunnen bellen.

Ook hangt er een actie in de lucht met als doel de derde wereldproblematiek aan de man te brengen.

Daarnaast is Weert actief in de werkgroep 'Basisinkomen' van de afdeling PPR-jongeren Limburg. Aktiviteiten in die richting zullen nog bekend worden gemaakt.

Weert is een groeiende regio. Er zijn plannen tot het oprichten van een afdeling. We willen als actieve regio graag blijven groeien. Geïnteresseerden zijn dan ook van harte welkom.

Voor verdere inlichtingen:

Bart Liesveld
Steutenweg 25
6034 SB Nederweert-Eind
telefoon: 04951-25284

Stuur de bon op in een enveloppe met antwoordnummer. Postzegel hoeft niet.

AGENDA

29 september:

Forumavond politieke jongerenorganisaties in Hoogeveen.

12 oktober:

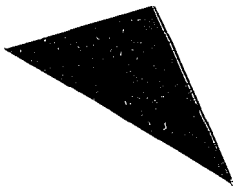
Politiek café in het Binnenhof te Groningen.

29 oktober:

Themadag over de opvattingen van de filosoof Habermas in Utrecht.

26/27 november:

PPR-jongerencongres.

PPR-jongeren
Antwoordnummer 10718
1000 RA Amsterdam

Stuur de bon op in een enveloppe met antwoordnummer. Postzegel hoeft niet.

DE JONGE RADIKALENKRANT

DOCUMENTATIECENTRUM
NEDERLANDSE POLITIEKE
PARTIJEN

D.N.P.P.

JONGEREN

Jongerenorganisatie van de
Politieke Partij Radikalen

1e Weteringdwarsstraat 4
1017 TN Amsterdam
020-228461

november 1988 nr. 5

Inhoudsopgave

Van de redactie	2
Nogmaals het voucher-systeem.....	2/3
Tolerantie.....	3
Radikaal met een K.....	4/13
Inhoudelijke Congreskrant.....	5 t/m 8
Forum in Cheers.....	13
M 50.....	15
Kerstactie.....	16
Afdelingsnieuws.....	16

VAN DE REDACTIE.

De avonden worden langer, het weer wordt kouder, ideale omstandigheden dus om eens lekker in de Jonge Radikalenkrant te duiken. Deze laatste Jonge Radikalenkrant van '88 bevat een aantal interessante stukken.

Zo gaan we in op de inhoud van het congres op zaterdag 26 en zondag 27 november. Dat belooft een fantastisch congres te worden. Een heel weekend waarin we veel leuke dingen gaan doen. Ook wordt er nog een keer teruggekomen op het voucher-systeem. Drenthe vertelt hoe de avond in Hoogeveen met verschillende politieke jongerenorganisaties is geweest.

Kortom het is deze keer een krant met veel verschillende onderwerpen.

HELAAS.

Het is erg jammer maar Geert de Vos, een redactielid van de Jonge Radikalenkrant, is er mee gestopt. Geert heeft zich altijd erg ingezet voor de krant. We willen hem daarvoor dan ook hartelijk bedanken.

De Jonge Radikalenkrant zoekt nog steeds nieuwe mensen die mee willen helpen de krant regelmatig te laten verschijnen. Heb je wel zin om mee te doen? Aarzel niet en bel gerust het partijbureau [020-228461, vragen naar Gert]. Daar kunnen ze je er van alles over vertellen.

COLOFON.

De Jonge Radikalenkrant is een uitgave van de PPR-jongeren, de jongerenorganisatie van de Politieke Partij Radikalen.

abonnementen:

PPR-jongeren
1e Weteringdwarstr. 4
1017 TN Amsterdam
020-228461

Abonnementsprijs:
PPR-jongeren gratis
Individueel 15,-
Instellingen 20,-

De tekst van De Jonge Radikalenkrant is ook op geluidsband verkrijgbaar.

Aan deze krant werkten mee:

Heleen de Boer.

Peter Janssens.

Marcel Peeringa.

Christien Reitzema.

Henk Thuis.

Paulien Verheule.

Eindredactie: Hanny Geerts.

Lay out: Pasklaar Sittard.

Drukkerij: Pasklaar Sittard.

Copy voor de volgende krant
voor 13 december inleveren.

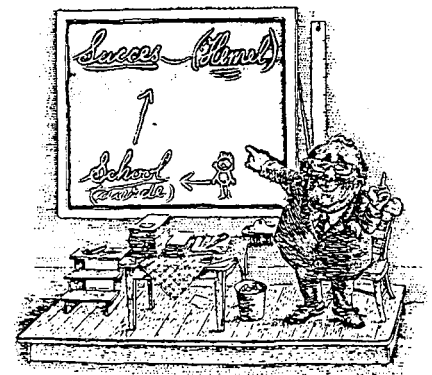
NOGMAALS HET VOUCHER-SYSTEEM.

In de J.R.K. nr.4 wordt mij verweeten in het onderwijskatern van de J.R.K. nr.2 niet het "PPR-jongeren standpunt" te hebben verwoord. Zo zou ik het enige interessante plan dat het ministerie van Onderwijs de laatste jaren heeft gepresenteerd, te weten het voucher-systeem, "onderuit hebben gehaald", "en bot te hebben afgewezen". Wat ik mijns inziens heb gedaan in het desbetreffende artikel is vraagtekens zetten bij de intenties en de consequenties van het voucher-systeem. Uit naam van de PPR-jongeren heb ik bezwaar gemaakt tegen een aantal aspecten, omdat ik meende dat in de geest van de PPR-jongeren te doen. De auteur noemt het voucher-systeem een "eerlijk systeem" met mogelijkheden tot "persoonlijke ontplooiing en maatschappelijke vorming". Ik heb hierbij mijn twijfels c.q. bedenkingen. Ik zal daarom nogmaals mijn bezwaren toelichten:

- een doel van het voucher-systeem is maatschappelijke gerichtheid te vergroten van het onderwijs. Dat is ten dele een goed doel:wetenschappelijke kennis is er onder andere om toegepast te worden. De vraag is echter of de maatschappij in de optiek van de overheid slechts zal bestaan uit de economie, en dus de wetenschap ten dienste daarvan zal worden gesteld. Mijns inziens is er

meer waardevol wat nu niet direct in economische nutstermen kan worden gevangen. Dat brengt mij op het volgende punt.

- een ander doel van het nieuwe systeem is het vergroten van de kwaliteit van het onderwijs. Welke kwaliteitsdefinitie zal de overheid gaan hanteren? Zal kwaliteit worden afgemeten aan de bruikbaarheid, efficiëntie en toepasbaarheid? Als zoiets wat alleen in harde gulden is uit te drukken? En hoe zit het in deze met de academische vrijheid? Wordt er alleen nog onderzoek gedaan waar bedrijven in zijn geïnteresseerd, of blijft de universaliteit zijn onafhankelijkheid behouden?

- Snelle studeerders worden in het systeem beloond, evenals de universiteiten en hogescholen. Snel betekent beperkt en kort studeren. Worden studenten dan niet veel te eenzijdig opgeleid? En wat voor kansen geven we de mensen die nu eenmaal niet zo snel kunnen studeren?

Dat het voucher-systeem een bijdrage kan gaan leveren aan het verhogen van de flexibiliteit binnen de universiteiten en hogescholen is een feit. Maar dat is eerder een geluk bij een ongeluk dan een bewuste keuze. Het voucher-systeem is in de eerste plaats een bezuinigingsmaatregel, en dat betekent dat geld de hoofdrol speelt en niet de kwaliteit.

Getuige het tweede deel van het artikel is de auteur het deels met mijn kritiek eens, er mankeert nogal wat aan het huidige plan gezien zijn voorwaarden. Zo stelt hij:

- Het aantal inschrijvingspunten zou weleens te laag kunnen zijn. 189 punten is inderdaad niet veel: 168 is het aantal punten voor vier jaar studie, er zijn dan nog welgeteld 21 punten over, dat zijn 3 modulen!

- goede voorlichting is noodzakelijk. Helaas zijn nu al de studentendecanen overbezet.

- Beroepsgroepen en bedrijven mogen niet gaan bepalen welke studie-

pakketten tot een diploma leiden. Het systeem is nl. juist gemaakt om tot een betere afstemming te komen tussen onderwijs en bedrijfsleven.

- Vouchers zou je je leven lang moeten kunnen gebruiken. Het plan is nu 12 jaar.

- De financiering mag niet afhankelijk zijn van het voucherverbruik [vouchers worden namelijk niet behaald maar verbruikt] Het recht op studiefinanciering blijft ook in dit systeem op zes jaar.

Ik ben het eens met de gestelde voorwaarden, maar ze druisen nu juist in tegen de bedoelingen van het ministerie van onderwijs. Het heeft zoiets weg van een auto met vierkante wielen waarvan wordt gezegd: als die ronde wielen zou hebben zou die fantastisch rijden!

Tot slot: ik ben het volkomen eens met de auteur wanneer hij zegt dat we ons moeten mengen in de discussie over dit onderwerp. Ik hoop dan ook daarin een bijdrage te hebben geleverd met mijn reactie, en dat de discussie hiermee nog niet is gesloten.

Christien Reitzema

TOLERANTIE

Het Nederlandse Volk koos kortgeleden een stekeblinde bejaarde vrouw tot populairste dichter. De populairste popmuzikant is al jaren verslaafd. Onze populairste komiek is thuis een homosexueel. De populairste kwis-master is daarbij ook nog gelovig. Dat kan allemaal in Nederland. De hoofdredacteur van 's lands beste omroepgids is een spasticus. De columnist met de mooiste stijl is een jodin in een rolstoel. En dat is niet alles. We hebben een vrouw als minister, niet alleen van Verkeer, maar ook van Waterstaat. Onze populairste voetballers zijn zwart, hetzelfde geldt voor onze bokkers en korte-afstandlopers. Onze minister-president is een katholiek.

En binnen de PPR. De lijsttrekker van de PPR is een vrouw. De voorzitter van de PPR-jongeren is een jongere. Onze beide inhoudelijk-secretarissen zijn vrouw. En wat is het thema van ons na-jaarscongres?

LUCAS BOLWERK

Radikaal met een K.

Onderhand ook het idee dat de PPR meer bezig is met machtsvorming dan met het uitdragen van een politiek idee? Ja? Nou ik wel hoor. Soms lijkt het erop dat de PPR haar programma zo wil inrichten dat ze net zo groot is als [zo niet groter dan] de PvdA en CDA samen willen zijn. Daarbij, vooral het argument van, DE kiezer dit, DE kiezer dat, gebruiken.

Vertrouwen.

Al die flippoos, die denken dat ze zo het best politiek kunnen bedrijven, geef ik het advies om lid te worden van PvdA of CDA. Daar vorm je als partij inderdaad een grote macht. De macht van het idee [jawel daar komt die oude Schumacher weer aanzetten] is daar niet zo belangrijk. Dat de PPR-jongeren de macht van dit idee ook niet meer zo belangrijk vinden, blijkt voor mij persoonlijk uit een aantal dingen. Zo ben ik op het PPR-jongeren-weekend van 17-18-19-juni weer volgepropt met de gebruikelijke niet-zo-basisdemocratisch-libertaire-of-anderzinds-vrijheidslievende-manier-van-vergaderen-ideologie. Nee doe het zoals iedereen het doet. Dat je met een andere manier wel eens dichter bij de met de mond beleide PPR-ideeën zit, komt niet eens ter sprake. En dat alles nog wel op een weekend over dit kommutatieve handelen van Habermas. Oei was Habermas niet diegene van die andere manier van omgang van mensen binnen een organisatie. Ja! Er werd me op die dag ook nog verteld dat je je ideeën absoluut niet op gestencilde kringloop papier mag uitdragen. Je moet minstens op glanzend wit papier met drie kleurendruk, waarvan een kleur op cadmium-basis, vertellen dat de ecologie toch wel erg belangrijk is voor de PPR.

Zou zo'n PPR-vice-voorzitter dan zo weinig vertrouwen in zijn eigen ideeën hebben. Of vinden wij als PPR-jongeren dat we een pak waspoeder als een totale levensstijl moeten verkopen.

Nou mensen, neem van deze produkt-"deskundige" aan dat alle waspoeders eender zijn [behalve dan fosfaatgehalte en hoeveelheid

bleek]. Het gaat daarbij dan niet meer om de inhoud maar om de verpakking. Met waspoederverpakking verdienen heel wat collega's van mij heel veel geld.

En dan is de hele PPR-jongeren-familie hartstikke blij dat niemand meer geitenwollensokken draagt. Alsof dat ook geen protest was tegen de consumptie-verpakkings-marketingmaatschappij. Op zo'n manier laat je tenminste zien dat jij die manier van maatschappij voeren niet zo ziet zitten. Mensen die zo leven laten tenminste zien dat zogenaamde ecologisch-libertaire-samenleving serieus nemen.

Acties.

Het kan toch niet zo zijn dat ik de enige binnen onze club ben, die zich over dit soort dingen opwindt. Er moeten er veel meer zijn. Het lijkt me tijd dat al die honderden [hopelijk] eens wat van zich laten horen. Ik vraag hen dan ook om met mij contact op te nemen. Kunnen we misschien eens een wat radicaler actie voeren. Wat dacht je van een paar honderd PPR-jongeren die het PPR-pand bezetten, om van daaruit een werkelijk andere praktiserende politiek te voeren. Of met wat min-

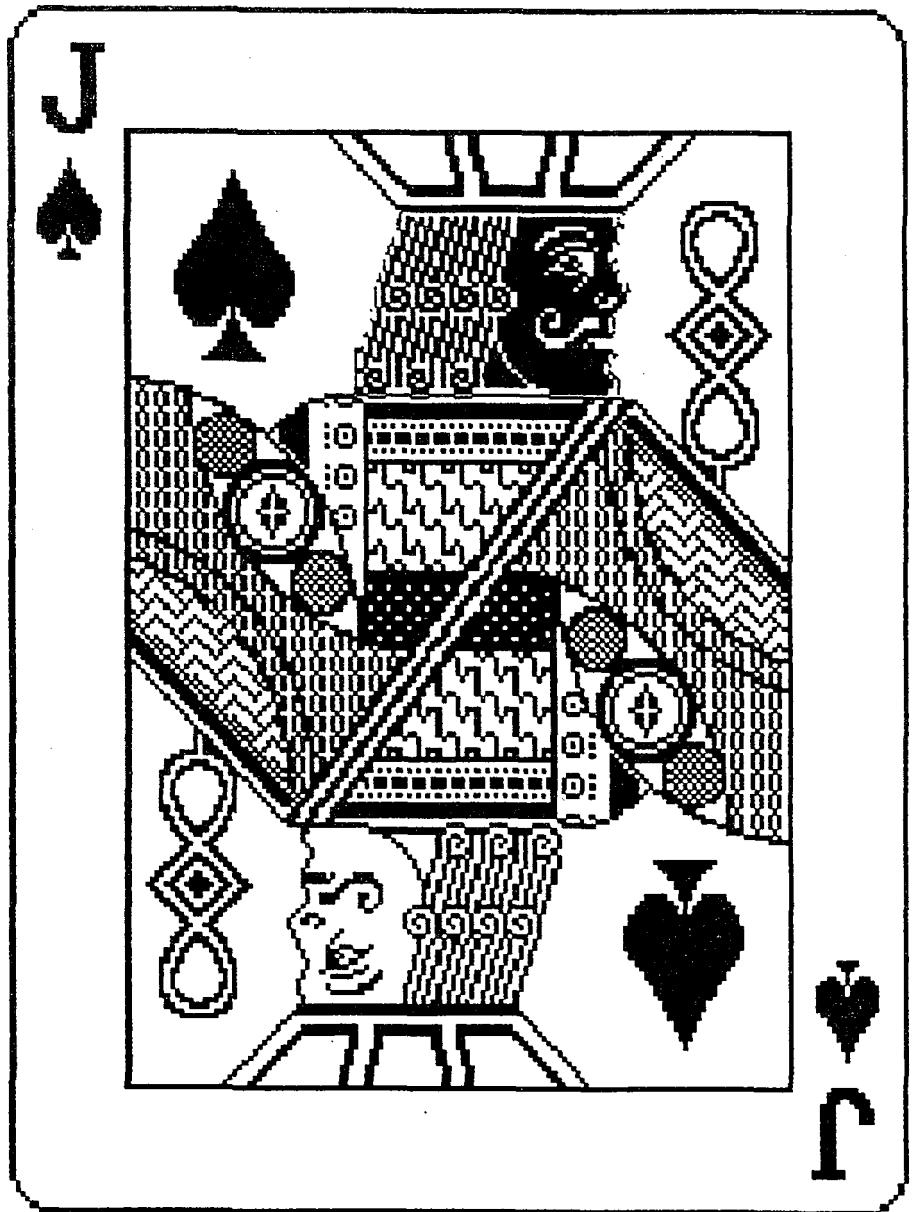
LEES VERDER OP PAG. 13.

EXTRA
DE JONGE
RADIKALEN
KRANT
KRANT
BIJLAGE CONGRES

INHOUDELIJKE CONGRESKRANT

"ONTMOETING VAN CULTUREN
ALS WAPEN TEGEN RACISME"

CONGRES PPR- JONGEREN
26 EN 27 NOVEMBER 1988

HENK SCHRAM CENTRUM
ST. GERLACH 52
HOUTHEM / VALKENBURG

INLEIDING.

PPR-Jongeren weekend met als thema: "Ontmoeting van culturen als wapen tegen rascisme".

Binnen de PPR-Jongeren organisatie is er al vaker aandacht besteed aan de relatie tussen Nederland en de 3e wereld landen. De gedachten hierover hebben zich naar onze mening in positieve zin ontwikkeld.

Toch blijven deze gedachten nog te vaak zweven op een abstract en letterlijk afstandelijk niveau. Begrip en daadwerkelijke steun voor de ontwikkeling van de 3e wereld landen begint met respect voor mensen met verschillende huidskleur en achtergrond. De individuele mens in de derde wereld en de mens die in ons land woont zijn voor ons van belang. Nederland wordt steeds meer een multiraciale samenleving, omdat door diverse oorzaken mensen naar Nederland kwamen en komen. Breed uitgesproken begrip voor de positie van de derde wereld landen blijkt in de praktijk niet altijd wat voor te stellen.

Voor de PPR-Jongeren organisatie is het van belang dat mensen naast elkaar in die multiraciale samenleving een plaats vinden. De geschiedenis heeft ons echter via het kolonialisme een beeld ingeprent waarin we bijna per definitie mensen met een andere huidskleur afstandelijk behandelen.

Sterker, het koloniale machtsdenken heeft in de gedachten van de blanken de niet-blanken constant als minderwaardig afgeschilderd. Vanuit de noord-zuid gedachte wordt door het noorden in verschillende vormen "steun" gegeven aan ontwikkelingslanden. Deze steun kan naar de mening van ons best uitgebreider, maar daar is draagvlak voor nodig onder onze eigen bevolking. Meer mensen moeten zich bewust zijn van de noodzaak in die landen, en van onze verplichting ten opzichte van grote bevolkingsgroepen. Dit draagvlak kan naar onze mening alleen dan verbreed worden als men door kennismaking met an-

dere culturen begrip en respect krijgt. Door kennismaking kun je de koloniale gedachten afbreken, waardoor bewust en onbewust racistische tendensen tot het verleden gaan behoren. Kijken we naar wetten, regels en gedragingen dan zie je dat er nog veel bewuste en onbewuste belemmeringen betaan. Hier hebben mensen hinder van en dat bevordert weer niet een goed naast elkaar leven.

Voor de PPR-Jongeren is het van belang dat contact door middel van kennismaking in Nederland bij draagt aan uiteindelijk een betere verdeling van de wereldwelvaart en dat mensen hun landen en culturen kunnen blijven inrichten zoals zij dat zelf wensen.

Om dit doel te bereiken willen wij o.a. een weekend organiseren, onder de titel "Ontmoeting van culturen als wapen tegen rascisme". Dit zal plaatsvinden op 26 en 27 november in Houthem, Limburg.

CONGRES P.P.R.- JONGEREN 26 EN 27 NOVEMBER 1988.

"Ontmoeting van culturen als wapen tegen rascisme"

Was de informatie over het komend congres in de vorige Jonge Radikalenkrant nog summier, in de zeze krant krijg je alweer de laatste informatie over het congres. Nog maar even en dan is het zover en dan start het eerste P.P.R.-jongeren congresweekend. In deze krant vindt je alle informatie over het programma, vervoer, de onderwerpen en hoe je aan de huishoudelijke congreskrant kunt komen. Sla het deze keer niet over en kom ook naar het congres. Het wordt leuk, spannend, leerzaam en zeer interessant. Hoe vaak zie je een P.P.R.-jongeren voorzitter buikdansen? Of een secretaris Roodkapje spelen? Als je op zondag 27 november weer vertrekt zul je een heel stuk wijzer zijn en eindelijk heb je dan ontdekt wie nu al die mede-P.P.R.-jongeren zijn.

PROGRAMMA:

Zaterdag 26 november.

11.00 uur: Ontvangst in het Henk Schram Centrum te Houthem-Valkenburg met koffie en koek.

12.00 uur: Start huishoudelijk gedeelte [de congreskrant hiervoor kun je aanvragen bij het landelijk bestuur.]

14.00 uur: Pauze en lunch.

14.30 uur: Bespreking jaarplan 1989.

15.15 uur: Talkshow met o.a. Gulnaz Aslan, presentatrice van thuisland.

16.00 uur: Start culturenmarkt met tegelijkertijd drie landenwerkgroepen over de landen Marokko, Kenia en Chili.

18.30 uur: Er wordt heerlijk buitenlands gegeten.

19.30 uur: Het programma gaat snel verder met een verhaal van Frans Swartele uit Alken België over in-

terkulturele opvoeding als vervolg op zijn thema-activiteit in de middag.

20.15 uur: Start voorbereiding amateurtheater [door de deelnemers-zelf]

21.30 uur: Amateurtheater.

23.00 uur: Muziek en nababbelen.

Zondag 27 november.

08.30 uur: Opstaan en sport.

09.00 uur: Ontbijt.

10.00 uur: Inhoudelijke verdieping rondom het thema "Ontmoeting van culturen als wapen tegen rascisme" en wat doen de P.P.R. en de P.P.R.-jongeren hiermee?

13.00 uur: Lunch.

14.00 uur: Afwassen en opruimen.

14.30 uur: Evaluatie.

15.00 uur: Naar huis, vermoeid maar voldaan, het weekend zit erop.

PLAATS:

Het congres wordt gehouden in het Henk Schram Centrum te Houthem-Valkenburg [Limburg]. Een heel eind weg, zul je denken, maar daarvoor krijg je dan ook waar voor je geld. Het precieze adres is: **HENK SCHRAM CENTRUM ST.GERLACH 52 HOUTHEM-VALKENBURG TEL:04406-41619.**

VERVOER.

Het Henk Schram Centrum is het best bereikbaar met de trein. Je moet de intercity naar Maastricht nemen. In Maastricht overstappen op de trein naar Valkenburg/Heerlen [stoptrein] en uitstappen in Houthem-St.Gerlach. Om om ongeveer 11.17 uur op het Henk Schram Centrum te zijn moet je in Maastricht de trein nemen van 11.09 uur, in Eindhoven de intercity van 09.59 uur, in Utrecht die van 09.04 en in Amsterdam die van 08.32 uur. In Assen de intercity richting Utrecht [overstappen Amersfoort] van 06.55 uur en in Groningen die van 06.37 uur. Bij het stationnetje Houthem St-Gerlach loop je de weg bergafwaarts. 50 meter verder aan de linkerkant het hoekhuis is het Henk Schram Centrum.

Hoewel we proberen een deel van de reiskosten te vergoeden, raden we je aan om te proberen samen te reizen op een meermanskaart. Neem hiervoor contact op met de voorzitter van de afdeling of je kontaktpersoon. Wellicht is het regelen van een busje wel het goedkoopste. Kom je met de auto, dan moet je als volgt rijden: Vanuit Weert rijd je over de autoweg richting Maastricht. Na DSM en het vliegveld Beek, neem je de afslag Meerssen-Bunde. Onderaan ga je naar links. Direct weer links aanhouden onder de bruggen door. Je rijdt nu Meerssen in. Na enkele kilometers kom je bij een stopbord en een vreemde kruising. Ga weer rechtdoor, na een tijdje over het spoor, onder een viadukt. Weer na een enkele kilometer kun je schuin naar rechts, langs een muurtje omlaag richting Berg en Terblijt. Dit moet je niet doen, maar 25 meter verder kun je naar links steil omhoog. Dit hoekhuis is het Henk Schram Centrum. Je kunt de auto achterom zetten. Duidelijk? Anders bellen dus!

KOSTEN.

Hoe graag we het ook zouden willen, het lukt niet om dit weekend gratis te laten zijn. Er moet natuurlijk toch gegeten worden. Gezocht is

naar een zo minimaal mogelijke bijdrage van de deelnemers. Deze bijdrage is vastgesteld op f.20,- en kan betaald worden aan de receptiebalie aan de ingang. Kom je maar een gedeelte van het weekend? Geen nood! Aan de balie rekenen ze zo voor je uit hoeveel geld je er mag achterlaten.

Bij diezelfde balie moet je bij aankomst ook je gemaakte reiskosten aangeven. Na veel moeilijk doen en rekenwerk kun je dan op zondag je eventuele reiskostenvergoeding ophalen.

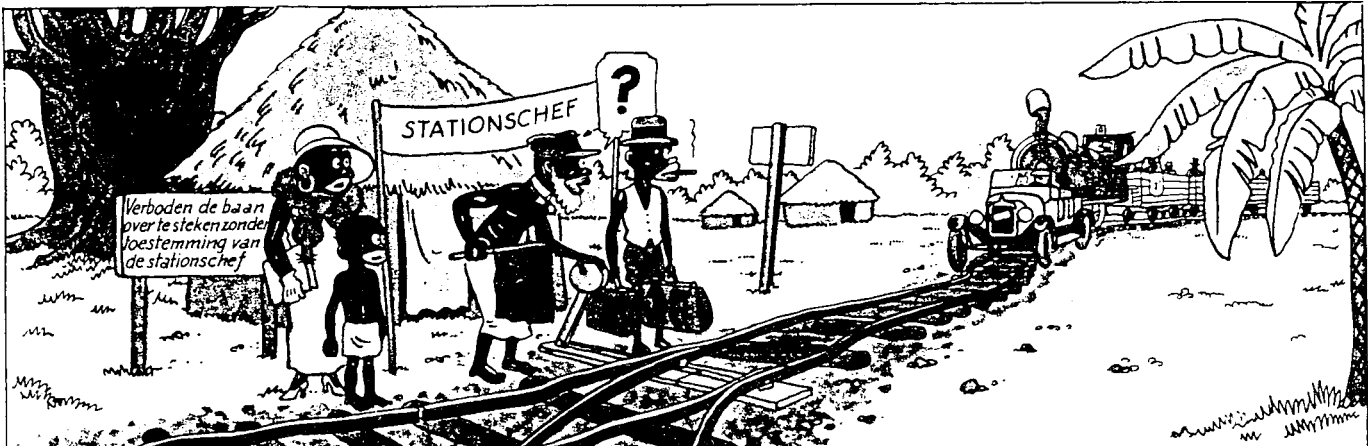
CONGRESKRANT: IN DEZE JONGE RADIKALEN- KRANT VIND JE DE INHOUDE- LIJKE CONGRES-KRANT OM JE AL OP HET THEMA VOOR TE BEREIDEN.

Om mee te kunnen denken over het huishoudelijke deel van het congres [en dus ook mee te kunnen beslissen] moet je echter de huishoudelijke congreskrant zien te krijgen. Dit kun je doen door even te bellen naar het landelijk bureau [020-228461] of er een kaartje heen te sturen. Het adres is: 1e Weteringdwarsstr. 4. 1017 TN Amsterdam. Vergeet de postzegel niet.

NOG VRAGEN?

Dan blijft er niets anders voor je over dan te bellen. Hoewel er geen telefoonpaneel voor je klaar zit, is er toch af en toe wel iemand bereikbaar op het volgende nummer: 04490-25929. Als alles goed gaat krijg je Henk Thuis aan de lijn. Oh ja, nog het volgende. We verwachten 50 tot 75 weekend-congresgangers. Helaas zijn er op het Henk Schram Centrum maar 35 bedden. Mocht je dus een luchtbed bij de hand hebben, neem dat dan mee. Dat je een slaapzak of lakens meeneemt, dat was uiteraard al vanzelfsprekend.

TOT 26 NOVEMBER.

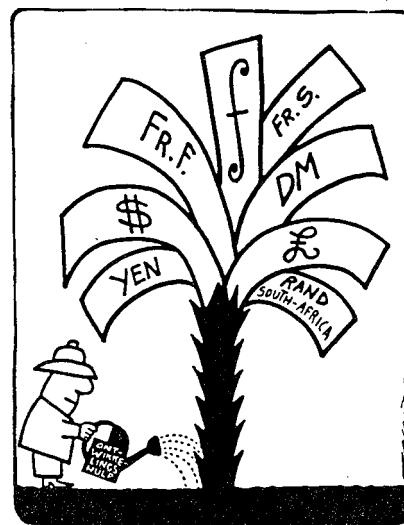
ONTWIKKELINGSAMENWERKING IN NEDERLAND

Nederland besteedt, zo is haar streven in ieder geval, 1.1/2 % van het Bruto Nationaal Produkt aan ontwikkelingssamenwerking. Zij doet dat op verschillende manieren. Allereerst is er samenwerking op internationaal niveau, b.v. de F.A.O. en het I.M.F., waar Nederland als lid van de Verenigde Naties aan mee betaalt. Ook op Europees niveau wordt aan ontwikkelingssamenwerking gedaan. Op nationaal niveau bestaat er de bilaterale samenwerking. Dat is een samenwerking van de overheid, te weten het ministerie, met een ander land dat hulp heeft gevraagd. Het hulpbehoevende land neemt namelijk het initiatief. Het gaat dan vaak om grootschalige projecten als het aanleggen van een dam of het droogleggen van een delta, zoals b.v. in Bangladesh. Het ministerie voert een zogenaamd "concentratiebeleid". Dit houdt in dat een aantal landen centraal staat, en een aantal sectoren, b.v. de landbouw, in het algemeen aandacht verdient. Deze vorm van ontwikkelingshulp is verre van belangeloos. Er komt vaak meer geld terug dan er heen gaat. Als er b.v. een irrigatieproject wordt gefinancierd in Ethiopië, komt er 3/4 van aangeschafte machines uit Europa. Steeds vaker wordt er hulp gegeven in de vorm van een x-bedrag dat besteedd moet worden bij een nederlands bedrijf. Een bescheiden budget, 6% van de totale begroting, is gereserveerd voor de zogenaamde medefinancieringsorganisaties. Dit zijn de Novib, Hivos, Sebemo en het Icco. Organi-

saties die respectievelijk een neutrale, humanistische, katholieke, en protestantse achterban hebben. Het principe van de medefinanciering is dat er in een bepaald project 75% van het bedrag door de organisatie wordt betaald en 25% door het desbetreffende project zelf. Is men niet in staat om daar de 25% in geld op te brengen, dan is een bijdrage in de vorm van land of arbeid het alternatief. Men heeft gekozen voor dit principe om zo de grootst mogelijke kans van slagen te creëren. Het land moet zelf investeren en zal zich daardoor verantwoordelijk voelen. Vrijblijvendheid is een groot gevaar voor het slagen van een project, het project moet van hen zijn.

ICCO is zo'n medefinancieringsorganisatie. Het kenmerk van deze organisatie is dat ze op non-commerciele/non-profit basis werken. De criteria zijn bijgevolg van een andere aard. Projecten worden gefinancierd op grond van "sociale rechtvaardigheid". Er zijn projecten over de hele wereld. Het zijn projecten die de kansarmen op een of andere manier weer een kans bieden. "Arm" moet dan ook in een bredere dan alleen economische zin worden opgevat. Er wordt hulp geboden aan mensen die onder het bestaansminimum leven in de vorm van landbouwprojecten. Maar ook kansarmen in de zin van achtergesteld, b.v. de Eritreërs in Ethiopië, worden geholpen.

De aanvragen komen bij het ICCO binnen, maar er wordt ook "in het veld" gezocht naar goede projecten.

Voorwaarde voor financiering is dat het gemeenschappelijk belang wordt gediend, zodat b.v. niet alleen christenen worden geholpen in een overwegend islamitische land. Het belang van deze neutraliteit is dat de organisatie zijn geloofwaardigheid moet behouden en zodoende niet verbonden mag zijn aan een bepaalde groep. Dat geldt natuurlijk ook op politiek terrein.

Het probleem van de armoede is in zijn algemeenheid niet een ontwikkelingsprobleem maar een probleem van macht. Als je bijvoorbeeld naar Brazilië kijkt dan is dat

DE NEDERLANDSE HULPVERLENING IN 1988 (in miljoenen guldans)

	Uitgaven 1987	Begroting* 1988	Begroting** 1989
I. Sectorprogramma's, noodhulp en programma-ondersteuning	1257,2	1438,2	1316,2
II. Landen- en regioprogramma's	1287,6	1371,2	1468,1
III. Ontwikkelingsfinanciering via Internationale Organisaties	1047,0	850,3	987,7
IV. Medefinanciering van projecten van particuliere organisaties en vrijwilligersprogramma	383,9	408,6	437,0
V. Hulp aan de Nederlandse Antillen en Aruba	197,1	217,0	235,2
VI. Overige uitgaven ten laste van Ontwikkelingssamenwerking	961,2	986,7	1103,0
Totaal Ontwikkelingssamenwerking	5134,0	5272,0	5547,2

* exclusief mutaties n.a.v. de Voorjaarsnota

** Hulpplafond f. 5538,8 w.v. begrotingsmiddelen f. 4962,3; kapitaalmarktmiddelen f. 576,5

een land met industrie en een redelijk hoog B.N.P.. De rijkdom is echter slecht verdeeld en de indianen zijn al eeuwen de dupe van de sociaal-economische ontwikkelingen. Ook op mondiaal niveau is de ongelijkheid tussen rijk en arm een machtsprobleem, het is een macro-economisch probleem. Grondstofprijzen worden door de wereldmarkt vastgesteld en fluctueren sterk. Sommige landen hebben in goede tijden een monocultuur opgebouwd van een bepaalde grondstof b.v. koper in Zambia. Als de prijs plotseling zakt, zakt de hele economie in elkaar. De zelfvoorzienende landbouw en/of industrie is vaak helemaal opgegeven ten gunste van de delfstofwinning. De ontwikkelingslanden moeten meedoen in de economische groeirace die hen door de rijke landen wordt opgelegd. Terugkeer naar zelfvoorziening lijkt de oplossing voor de ontwikkelingslanden om hun zelfstandigheid terug te krijgen. Deze tendens is gelukkig al hier en daar, zowel op het ministerie als in sommige ontwikkelingslanden, merkbaar. Het is inmiddels wel gebleken dat de ontwikkeling in het rijke gedeelte van de wereld niet zonder nadelige gevolgen is gebleven. Het zonder meer overplanten van het "Westers model" naar ontwikkelingslanden blijkt lang niet altijd te werken. Projecten op kleinschalig niveau, met hulp van lokale middelen, manieren en menskracht is een verantwoorde manier van hulp bieden. Hulp die helaas nog steeds broodnodig is.

NEDERLANDERS, DERDE WERELD EN RACISME.

De betrokkenheid bij de derde wereld is diep geworteld bij de Nederlanders. Dat was de voornaamste conclusie uit een onderzoek dat het NIPO in opdracht van het blad *Onze Wereld* vorig jaar uitvoerde. In dat onderzoek werden een aantal vragen uit soortgelijk onderzoek uit 1962 herhaald.

Racistische verschijnselen hebben veel te maken met een gebrek aan kennis over de cultuur van medelanders, dus ook de cultuur van derde wereldlanden. De NIPO-enquete zegt echter dat de kennis over de derde wereld is toegenomen in vergelijking met 1962. De toegenomen kennis heeft geleid tot meer pessimisme over de toekomst van de derde wereld. Vrijwel iedereen vindt dat hulp nodig is. Het vertrouwen in de eigen wil van derde wereld landen is toegenomen. Ook de interesse in de derde wereld is toegenomen, dat duidt dus op belangstelling van andere culturen.

Als de stelling dat racistische verschijnselen o.a. voortvloeien uit gebrek aan kennis over andere culturen, waar is, dan zou racisme minder moeten zijn geworden. Enquetegegevens over racistische verschijnselen hadden we niet voorhanden. Wel kennen we de verkiezingsresultaten van extreem rechtse partijen. Hoewel ze in Nederland alweer over hun hoogtepunt heen zijn kun je toch niet zeggen dat het racisme sinds 1962 is afgenomen. Al helemaal niet in andere Europese landen [Le Pen in Frankrijk]. Dat heeft

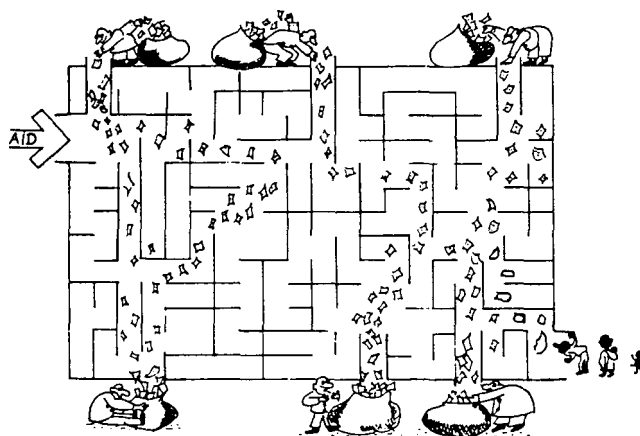
natuurlijk ook te maken met andere factoren als het toenemende aandeel van buitenlanders in de bevolking en de economische recessie. De bovengenoemde stelling is daardoor moeilijk te bewijzen.

We kunnen ook anders aankijken tegen de resultaten van de NIPO-enquete. Een citaat uit het verslag in *Onze Wereld*: "[...] blijkt dat in 1962 nog 27% [...] vond dat mensen in de derde wereld het eigenlijk niet zo slecht hadden [...]. Nu is nog maar 13% die mening toegedaan." Nog maar 13%? Je kunt ook zeggen nog steeds 13%, ondanks die toegenomen kennis. Dat is nog steeds 13% teveel.

Gevraagd naar de mening over een aantal prikkelende stellingen blijkt 60% te vinden dat er wel genoeg leed op de t.v. is. 10% kijkt niet naar derde wereldprogramma's op t.v., omdat je toch weer geld moet geven. Recentelijk bleek nog dat men liever 24 miljoen geeft aan een actie van Mies Bouwman voor gehandicapten sport, terwijl echte nood in Bangladesh het met 8 miljoen moet stellen.

Slechts 17% - volgens *Onze Wereld*, je kunt ook zeggen: maar liefst 17% - vindt dat als ontwikkelingshulp slaagt dit een bedreiging is voor onze welvaart.

Een verslag van het onderzoek naar de beeldvorming over de derde wereld is te vinden in *Onze Wereld*, oktober '87, pag. 5 t/m 10. Ook te verkrijgen bij het secretariaat.

INSTITUTIONEEL RASCISME.

Racisme is meer. Meer dan de "gewone" man die blij is dat in het huis naast het zijne geen buitenlanders wonen. Meer dan de ouders die hun kinderen van de "zwarte school" halen omdat ze bang zijn dat die daar niets zullen leren. Racisme komt ook naar voren vanuit bedrijven, overheden, sociale diensten, huisvestingsbureau's en andere maatschappelijke instituties. Over dit zogenaamde institutionele racisme had ik een gesprek met Mohammed Rabbæ, directeur van het Nederlandse Centrum Buitenlanders [NCB] in Utrecht.

"Institutioneel racisme omvat handelingen en maatregelen van instanties als de regering, overheden en bedrijven, die leiden tot het plakken van een ander etiket op migranten en hierdoor de racistische neigingen van de burgers voeden. Het kan duidelijk zichtbaar zijn of verborgen; direct of indirect, maar het komt altijd daar op neer", zegt Rabbæ. Als voorbeeld noemt hij het voorstel tot herziening van de vreemdelingenwetgeving, dat het Ministerie van Justitie in 1986 deed. "De intentie van het voostel was, om via controle aan het loket te voorkomen dat mensen die illegaal in Nederland verblijven, gebruik maken van openbare sociale voorzieningen, zoals onderwijs, sociale dienst, huisvesting, gezondheidszorg, etcetera. Vanuit de instelling dat illegalen hier niet horen te zijn, kun je zeggen dat het wel begrijpelijk, ook niet verwerpelijk is om zo te werk te gaan. Hoewel ook vanuit de politiek signalen komen dat iemand die ernstig

ziek is, behandeld moet worden; of hij nou legaal in Nederland is of niet. Gelukkig spelen hier toch ook morele aspecten een rol".

"Maar waar het om gaat, is dat de overheid voorstelt dat bij de loketten van verschillende openbare instellingen gevraagd kan worden naar legitimatiebewijzen en verblijfspapieren. In de praktijk zal dit tot gevolg hebben dat men gaat controleren op huidskleur. Als jij bij het loket komt, zal niemand naar een verblijfsvergunning vragen, maar iedereen met een wat donkerder uiterlijk en huidskleur, zal gelijk naar zijn papieren worden gevraagd."

Dat dit de praktijk zal worden, is overigens niet iets dat het NCB zomaar verzonnen heeft. Twee Nijmeegse studenten hebben bij verschillende sociale diensten onderzoek gedaan. Hieruit blijkt nu al door ambtenaren van de sociale dienst systematisch op huidskleur wordt geselecteerd en gediscrimineerd bij het vragen naar identiteitspapieren. Een onderzoek bij bemiddeling door uitzendbureau Start had een soortgelijke uitkomst tot gevolg. De angst dat de invoering van een dergelijke maatregel controle op huidskleur tot gevolg zal hebben of zal bevorderen, is derhalve niet ongegrond.

DUBBEL

Juist van de overheid, die toch een voorbeeldfunctie zou moeten hebben, vindt Rabbæ een dergelijk beleid onbegrijpelijk. Hij vindt de houding van de overheid op het gebied van discriminatie ook nogal

dubbel. "Je hebt in Nederland te maken met een overheid die aan de ene kant een miljoen subsidie geeft aan het Landelijk Bureau Rassendiscriminatie om het racisme in de samenleving te bestrijden. Een overheid die in de minderhedennota antiracisme noemt als een van de hoofddoelstellingen van het beleid. Een regering die onder het mom "zet eens een andere bril op" via de televisie een campagne voert om het racisme onder de Nederlandse bevolking terug te dringen. Diezelfde regering stelt een discriminerende wetgeving voor, die burgers een extra zetje geeft om migranten en mensen met een andere huidskleur anders te behandelen. Onder het mom van controle op illegalen en misbruik van voorzieningen, worden alle mensen met een andere huidskleur of een ander uiterlijk, dus ook legaal in Nederland verblijvende migranten, gediscrimineerd."

Eenzelfde soort gevolg heeft volgens Rabbæ de invoering van een algehele legitimatieplicht. "Via Korthals Altes probeert de regering de indruk te wekken dat het niet gaat om controle op vreemdelingen, maar om een voor alle Nederlanders geldende maatregel. In de praktijk is het echter zo dat iedereen zo'n pasje moet dragen, om te legitimeren dat er controle op migranten wordt uitgeoefend. Ik geef je op een briefje dat de mensen die gecontroleerd zullen worden, in negentig procent van de gevallen mensen met een andere huidskleur zullen zijn. Het gaat in feite ook niet om de controle op Nederlanders, maar om de controle op vreemdelingen. Dat geven Korthals Altes en staatssecretaris Korte van Hemel trouwens ook toe, gezien hun uitlatingen over de controle door de Marechaussee."

Door dergelijke uitlatingen van regeringszijde, komen de migranten in Nederland volgens Rabbæ steeds meer in de verdachte hoek te zitten: vreemdelingen en criminaliteit worden op een lijn gesteld. Juist van de regering vindt Rabbæ een dergelijk gedrag een slechte zaak. "Als de regering, die toch een zekere voorbeeldfunctie heeft, al zegt dat migranten anders zijn en anders behandeld moeten worden, wordt het wel moeilijk om tegen de Nederlandse burger te zeggen dat dat niet zo is en van hem verlangen dat hij niet discrimineert."

ONDERWIJS.

De regering is niet de enige instantie die op dit gebied in de gaten moet worden gehouden. Ook in het onderwijs bestaat institutioneel racisme. "Veel boeken dateren bijvoorbeeld nog uit de koloniale tijd en hierin staan vaak denigrerende opmerkingen over zwarte mensen. Het lesmateriaal dat op de scholen wordt gebruikt, is nog allerm minst afgestemd op de multiraciale samenleving die Nederland op dit moment heeft".

Niet alleen in de leerboeken wordt gediscrimineerd, maar ook door de mensen binnen het onderwijs zelf. Dit hoeft niet eens altijd bewust te gebeuren. "Veel leraren hebben sowieso lage verwachtingen van leerlingen uit etnische minderheden, met als gevolg dat bij schoolkeuzeadviezen vaak niet verder wordt gegaan dan een lagere, hooguit middelbare, beroepsopleiding of bijvoorbeeld de huishoudschool. En dat terwijl veel van deze kinderen genoeg potentiële intelligentie bezitten om een hogere opleiding te volgen, maar dat misschien door taalproblemen of emotionele problemen niet kunnen manifesteren." Veel kinderen uit etnische minderheden komen dus op lagere opleidingen terecht en hebben hierdoor weer minder kans op een goedbetaalde baan. Als ze geluk hebben, krijgen ze een baantje in een fabriek of in een winkel. Dit versterkt dan weer de indruk dat migranten geschikt zijn voor slechte banen. Veel

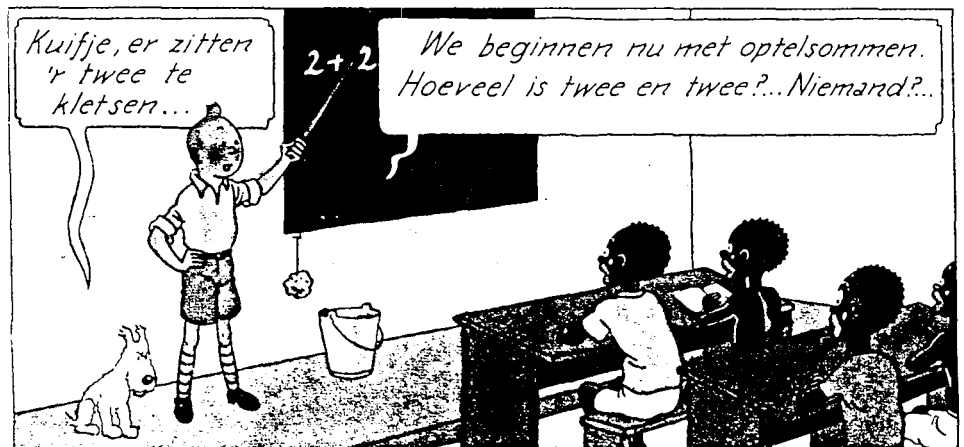
van hen komen echter helemaal niet aan de bak, want ook op de arbeidsmarkt wordt gediscrimineerd: "Er is door Brasseer en Sikking een onderzoek gedaan onder personeelschefs naar hun aannamebeleid in relatie tot mensen uit etnische minderheden. De meerderheid van de ondervraagde personeelschefs verklaarde openlijk bij gelijke geschiktheid de voorkeur te geven aan een Nederlander. Dit gebeurt vaak met allerlei smoesjes. Zo kreeg een Surinamer die had gesolliciteerd bij de politie in Haarlem te horen dat hij beter naar Amsterdam kon gaan: daar zaten meer Surinamers. Gelukkig heeft in dit geval de rechter dit gecorrigeerd, maar in het algemeen valt te concluderen dat etnische minderheden op de arbeidsmarkt niet aan bod komen. Deels vanwege gebrekkige scholing, maar deels zeker ook als gevolg van discriminatie op de arbeidsmarkt".

STEUN

Hoewel dit institutionele racisme vaak makkelijker te lokaliseren en daardoor ook makkelijker te bestrijden is, is hier wel steun voor nodig van verschillende groepen in de maatschappij. "Wij zijn blij met de steun van de politieke partijen, maatschappelijke organisaties, kerkelijke instanties, etcetera, die voorkomen hebben dat het in Nederland dezelfde richting is uitgegaan als in Engeland, Frankrijk of België. Aan de andere kant is het beleid van de

Nederlandse regering de afgelopen jaren allerm minst consequent geweest. Dat geeft weinig hoop voor de toekomst en we zullen daarom de steun van andere organisaties en van politieke partijen nodig blijven hebben. Als het die partijen eenmaal duidelijk is dat de voorstellen van de regering slecht zijn voor de migranten, krijgen we die steun meestal wel. Maar het kost soms erg veel moeite om partijen hiervan te overtuigen. Ik moet zeggen dat we daar bij de PPR nog nooit moeite mee hebben gehad, die zijn erg open en strijdbaar op dit gebied. Maar bij andere partijen wil dit weleens problemen opleveren. Het gevaar bestaat dat wij hier als NCB zoveel tijd in moeten stoppen dat dit ten koste gaat van onze andere, eveneens zeer belangrijke, taak: het versterken en ondersteunen van de emancipatie van migranten via het steunen van hun landelijke organisaties. Maar we proberen zoveel mogelijk te zoeken naar een goede verdeling om zo toch beide taken overeind te houden.

Heleen de Boer.

UIT DE NIEUWSBRIEF VAN DE PPR-JONGEREN AFDELING UTRECHT:

MELDPUNT DISCRIMINATIE.

Dit is het eerste in een serie interviews met organisaties die een ideëel doel nastreven. Het meldpunt Utrecht tegen discriminatie op grond van ras, sekse of seksuele geaardheid. Het meldpunt werkt met elf vrijwillig(st)ers. Met twee van hen, Matthijs en Corrie, had ik op 8 januari een gesprek.

Wanneer is er sprake van discriminatie?

"Discriminatie is als mensen van de ene groep, mensen van de andere groep minderwaardig behandelen; onderscheid maken en zich in woord en daad superieur opstellen. Dit kan zich uiten op het werk, op straat, in wetgeving en dergelijke. In principe staan wij achter de meld(st)er, die iets als discriminatie ervaart. Maar soms is die discriminatie niet hard te maken, ook al hebben we dan nog steeds het idee dat het discriminatie is."

Wat kunnen jullie doen voor mensen die gediscrimineerd worden?

"Mensen bellen op om melding te doen van een discriminerende gebeurtenis. We luisteren en stellen vragen. Soms wil iemand er alleen over praten. Dan registreren we de melding alleen. In andere gevallen overleggen we welke stappen we kunnen ondernemen. De beslissing daarover hangt weer af van de meld(st)er en het soort melding. Als we iets ondernemen dan varieert dat van brieven schrijven, het voeren van een gesprek, aangifte doen bij de politie tot actie voeren."

Als de meld(st)er verder geen stappen wil ondernemen, leggen jullie je daar dan bij neer?

"Dat ligt er een beetje aan. Als mensen bang zijn voor wraak en ze daarom persé niet willen dat er iets gebeurt, sluiten we ons daar wel bij aan. Maar als wij echt vinden dat er mogelijkheden zijn om iets te doen en iemand heeft een steun in de rug nodig, proberen we diegene ervan te overtuigen toch stappen te ondernemen. Als ze dan nee blijven zeggen, doen wij niets. We laten het initiatief aan de meld(st)er."

Vinden jullie het tot nu toe bereikte bevredigend?

"Bevredigend is het nooit, omdat we in een discriminerende samenleving

leven. Discriminatie is hardnekkig. Struktureel kunnen we niet zoveel veranderen. Wel tegengas geven; mensen en organisaties wijzen op het discriminerende karakter van iets. Kleine veranderingen bewerkstelligen we daarmee wel en dat is erg belangrijk. Zeker voor de individuele meld(st)er."

Hebben jullie wel eens het gevoel machteloos te staan?

"We kaarten veel aan en ontmoeten daarbij regelmatig onwil. Mensen of organisaties ontkennen dan dat er sprake is van discriminatie. Vaak speelt daarin mee dat andere belangen voorgaan. En juridische uitspraken over discriminatie zijn ook niet zo hoopvol. Al die dingen maken dat we ons wel eens machteloos voelen. Maar we gaan wel door, omdat discriminatiebestrijding heel belangrijk is."

Zien jullie verschuivingen in discriminatie?

"Nee, geen verschuivingen tussen groepen mensen die gediscrimineerd worden. Wel denken we dat discriminerend gedrag geweldadiger is geworden, bijvoorbeeld ten aanzien van homo-seksuelen. Ze worden regelmatig in elkaar geramd. Hetzelfde geldt voor buitenlanders. De sfeer is er ook naar. Drie jaar geleden waren meer mensen strijdbaar tegen discriminatie. Er lag een taboe op. Dat is aan het verdwijnen. Dat zie je ook bij seksisme. Veel dingen mogen weer ge-

zegd worden. Er is een opener klimaat geschapen waardoor discriminatie weer toelaatbaar wordt. De toename van extreem rechtse groeperingen heeft daarmee te maken. Hun wordt de hand boven het hoofd gehouden."

Wat kan de politiek doen?

"Als regionaal meldpunt hebben we vooral met de gemeente te maken, die volgens ons zeker een taak heeft in de bestrijding van discriminatie. We denken dan aan:

- een beter arbeidsmarktbeleid ten aanzien van migranten, homo's en vrouwen. Daarmee kan de gemeente een voorbeeldfunctie vervullen.

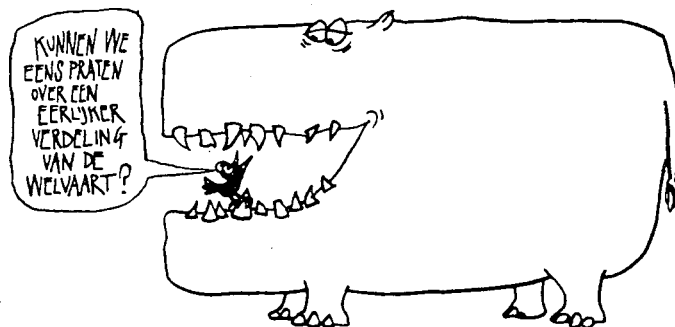
- discriminatie door gemeenteambtenaren intern en extern aanpakken door bijvoorbeeld in de rechtspositieregeling van ambtenaren op te nemen dat discriminatie strafbaar is en dat er sancties op kunnen staan.

- als subsidiegever en vergunningverlener voorwaarden stellen aan instellingen.

- als verhuurder van zaalruimte overgaan tot het ontbinden van huurcontracten bij discriminatie.

Dit zijn maar een paar voorbeelden. Het komt erop neer dat de gemeente in allerlei sectoren van het gemeentelijk beleid actief discriminatie moet opsporen en maatregelen moet nemen om het te bestrijden."

Martin Teunissen

der mensen Klaas Wijbo aan zijn stropdas aan een hoge Groningse boom op te knopen. Of het PPR-bestuur [+ jongeren bestuur] met cadmium verontreinigd grondwater te laten drinken, [mjam, mjam]. Met dit laatste bereiken we zelfs twee dingen. Ten eerste zijn we van een stelletje marketing-yuppen af en ten tweede hebben we meteen de hele bestuursstructuur om zeep geholpen.

En al die mensen, die een van mijn voorgetselde acties of eigen acties wel zien zitten pakken nu de telefoon en bellen mij [015-610331]. Ook mensen die het "woordelijk" PPR-beleid nu ook wel eens wat meer in de partij doorgevoerd willen zien, moeten nu bellen. [En dat geldt voor het hele land]. Dan kunnen we misschien eens een basisgroepje binnen de PPR-jongeren oprichten om zo onze ideeën beter te kunnen uitdragen en beter onze mening er over te vormen. De PPR-Jongeren zeggen dat als je je niet met de politiek bemoeit, de politiek zich wel met jou bemoeit. Dit geldt misschien ook wel binnen de PPR-Jongeren. Bellen dus!

Peter Janssens.

Forum in Cheers.

Verplaatsen wij ons thans naar het Noorden en wel naar Drenthe. Zoals jullie ongetwijfeld weten is Drenthe de mooiste provincie van Nederland, die bestuurd wordt door Bartje in nauw overleg met Burgemeester Faber van Hoogeveen.

Trouwens nu we het toch over Hoogeveen hebben, daar vond het allemaal plaats. Op de avond van de 29e dag in september, was er in cafe Cheers [ondek je plekje] een politiek forumavond georganiseerd.

Eindelijk hadden de regionale afdelingen van diverse politieke jongeren [GPJC, JD, JS, JOVD, CDJA, PPR-JO] het voor mekaar gekregen om de landelijke voorzitters naar Drenthe te krijgen.

Op deze gezellige avond werd gesproken over twee onderwerpen, naar aanleiding van prinsjesdag. De onderwerpen waren jongerenbeleid en milieu.

Eerst begon men over het jongerenbeleid van deze regering [als je al van beleid kunt spreken]. Ze waren het allemaal wel over eens, dat, ondanks de positieve geluiden en mooie plannen, de regering ontkompt uitkleed [PPR-JO]. Het idee om het minimumloon te verlagen en om op de uitkeringen te bezuinigen, vond ook weinig bijval. [Dweilen met de kraan open, JOVD].

Over de bestrijding van de jeugdwerkloosheid door de regering, was allemaal geen goed woord voor over. De jongeren moeten na jaren prikkeling [scholing, verlaagde uitkeringen, enz.] nu eindelijk eens resultaat kunnen zien. Als het kabinet alleen maar holle frase geeft, kunnen ze niet van de jongeren verwachten, dat zij zich nog inzetten. [het blijft bij het oppoetsen van oude maatregelen. Met een goede economische groei, moet het met iedereen goed gaan, CDJA.]

In de pauze gingen verschillende landelijke voorzitters naarstig op zoek naar het tijdstip van vertrek, van de laatste trein naar het westen [het openbaar vervoer is dus nog steeds niet je van het]. Mede omdat dit tijdstip vroeg uitviel, was er nog weinig tijd over voor het onderwerp milieu. Maar toch waren de voorzitters in staat om de mooiste omschrijvingen te geven van het probleem. [De JOVD deed het met een symbolisch tientje voor een goed doel en de PPR-JO deed het met rekstokken].

Trouwens Michiel hoe ben jij van het cafe naar het station gegaan, gewoon via de bovenste rekstok, of heb je je toch maar laten vallen, door mis te grijpen?]

Ze waren het er dus allemaal over eens dat het slecht gaat met het milieu, ondanks dat het kabinet anders beweert. Maar hoe de problemen dan wel opgelost moeten worden, daarover bleek verschillend gedacht te worden. [de JOVD wou het bijvoorbeeld over laten aan het markt-mechanisme, volgens de JD moest je het bij de bron aanpakken, en bij jezelf beginnen vond de CDJA een goed begin].

Ondanks deze verschillen, waren ze het er over eens dat er meer geld moet komen, voor het oplossen van de milieu-problemen.

Met deze stelling werd de avond besloten. Het was een leuke avond, al miste je soms wat politiek vuurwerk. Het was ook goed om eens samen te werken in Drenthe, met samenwerking kun je veel bereiken, zelfs dat de pers ons ontdekt heeft.

Verplaatsen wij ons nu weer naar het westen, waar het zich dus niet altijd hoeft af te spelen.

Marcel Peeringa.

De Jonge Radikalenkrant is een uitgave van de PPR-jongeren, de jongerenorganisatie van de Politieke Partij Radikalen. De redactie van de krant bestaat momenteel uit vijf personen. Door een groot aantal veranderingen en vernieuwingen is er plaats voor

VORMGEVER M/V

TAAK:

- * Het verzorgen van het typewerk
- * Het maken van de lay-out van de krant
- * Het onderhouden van contacten met de drukker

WIJ VRAGEN:

- * Enige ervaring in het maken van lay-outs van folders/kranten
- * enthousiast en bereid 9x per jaar de krant in elkaar te zetten

WIJ BIEDEN:

- * Reiskosten vergoeding
- * goede en leuke ervaring
- * enthousiast team

Voor meer informatie kun je contact opnemen met Gert van Bergen (020 - 228461)

WIJ HEBBEN EEN DAK AAN TE BIEDEN.

In de zomermaanden (juni tot en met september) hebben wij extra mogelijkheden voor vakanties. Aangezien we streven naar een optimale bezetting van de aanwezige accommodatie roepen wij geïnteresseerde groepen op om in contact met ons te treden. Wij denken aan: jeugd en jongeren, vakbeweging, actiegroepen, vrouwen, milieu, derde wereld, individuen en anderen die het niet breed hebben en toch even het gevoel willen hebben er lekker uit geweest te zijn. Ons centrum is eenvoudig maar degelijk ingericht. Er zijn 25 slaapplekken. Bar, keuken, tuin en gemeenschappelijke ruimten zijn aanwezig. We gaan ervan uit dat de groepen die we ontvangen veel zelf doen (ook koken).

Het Henk Schram Centrum heeft als doel om groeperingen die vernieuwing en verandering nastreven te ondersteunen. Dit gebeurt d.m.v. het aanbieden van ruimte, faciliteiten en zonodig begeleiding aan groepen die hiertoe het initiatief nemen. Dit alles tegen zeer betaalbare prijzen. Het centrum is gevestigd in een voormalig hotel, zeer goed te bereiken met het openbaar vervoer en gelegen in een natuurlijke omgeving.

Samen staan we sterk

Voor informatie of boekingen:

HENK SCHRAM CENTRUM

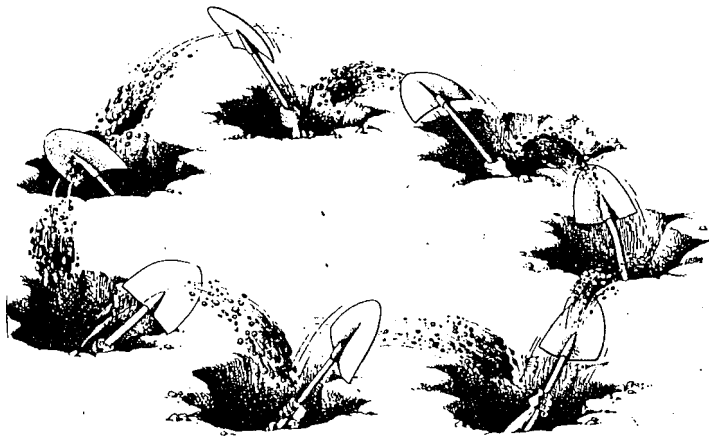
St. Gerlach 52

6301 JD Houthem / Valkenburg a.d. Geul

Tel.: 04406 - 41619

Vragen naar: Berry

M50

Sinds een poosje zijn de PPR-jongeren lid van M50. Dat heeft heel wat voeten in de aarde gehad waardoor sommige mensen misschien al vergeten zijn wat M50 nou eigenlijk inhoud.

M50 is een organisatie van politieke jongerenpartijen ontstaan uit het BPJK. Zij wil "de algemene politieke bewustwording onder jongeren stimuleren". Daarbij richt zij zich op jongeren in de meest algemene zin van het woord. En in het bijzonder die jongeren die nog niet "thuis" zijn in de politiek. Die jongeren die nog een politieke keus moeten maken of die jongeren die denken dat "politiek zich allen in Den Haag" afspeelt.

Dat ideaal van het willen bewerkstelligen van politieke bewustwording onder jongeren wordt concreet uitgevoerd in projecten en een aantal permanente activiteiten. Om met het laatste te beginnen: Elk jaar verzorgt M50 voor een groep middelbare

scholieren een scholing en vormingsweek, en er is het blad "Choice". Wat betreft de projecten: aan de hand van een bepaald onderwerp worden een aantal visies op dat onderwerp [en daarmee soms ook in het algemeen] naast elkaar gezet. Deze projecten zijn altijd gericht op een specifieke doelgroep en worden uitgevoerd in de vorm van een spel, een roman oid. Niet een droge presentatie die

niet aan spreekt. Zo is er in het verleden in de vorm van een "bouquet-reeks roman" een boek verschenen over de nederlandse staatsinrichting. En op het ogenblik wordt een project ontwikkeld over milieu voor het LBO-onderwijs, in de vorm van een discussiespel.

Voor zo'n project is altijd een politieke jongerenorganisatie verantwoordelijk [maar moet natuurlijk uiteindelijk goedgekeurd worden door de algemene ledenvergadering van M50]. Misschien ook iets voor ons om eens een project op te zetten.

Tot zover M50. Van M50 zijn de volgende politieke jongerenorganisaties lid: het CDJA, de JOVD, de JS, de JD, de PSjg en de PPR-jongeren. Op die manier is er denk ik een bonte verzameling van ideeën, meningen en visies. Interessant om ook een aandeel in te hebben.

Pauline Verheule.

Hierlangs afknippen

Ik word lid van de PPR-jongeren (f.10,00 per jaar)

Ik word ook lid van de PPR (naar draagkracht; vanaf f. 26,00 per jaar)

Ik wil meer informatie over _____

Naam: _____ M/V

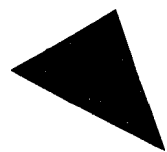
Adres: _____

Postcode: _____ **Woonplaats:** _____

Telefoon: _____

Geboortedatum: _____

Handtekening: _____

KERSTACTIE

Al jaren worden er door de afdelingen van de P.P.R.-jongeren op verschillende plaatsen in het land kerstacties georganiseerd. Op de dagen voor kerstmis stonden deze P.P.R.-jongeren dan met een stand in de stad om eerlijke produkten uit de derde wereld aan de man te brengen. Een beter kerstcadeau is haast niet denkbaar. Het is en een cadeau aan de mensen in je naaste omgeving en aan de kleine boeren en ambachtslieden in de derde wereld. Over de doelen en de vorm van de actie waren we het binnen de P.P.R.-jongeren al langs eens. Groningen hield een actie, Utrecht deed het weer in andere jaren en ook Limburg deed mee. Een voorstel op het afdelingenoverleg was echter om deze actie een landelijk karakter te

gaan geven en het bestuur steunt dit idee van harte. Overal waar P.P.R.-jongeren zijn zal op zaterdag 17 december een stand van hen in de stad staan, waar de mensen lekker even kunnen uitrusten bij een kopje eerlijke derdewereld koffie en waar de mensen derde wereldwinkelprodukten kunnen kopen. Landelijk wordt er gewerkt aan een folder en ook zal bekeken worden of er landelijk publiciteit aan de actie gegeven kan worden. En het is niet alleen dit jaar dat deze actie landelijk zal plaatsvinden. Nee, het voorstel is om dit elk jaar te herhalen, liefst in steeds meer steden. Wordt dit jaar het begin van een goede en lange traditie?

Henk Thuis.

Stuur de bon op in een enveloppe met antwoordnummer. Postzegel hoeft niet.

**PPR-jongeren
Antwoordnummer 10718
1000 RA Amsterdam**

AFDELINGSNIEUWS

DRENTHE

Afdeling Drenthe blijft maar wat actief, ze hebben net een flitsende milieu-actie achter de rug. En nu zijn ze alweer bezig met de voorbereiding voor de kerst-actie in ASSEN, deze actie zal nog meer flitsen. Tevens zijn er plannen voor samenwerking, met o.a. de Jonge Democraten.

Maar om nou te zeggen dat het goed gaat met onze afdeling; NEE.

We zijn dit jaar van 20 naar 16 leden gegaan, leuke ledenwerf ideeën zijn dus van harte welkom.

LIMBURG

De knipselavond

Bij de PPR-jongeren worden de laatste tijd veel nieuwe verschijnselen gesignaleerd: de In's en Out's, de Secretaris Organisatie, de Meerjarenvisie, het Ad-hoethema, noem maar op. Dit is eigen aan een organisatie in beweging.

De Afdeling Limburg voegt hier een nieuw fenomeen aan toe: de knipselavond. Op zo'n gezellige knipselavond kunnen mensen die dat willen krant artikelen meebrengen, waar ze het in de groep over willen hebben. Op deze manier kunnen dus onderwerpen besproken worden waar de leden op dat moment belangstelling voor hebben. Ook is het mogelijk dat we over zo'n besproken thema onze mening op de een of andere manier kenbaar willen maken, bij voorbeeld door middel van een ingezonden brief.

Het is de bedoeling dat vanaf nu iedere eerste woensdag van de maand zo'n avond wordt gehouden, bij Annie te Sittard. Het is nu nog te hopen dat de knipselavond zal uitgroeien tot een begrip.

Pieter Bemelmans

JONGEREN

Jongerenorganisatie van de
Politieke Partij Radikalen

1e Weteringdwarsstraat 4
1017 TN Amsterdam
020 -228461

december 1988 nr.6

Kerstactie afdeling Limburg

Inhoudsopgave

Van de redactie	2
Eurocongres	2/3
De 1990 maatregel.....	3
PPR Jongerencongres	4 t/m 6
Jongerencongres vindt Nederland niet tolerant.....	4/6
De evaluatie.....	5
De wereld in een mand	7
Het kader	7
M 50.....	8
Ingekomen	8
Afdelingsnieuws	8

Van de redactie

Hiervoor jullie ligt het laatste Jonge Radikalenkrantnummer van 1988. De redactie wenst jullie een fantastisch en strijdbaar 1989 toe. Wij zijn in elk geval van plan er goed tegenaan te gaan.

Allereerst ligt het in de bedoeling De Jonge Radikalenkrant vaker te laten verschijnen. Dat betekent dus dat je nog beter op de hoogte blijft van het reilen en zeilen binnen de P.P.R.-jongeren. Dat betekent ook dat we een beroep op jullie doen! Schrijf eens iets voor De Jonge Radikalenkrant. Houd ons op de hoogte van hetgeen er bij jullie gebeurt.

In deze krant komen we nog eens terug op het congres in november. We kijken hoe het geweest is en voor zover we het goed begrepen hebben vinden mensen een congresweekend voor herhaling vatbaar.

Als je dit leest is het 1989. Dat betekent dat het nog één jaar duurt en dan krijgen meisjes die achttien jaar worden te maken met de zogenaamde "1990-maatregel". Wat betekent dat nu eigenlijk? Is het wel zo'n geweldige emancipatiemaatregel zoals het nu steeds voorgesteld wordt?

Op 10 december organiseerde de P.P.R. een Eurocongres in Nijmegen. Hoe het daar ging lees je in deze krant.

Dit en nog veel meer staat er in dit laatste 1988-nummer. We hopen dat jullie net als wij weer dik tevreden zijn.

COLOFON

De Jonge Radikalenkrant is een uitgave van de P.P.R.-jongeren, de jongerenorganisatie van de Politieke Partij Radikalen.

Abonnementen:
PPR-jongeren
1e Weteringdwarstr. 4
1017 TN Amsterdam
020-228461

Abonnementsprijs:
*PPR-jongeren gratis
*Individueel 15,-
*Instellingen 20,-

De tekst van De Jonge Radikalenkrant is ook op geluidsband verkrijgbaar.

Eindredactie: Hanny Geerts
Verder werkten aan deze krant mee:

Henk Thuis
Vincent van Rijswijk
Pauline Verheule
Tim Verhoef
heleen s. kuiper
Heleen de Boer
Désirée van Rijswijk
Lay out: Hanny Geerts
Drukkerij: Pasklaar Sittard

Kopij voor de volgende Jonge Radikalenkrant naar:

Hanny Geerts
Voorstr. 4
4132 AR Vianen
Sluitingsdatum: 14 februari 1989

Euro-congres

"Indieners van moties [...] moeten deze in 300-voud meenemen", zo gebod het partijbestuur de P.P.R.-Europacongresgangers. Aan het eind van de dag bleek, dat de afdelingen die zich daar braaf aan hadden gehouden, hun moties weer in 150-voud mee naar huis konden nemen. Slechts de helft van het verwachte aantal leden was naar Nijmegen getogen om in te stemmen met de deelname van de partij aan de Regenboog voor de Europese verkiezingen op 15 juni 1989.

Er is in de P.P.R. de afgelopen tijd op het punt van de partijvernieuwing verbaasd veel bereikt, maar het congres is nog steeds een knelpunt. Het is aardig om precies twee jaar na verschijnen de vernieuwingsnota "De P.P.R. bij de tijd" op dit punt nog eens te lezen: "Congressen moeten weer boeiend en spannend worden, een jaarlijks hoogtepunt in je P.P.R.-activiteiten, een happening waar je eenvoudig niet voor thuis blijft." In sommige kringen staat het vermelden van "Europa" of "1992" in de titel van een symposium of congres al garant voor uitpuilende conferentiezalen. "Europa" is voor P.P.R.-ers kennelijk nog lang geen reden om niet "eenvoudig thuis" te blijven.

Zoals zo vaak hadden de thuisblijvers niet helemaal ongelijk. Na een onderkoelde discussie, waarvan de nuances niet-ingewijden moet zijn

ontgaan, stemde de partij 's morgens onder (voorlopig?) voorbehoud in met het onderhandelingsresultaat van de Regenboog-partijbesturen. We zoeken nog een "vrije vrouw" voor de lijst, maar in principe zal de P.P.R. samen met CPN, EVP, GPN, PSP en (hopelijk) onafhankelijken proberen opnieuw minstens twee zetels in het Europese Parlement te veroveren.

Onder een groot spandoek, waarop "Loesje" zich afvroeg of het Europese volkslied misschien "De Multinationale" gaat heten, vond 's middags een inhoudelijke discussie plaats. Drie deskundigen vertelden waarom dit Europese volkslied meer moet zijn dan een lofzang op het wegvallen van de binnengrenzen. Paul Staes, lid van het Europese Parlement voor de vlaamse milieu-partij Agalev, ziet 101 goede redenen om tegen de EG-binnenmarkt te zijn. "Maar", voegde hij hieraan toe, "Er is een doorslaggevend argument om er toch aan mee te werken: die binnenmarkt komt er gewoon."

Staes vindt daarom dat je met haalbare voorstellen moet komen, om te voorkomen dat 1992 over het milieu en de sociale politiek heenwalst.

Lucas Reijnders, hoogleraar milieukunde aan de Universiteit van Amsterdam en medewerker van de Stichting Natuur en Milieu, was niet onverdeeld enthousiast over het P.P.R.-ideaal om de Europese besluitvorming zo veel mogelijk te decentraliseren. "Wanneer je decentraliseert, en je laat tegelijkertijd de vrije markt werken, past de milieuwetgeving zich onvermijdelijk aan bij de milieuregels van het "achterlijkste" land. Daarom moet je op centraal niveau bepaalde regels stellen. Voorwaarde hiervoor is dat je de zeggenschap van het Europese Parlement versterkt. Naast deze centrale wetgeving moet het voor individuele lidstaten mogelijk blijven om een extra stapje in de goede richting voor het milieu te zetten.

De voorzitter van het Christelijk Nationaal Vakverbond (CNV) Henk Hofstede kon zich duidelijk vinden in het uitgangspunt dat er centrale wetgeving nodig is. "Op Europees niveau moet er een Sociaal Charter worden opgesteld, dat een minumpakket aan sociale en medezeggenschapsrechten garandeert. "Dat betekent niet dat de sociale wetgeving in elk land van de EG hetzelfde moet zijn; de prijzen en dus de inkomens verschillen per land. We moeten voorkomen dat we in

een Europa van de gemiddelden terecht komen. Daarom moeten we ook kritisch kijken naar de belasting- en premievoorstellen die Ruting onder de vlag van 1992 presenteert. Een optimaal Europa moet het doel zijn."

De geringe belangstelling van de P.P.R. voor Europa lijkt op zijn minst kortzichtig. De EG is er al. De P.P.R. kan niet om de huidige ontwikkelingen heen. En als links zijn kop in het zand steekt, krijgen we een rechts Europa.

Tim Verhoef

De 1990 - maatregel

In 1981 kwam Hedy d'Ancona, als staatssecretaris voor emancipatiebeleid, met het idee van een alomvattend plan voor emancipatiebeleid. Kappeyne van de Copello, haar opvolgster, werkte dit uit in een Beleidsplan Emancipatie. Eén van de punten in dat plan was: het verbeteren van de economische zelfstandigheid van de nieuwe generatie vrouwen. Met die nieuwe generatie worden alle vrouwen, die in of na 1990 meerderjarig worden, bedoeld.

Waar gaat het om? Op dit moment geldt het volgende: Als een kostwinner een uitkering ontvangt wegens werkloosheid, ziekte of arbeidsongeschiktheid, en deze uitkering is lager dan het sociaal minimum, dan krijgt hij (kostwinners zijn nog steeds meestal een hij) een toeslag voor zijn (financieel) afhankelijke partner. Vanaf 1990 geldt dat deze toeslag vervalt als de partner een zgn. "nieuwe generatie"-partner is. Van haar ([financieel] afhankelijke partners zijn nog steeds meestal zij) wordt verwacht dat ze in haar eigen levensonderhoud gaat voorzien. Ze zal dus moeten gaan werken. Dit hoeft niet, als er kinderen onder de twaalf te verzorgen zijn. Dan blijft ook de kostwinnerstoeslag gehandhaafd.

Zo hoopt men, dat de nieuwe generatie vrouwen voor zichzelf kan zorgen, ook in financieel opzicht, en dat ze opleidingen gaat volgen waarmee ze een reële kans op een baan maakt. Bovendien wil men zo de herverdeling van betaalde en onbetaalde arbeid stimuleren.

Dit klinkt allemaal mooi en prachtig, maar er zitten nog wel wat haken en ogen aan.

Ten eerste is het zo, dat een vrouw die vervolgens geen baan kan vinden (bijv. door gebrek aan opleiding, ervaring, of eenvoudig door een tekort aan arbeidsplaatsen) geen eigen uitkering krijgt. Wel kan er een beroep worden gedaan op aanvullende bijstand, maar de voorwaarden waar dan aan voldaan moet worden zijn strenger, dan die bij een werkloosheidsuitkering.

Ten tweede moeten moeders, zo gauw hun jongste kind twaalf is, wel weer de arbeidsmarkt op. Dan zijn ze natuurlijk helemaal kansloos geworden en moeten ze weer om- en bijgeschoold worden. Het herintredingsprobleem blijft zo bestaan.

Ten derde is het interessant om de huidige positie van (jonge) vrouwen op de arbeidsmarkt eens te bekijken. Tenslotte wordt van de nieuwe generatie verwacht dat ze maar even een baan gaan zoeken. Over de kansen van deze vrouwen op de arbeidsmarkt wordt niet gerept.

Opvallend is, dat de werkloosheid van jongens tot 19 jaar iets lager ligt dan die van meisjes. Vanaf 19 jaar is de werkloosheid van vrouwen plotseling veel lager dan die van mannen. Dit wordt waarschijnlijk veroorzaakt door het feit dat veel jonge vrouwen zich rond die leeftijd terugtrekken van de arbeidsmarkt. Dat heeft twee redenen. Een deel van hen is teleurgesteld: vaak zitten meisjes in de minder leuke en minder kansrijke banen dan jongens, omdat ze een lagere opleiding hebben. Vooral voor meisjes met een LHNO-opleiding kun je gerust zeggen dat ze geen kansen hebben op de arbeidsmarkt. Dan kan het leuker zijn om huisvrouw te worden, je bent dan in ieder geval eigen baas. Een ander deel stopt met werken omdat ze een kind krijgt en het niet mogelijk is werk en kind te combineren. Deze vermoedens worden bevestigd door het feit dat 20% van alle 22-jarige vrouwen huisvrouw is, en zelfs 28% van de vrouwen van 24-25 jaar. Er is dus sprake van een grote verborgen werkloosheid onder vrouwen, want deze vrouwen staan niet ingeschreven bij het arbeidsbureau.

De banen waar jonge vrouwen in terecht komen zijn over het algemeen niet zo veelbelovend. Niet alleen gebrek aan opleiding of ervaring zorgt ervoor dat vrouwen vaak in deeltijd, op afroep of als uitzendkracht werken. Allemaal banen met een zwakke rechtspositie en weinig carrièremogelijkheden. Ook directe en indirecte discriminatie (waarom een vrouw nemen als je ook een man

kunt krijgen) speelt daarbij een rol. De weerstand in het bedrijfsleven tegen het aannemen van vrouwen, zeker voor leidinggevende functies, is nog erg groot. De helft van de 35% getrouwde vrouwen tussen 15 en 64 jaar die buitenshuis werken, werken in deeltijd. De andere 65% getrouwde vrouwen werken niet buitenshuis. Toch zegt 46% van de meisjes tussen 12 en 14 jaar dat ze slechts tijdelijk zou willen stoppen met werken als ze een kind krijgt en 38% wil dan helemaal niet stoppen.

Dat kinderen opvoeden en werken niet goed te combineren is, is algemeen bekend. Niet voor niets hoeven partners (= moeders) met kinderen onder de twaalf geen werk te gaan zoeken en blijft voor hen de kostwinnerstoeslag gehandhaafd. Kennelijk is men niet van plan een structurele oplossing te bedenken voor het probleem van gebrek aan kinderopvang. Het is nu nog steeds zo dat kinderopvang wordt gezien als een privézaak. Het komt er daarom vaak op neer dat ouders (te dure) privé-oppas zullen moeten inhuren, zeker omdat de capaciteit van kinderdagverblijven veel te klein is. Het is voor vrouwen van belang, dat kinderopvang een arbeidsvoorwaarde wordt.

Tot slot zijn er ook nog economische belangen mee gebaat als vrouwen meer (kunnen) toetreden tot de arbeidsmarkt. Het is toch zonde van al het geld dat er in de opleidingen van vrouwen gestoken wordt, als ze vervolgens niets kunnen doen met de kennis die ze tijdens die opleiding hebben opgedaan?

Tot zover de eerste feiten en ideeën over de 1990-maatregel. Volgende keer meer meningen, en onder andere het alternatieve plan van Jansweijer, Pot, Groenendijk en Langeveld.

heleen s. kuiper

bronnen:

Katij f45 ('88): -meisjes, werk en 1990

Vrouwenbelangen: -1990: recht op arbeid en inkomen voor meisjes.

-Arbeidsorganisaties en economische zelfstandigheid.

Intermediair 39 ('88): -1990: het jaar van de meisjes?

Opzij 10 ('88): -Hoe houden we vrouwen op de arbeidsmarkt?

PPR-fractie april '88: -1990 en de economische zelfstandigheid van meisjes.

N.C.O.

Het najaarscongres 1988 van de P.P.R.-jongeren met als thema: "Ontmoeting van culturen als wapen tegen racisme" en gehouden te Houthem Limburg werd mede mogelijk gemaakt door een subsidie van het NCO, de Nationale Commissie Voorlichting en Bewustwording Ontwikkelingssamenwerking. Hiervoor willen we hen bij deze graag bedanken.

De Congresorganisatie.

ONTMOETING VAN CULTUREN ALS WAPEN TEGEN RACISME

"Ontmoeting van culturen als wapen tegen racisme". Dat was het thema van het P.P.R.-jongerencongres najaar 1988 en zó was het congres ook. Beide zaken, onlosmakelijk met elkaar verbonden, liepen als een constante rode draad door het weekend heen.

Culturen, overeenkomsten en verschillen, werden wel het sterkst weergegeven door Frans Swartelé, die in een emotioneel verhaal de rijkdom van de verschillende culturen liet zien. Vele materialen ondersteunden zijn presentatie.

Workshops waren er over Marokko, Chili en Kenia. Met name in de marokkaanse workshop werd verder ingegaan op de cultuur aldaar, waar de chileense workshop, hoe kan het haast door de actualiteit ook anders, zich meer richtte op de politieke problemen rond de vluchtelingen. Eerder was dit ook al aangezwengeld tijdens de talkshow.

Eten uit Srilanka, empanadas uit Chili als lekkere hapjes en muziek uit verschillende culturen maakten het culturenfestival van de zaterdag compleet.

De zondag richtte zich meer op de inhoudelijke verdieping. Ontmoeting van culturen, respect voor andere gewoonten en gebruiken, het uitbannen van racisme als middel tot het opbouwen van echte ontwikkelingssamenwerking. Veel tijd werd besteed aan de plaatsbepaling van het probleem. Is het maatschappelijk of individueel? Wat kunnen wij nu doen om te werken aan 1 wereld, om te werken aan echte structurele ontwikkelingssamenwerking? Hoe vergroten we het respect voor andere culturen? Hoe pakken we het probleem van de racisme bij de kop?

Jongerencongres vindt Nederland niet tolerant

Nederland is niet tolerant. Dat wisten we eigenlijk allemaal al, maar op het PPR-jongerencongres, gehouden op 25 en 26 november in Houthem, werd dit nog eens onderstreept. Volgens Bert poiesz, die het congres opende, staan we hier in Nederland nog te weinig bij stil. "Als Nederlanders het over racisme hebben, blijken ze vaak alleen naar het buitenland te kijken. Wij vinden dat

Engeland, Duitsland en België racistisch zijn. Of we staren ons blind op de apartheid in Zuid-Afrika en vergeten dat de wortels hiervan hier in Europa liggen."

Dat in Nederland nog steeds volop gediscrimineerd wordt, bleek wel uit de voorbeelden die Gulnaz Aslan gaf: "Laatst was ik bij de bakker om een brood te kopen. Een man komt binnen en duwt mij opzij. Hij zei: 'Jij hoort hier niet in de rij te staan. Dit land is van ons.'"

In dit geval is duidelijk sprake van discriminatie. Maar vaak gebeurt het heel onbewust: "Waar ik werkte werd op een gegeven moment gesproken over een bloemetje voor eenjarige collega. Toen ik me ermee bemoeide, was de reactie: 'Goh, ik wist niet dat ze bij jullie ook van bloemen hielden.'"

Op het PPR-jongerencongres ging het niet alleen over alledaags racisme, maar vooral ook over racisme van de zijde van de overheid. Een goed voorbeeld hiervan is de manier waarop de asielzoekers in ons land worden behandeld. "Als mensen zich aanmelden als vluchteling op Schiphol, worden ze naar een asielzoekerscentrum gebracht. Hier worden ze medisch onderzocht en onderworpen aan een politieverhoor. Aan de hand van dit verhoor wordt in eerste instantie bekeken of ze in Nederland mogen blijven. De mensen zijn vaak erg zenuwachtig voor zo'n gesprek. Ook zijn ze vaak bang en voelen zich onzeker of de tolk alles wel goed vertaalt", aldus Bert Havenith.

Bert werkt in een asielzoekerscentrum in Schinnen en constateert bij de overheid een toenemende verscherping van de criteria op grond waarvan je als vluchteling kan worden erkend. "Ongeveer 95% van de

De Evaluatie

Na een voor mij geslaagd weekend, was het aan mij de eer om op zondagmiddag de evaluatie te houden. Dit ging in de vorm van een carrousel-discussie, waarin drie vragen werden besproken. Zinnige en minder zinnige opmerkingen werden daarna op papier geschreven. Aan de hand van de vragen wil ik enkele opmerkingen weergeven:

Vraag 1: Hoe vonden jullie het feit dat er gekozen was om het P.P.R.-jongeren najaarscongres deel te laten uitmaken van een thema-weekend?

Opmerkingen: "Geslaagd, je leert elkaar zo ten minste beter kennen!" "Jammer dat het thema te oppervlakkig aan bod kon komen."

"Weekend geeft meer ruimte aan het signaleren en oplossen van problemen dan alleen een congresdag."

Vraag 2: Wat vond je van het gekozen thema voor dit P.P.R.-jongeren-weekend?

Opmerkingen: "Actueel thema dat jongeren aanspreekt." "Goed georganiseerd, ook al zie ik liever meer diepgang in de behandeling van het thema." "Hopenlijk gaan de P.P.R.-jongeren er nu zelf ook wat mee doen en beginnen met naar zichzelf te kijken."

Vraag 3: Hebben jullie naar aanleiding van dit weekend nog ideeën, tips of opmerkingen voor het P.P.R.-jongeren voorjaarscongres of andere thema-weekenden?

Opmerkingen: "Congresonderwerp moet gelijk zijn aan het onderwerp jaarplan." "Alleen een thema geeft meer ruimte voor mensen van buiten om te komen." "Graag het thema Jongeren-Budget-Inkomen."

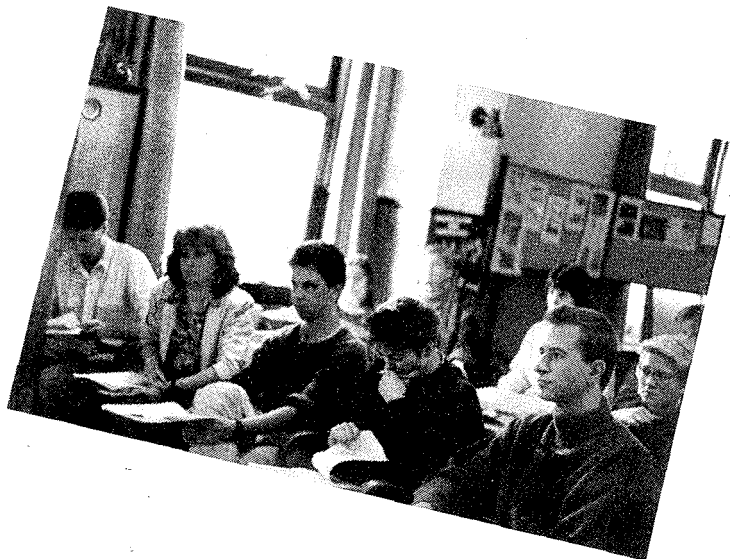
"Voorjaarscongres ook als weekend organiseren."

Zoals je hebt kunnen lezen is het weekend de moeite waard geweest. Alle mensen bedankt, die voor, tijdens en na het weekend tijd, energie en geld hebben besteed om het weekend te doen slagen.

Désirée van Rijswijk

asielzoekers wordt teruggestuurd. Het aantal asielzoekers dat toegelaten wordt, neemt alleen nog maar af, terwijl de stroom asielzoekers toeneemt. Met het verdwijnen van de Europese grenzen in 1992, zal dit alleen nog maar erger worden." Deze conclusie trekt ook Helga Saen. In de zeventiger jaren kwam zij, op uitnodiging van de Nederlandse regering, van Chili naar Nederland. "Wij zaten in een luxe positie. Onze eerste dagen in Nederland brachten we door in een hotel en niet, zoals nu, in een asielcentrum met meer dan honderd andere vluchtelingen van verschillende nationaliteiten. Zo'n opvang zul je nu niet meer zien. Nederland doet de deur op slot. Met het oog op 1992 worden de buitengrenzen van Europa afgesloten." Helga is hierover zeer verontwaardigd: "Als kapitalistisch systeem buit Nederland elke dag nog de derde wereld uit; denk maar aan de enorme schuldenlast. Zo maken we het mensen onmogelijk om daar nog een beetje te leven en als die zelfde mensen hier dan aankloppen om hulp, zeggen we dat we aan hen geen boodschap hebben. We zeggen: 'bewijs maar dat je geslagen bent, bewijs maar dat dat door soldaten is gedaan en niet door je vader.' De ambtenaren die het verhoor afnemen, zitten daar met de opdracht om te proberen hen te weigeren. Het gaat niet langer om de mensen, maar om een lijstje met criteria en feiten, waarin iemand zich niet één keer mag vergissen." Naar aanleiding van de uitlatingen van Helga, kwam in een van de workshops de discussie op gang over economische vluchtelingen. Wim van Kempen, die zelf lange tijd in Chili is geweest: "Het onderscheid tussen economische en politieke vluchtelingen is eigenlijk een Europese uitvinding. Als het in een land economisch slecht gaat, krijg je vanzelf repressie en worden mensen eerder onderdrukt. De grens is vaak moeilijk te trekken." Helga wees erop dat de problemen in de derde wereldlanden zelf opgelost moeten worden. Wel kunnen we hier in Nederland iets doen om de situatie daar te verbeteren. "We hebben niet te maken met een derde-wereldprobleem, maar met een wereldprobleem. Als Philips de Chileense arbeiders meer betaalt, helpt dat meer dan als je alle Chileenen hierheen haalt. Ook moeten landen in de derde wereld de kans krijgen zelf een betere toekomst op te bouwen. Nicaragua is een goed voorbeeld van een land dat dit probeert. Maar

Noord-Amerika en Europa moeten het dan wel een kans geven." Van de PPR-jongeren vonden sommigen dat economische vluchtelingen niet toegelaten moesten worden, anderen vonden van wel. Weer anderen vonden dat de vraag of iemand om economische redenen hier kwam helemaal niet gesteld moest worden. Dit was eindelijk iets waar niet iedereen het over eens was, maar jammer genoeg werd dit onderwerp al vrij snel afgekap. Niet alleen uit het vluchtelingenbeleid blijkt overigens de intolerantie van de Nederlandse overheid. Uit onderzoek van het Nederlands Centrum Buitenlanders kwam naar voren dat er maar liefst 400 discriminerende regeltjes en wetten bestaan in Nederland. Juist hieraan zouden politieke partijen op plaatselijk, provinciaal en landelijk niveau iets moeten doen, aldus de aanwezigen. Bijvoorbeeld aan het feit dat buitenlanders vaak lang moeten wachten voor ze een uitkering krijgen. Of dat ze minder snel een woning toegewezen krijgen en minder goed op de hoogte zijn van hun rechten en plichten met betrekking tot wonen, werken, school en uitkeringen. Op zondag werd eindelijk iets gezegd over wat de PPR-jongeren konden doen om racisme en discriminatie te voorkomen of te bestrijden. Hiertoe hielden Bert Willemsse en Frans de Man een inleiding, waarin ze nog eens aangaven wat discriminatie is, op welke manieren het voorkomt en hoe de PPR hier tegenin wil gaan. Een klein discussiepunt hierbij was het beroepsverbod voor actieve leden van de Centruumpartij, waar de PPR zich tijdens een congres in 1984 voor had uitgesproken.

Van de oplossingen waar de PPR-jongeren zelf mee aan de slag wilden, waren er enkele algemeen. Bijvoorbeeld: alert zijn en blijven op discriminerende regels en wetten en deze aanvechten, verzorgen van voorlichting om verschillende culturen met elkaar in aanraking te brengen, opheffen van machtsongelijkheid en tenslotte het zoeken van contact met buitenlandse jongerenorganisaties, ook wanneer het om andere onderwerpen dan racisme of discriminatie gaat. Toch werden er ook concretere stappen aangegeven: het starten van een rubriek alledaags racisme in de Jonge Radikalenkrant, het organiseren van trainingen over hoe je als persoon discriminatie in je eigen omgeving kunt signaleren en aan de kaak kunt stellen, kijken wat er in de eigen organisatie, structuur en vergadercultuur van de PPR-jongeren moet veranderen om te zorgen dat buitenlandse jongeren ook binnen onze eigen organisatie actief kunnen worden.

Vooraf over deze laatste maatregel, maar ook over de andere oplossingen, moet nog goed en veel worden gepraat en nagedacht. Oftewel, de PPR-jongeren kunnen zich het advies aantrekken dat Gulnaz Aslan haar toehoorders tot slot meegaf: "Blijf actief, blijf alert en blijf de dingen aan de kaak stellen. Of het nu opmerkingen betreft of regeltjes: ga er tegenin."

HELEEN DE BOER

(op 26 januari 1989 zal dit artikel ook verschijnen in de Radikalenkrant.)

"De wereld in een mand"

Zijn naam is Frans Swartelé. Zijn nationaliteit belgisch. En zijn diepste overtuiging dat onze samenleving geen toekomst heeft als we er niet in slagen een eind te maken aan de zinloze bewapeningswedloop, aan de roofoverval gepleegd op ons leefmilieu en aan de onrechtvaardige verhoudingen tussen Noord en Zuid.

Op het afgelopen congres verzorgde hij een letterlijk verbijsterend optreden. In een combinatie van spreken en acteren liet hij zien dat de wereld zo anders bekeken kan worden. Navertellen hoe het was is niet mogelijk. Waarom het was kan echter niet vaak genoeg verteld worden.

De optredens van Frans staan niet op zichzelf. Zij zijn een onderdeel van de activiteiten van het Centrum voor Mundiale Vorming (CEMUVO) te Alken.

Zelf kan Frans Swartelé misschien wel het beste aangeven met welke uitgangspunten CEMUVO wil werken.

"Steeds opnieuw zijn wij verwonderd over de 'negatieve beeldvorming' die wij aantreffen, zowel bij kinderen als bij volwassenen, op het ogenblik dat er gesproken wordt over 'Derde Wereld', 'andere culturen', 'gastarbeiders'.

Onmiddellijk duiken een aantal stigmatiserende begrippen op zoals 'arm', 'ziek', 'vuil', 'honger', 'onderontwikkeld', 'primitief', 'niet beschaafd', 'profiteurs', 'luilakken', 'dieven', enz....

Voor de meeste kinderen hier bestaan kinderen in de Derde Wereld enkel in een negatieve vorm. Het zijn vuilnisbeltkinderen die een rotleven hebben, die geen broekjes hebben om hun magere, ongewassen biljetjes in te verhullen. Het zijn in feite 'niet-kinderen', of iets zachter, 'rebukinderen' (tweede-keus kinderen)!

Ze moeten 'geholpen worden. Hoe? Met wat 'centjes', 'afgedankte kleren' en 'oud speelgoed'.

In deze kinderlijke denkvormen wordt de wereld ingedeeld in een superieur 'wij' en een inferieur 'zij'. Wij zijn de EERSTE WERELD, zij zijn de derde wereld; wij zijn ONTWIKKELD, zij zijn onderontwikkeld; wij zijn BESCHAAFD, zij zijn primitief; wij zijn VERSTANDIG en zij zijn dom, achterlijk, ... M.a.w., onze samenleving, onze cultuur, onze leefwereld staat triomfantelijk model. De anderen beschikken niet over een eigen cultuur, hebben geen eigen gezicht. Ontwikkeling wil dan

zeggen: 'invoeging in onze denk- en leefpatronen, gepaard gaande met een voortdurende uitwissing van alles wat anders is'.

Hierin schuilt een enorm cultuurimperialisme, gebaseerd op een overschatting van de eigen leefwijze en een onderschatting van de anderen. Men overdrijft de eigen verdiensten en is blind voor de eigen zwakheden, terwijl men bij de anderen enkel zwakte ziet en blind is voor de aanwezige kracht.

Hoe deze gevaarlijke denkhouding doorbreken? Hoe deze negatieve beeldvorming ombuigen tot 'positieve nieuwsgierigheid'? Hoe diepgebakken paternalistische handelingsreflexen ombuigen tot 'creatieve openheid' en 'verlangen naar ontmoeting'?

En dit, zonder te vervallen in geromantiseerde benaderingen van de werkelijkheid. M.a.w. problemen blijven problemen, zowel hier als ginder. Honger, krotten, open riole, vuil water bedreigen ginder werkelijk het leven van velen, net zoals dit hier geschiedt door luchtvervuiling, verkeer, slechte eetgewoonten, kanker en zelfmoord."

"De wereld in een mand" is een concrete kennismaking met verschillen en overeenkomsten tussen verschillende culturen, of, zoals Frans het zegt: "De mensen emotioneel betrekken bij ervaringen van macht en onmacht, die vaak kenmerkend zijn voor het leven in een andere cultuur. Mensen laten meevoelen met het leven van andere mensen: het leven als vrolijk, onverwacht gebeuren; de mens als artistiek-scheppend wezen, gekoppeld aan de oplossingskracht van het denken; de nabijheid tussen het functionele en het artistieke; de woede, pijn en angst voor onrecht en verdrukking...

Wij moeten respect hebben/krijgen voor de overlevingsdrang en vindingrijkheid van mensen die moeten leven in moeilijke omstandigheden. Wij moeten bewust worden van de onmacht van de eenzaamheid; het vernietigende van de onverschilligheid; de kracht van de ontmoeting; het diepe respect voor het anders zijn van het andere; het creatieve van een sober solidair bestaan tegenover de bedreigende armoede van individuele consumptie en overvloedige rijkdom."

Mijns inziens is "De wereld in een mand" hier absoluut in geslaagd. Een ervaring om altijd met je mee te dragen.

Henk Thuis.

HET KADER

De mensen vragen mij wel eens, zeg Lucas, is het nu moeilijk om door te dringen tot het partij kader van de P.P.R.-jongeren? Mijn antwoord zorgt iedere keer weer voor verbazing en ongeloof: Het is als actieve P.P.R.-jongere moeilijker om buiten het kader te blijven dan om er binnen te komen. Van de vijftig mensen die naar een congres komen, heeft tachtig procent een functie (gehad). Door de leeftijdsgrens van zeventwintig is de doorstroomsnelheid erg hoog. Je kunt er vergif op innemen dat je na het bijwonen van drie achtereenvolgende afdelingsvergaderingen bent gevraagd voor het afdelingsbestuur. (Niet doen hoor, dat vergif.)

Ja, zeggen de mensen dan, dat is op lokaal niveau, maar op het landelijke niveau, dat is vast veel moeilijker. Dat valt wel mee, antwoord ik, je moet het congres alleen even een sollicitatiebriefje sturen, dat noemen ze een 'bewilling', of een 'kandidaatstelling'. En of je nu midden in je kandidaatstelling met tegenzin opmerkt: "goed, zoals de kop van dit stuk al zei, wil ik me kandidaat stellen als..." Of dat je schrijft: "Ik bespeur gelukkig steeds minder geitewollen sokken en dito hoofden op de jongerencongressen."

Je wordt gekozen.

LUCAS BOLWERK

M50 hield op 8 december een congres ter gelegenheid van haar 5-jarig bestaan. Het congres had als thema: 'de participatiemogelijkheden van jongeren in besluitvormingsprocessen'.

Natuurlijk kunnen jongeren wel actief worden in de politiek of in een andere maatschappelijke organisatie. Alleen, daar heerst meestal zo'n oudbollige cultuur, dat veel jongeren daar weinig voor voelen. Er wordt weinig rekening gehouden met de andere stijl die jongeren hebben.

Het komt ook voor dat jongeren wel officieel in een structuur zijn opgenomen, maar dat ze eigenlijk voor 'spek en bonen' meedraaien. Denk maar aan de medezeggenschapsraad. De helft van het aantal leden bestaat uit leraren of leraressen. De andere helft wordt gevuld door ouders en leerlingen. Als er een besluit genomen moet worden, kan het er dus op neerkomen, dat de schoolleiding eerst met de leraren gaat praten om die op een lijn te krijgen. Vervolgens is er nog maar één stem, van bijvoorbeeld een ouder, nodig om de meerderheid te halen. Het aandeel van de leerlingen heeft dus niet echt invloed, ook al zullen zij vaak het slachtoffer zijn van het genomen besluit.

Daarnaast is het binnen veel maatschappelijke structuren voor jongeren onmogelijk om deel te nemen. Denk bijvoorbeeld maar aan de rechtsspraak. Het is voor jongeren nog steeds onmogelijk om zelf een rechtszaak aan te spannen. Zij zullen dat altijd door hun ouders of andere gezagsdragers moeten laten doen. Verder is het wel zo, dat kinderen en jongeren boven de 12 jaar, bij scheiding van hun ouders "in de gelegenheid gesteld moeten worden te worden gehoord". Dat houdt dus wel in dat ze niet altijd worden gehoord, maar alleen als ze aangeven dat ze dat willen. Door de rechtbank worden ze daarvoor uitgenodigd. Alleen de manier waarop dat gaat laat vaak te wensen over.

Misschien is dit voor de beleidsmakers aanleiding om de nodige veranderingen in klimaat en structuur aan te brengen. Voor ons is er nog eens duidelijk geworden dat we moeten blijven benadrukken dat jongeren iets zinnigs in te brengen hebben en dat we daar aandacht voor moeten blijven vragen.

Pauline Verheule

Ingekomen

Bestuur

De P.P.R.-jongeren worden langzamerhand pubers, en dat blijkt!

Na de eerste voorzichtige stapjes in de nederlandse politiek, komt er wat vorm in de P.P.R.-jongeren. Nooit eerder, om maar eens een voorbeeld te noemen, hebben de P.P.R.-jongeren een bepaalde politieke visie geformuleerd. Dat geeft op zich niet; dat komt omdat de P.P.R.-jongeren nog zo jong waren. Nu ligt er, hoe voorzichtig ook geformuleerd, een globale politieke visie. Je kunt deze botweg typeren als een groen-linkse ideologie, waarin het zelfstandige individu centraal staat in een solidaire samenleving (nationaal en internationaal), met een leefbaar milieu als levensvoorwaarde. De PPR-jongeren hebben afgesproken verder na te denken over deze visie. En dat is een goede zaak.

Zo hier en daar kom je in de groei naar volwassenheid wat groecistuiptjes tegen. In de vorige Jonge Radikalenkrant overkwam Peter Janssens dat. Hij probeert een discussie te starten over de ideeën van de PPR. Zo tussen neus en lippen door zegt hij ook het een en ander over de PPR-jongeren. Nogmaals, dat zou vaker moeten, maar dan niet op de manier zoals Peter dat doet. Hij slaat de plank volledig mis. In een discussie over ideeën, ideologie, standpunten, enz. moet het om argumenten gaan. Dit vergeet Peter. Alleen als argumenten centraal staan, kun je op een eerlijke manier met elkaar praten. Doe je dat niet, dan rest niets anders dan de macht van de spierballen. En juist in de P.P.R.-jongeren moeten we dat zien te voorkomen. We willen namelijk op een andere manier aan politiek doen.

Peter roept op om mensen te vermoorden. Ja, dan blijven er geen argumenten meer over. Onzin dus. Hij verwacht discussie over inhoud met geitewollen-sokken-ruzies. Al zou je geitewollen haarbanden hebben, wat zegt dat over je visie? Neen, laten we dan een voorbeeld nemen aan P. Janssens in de Jonge Radikalenkrant nr. 4, waarin deze ingaat op het vouchersysteem. Dát is een open en eerlijke manier van discussieren, dáárbij ging het om argumenten.

namens het bestuur
Michiel Plugge

Afdelingsnieuws

Utrecht

Als ik dit schrijf, zijn we ons nog aan het verheugen op de kerstaktie. Als je dit leest, is die al lang en breed geweest. De weersverwachtingen zijn: koud. Dus waarschijnlijk zullen we de hele dag ook zelf met een kopje koffie in de handen staan om warm te blijven.

Verder zal de afdeling Utrecht op vrijdag 27 januari haar algemene ledenvergadering houden, gevolgd door een multi-culturele borrel. Een aantal mensen zullen tijdens die vergadering hun taken neerleggen, dus we hopen dat er op korte termijn mensen zijn die zich geroepen voelen 'iets' binnen de P.P.R.-jongeren te doen. Wil je meer weten, bel dan naar Pauline, 03404-52236.

Pauline Verheule

Limburg

Ook dit jaar hebben de P.P.R.-jongeren Limburg weer een kerstaktie georganiseerd. Kraampjes hebben gestaan in Sittard, Weert en Eindhoven. De voorbereidingen verliepen naar wens, al was het even spannend of we überhaupt over electriciteit konden beschikken voor het zetten van de heerlijke Derde Wereldkoffie.

De eerste dag in Sittard, zaterdag 17 december jl., hadden we te kampen met een grote concurrent in deze dagen, de kerstman. Deze goedheilig man(?) had zijn tweelingbroer meegenomen en zij trokken met hun "schoolbellen" alle aandacht naar zich toe. We hebben nog geprobeerd hen enigszins te beïnvloeden, door hen een overheerlijke beker koffie aan te bieden. En, inderdaad, op de tweede dag, donderdag 22 december, konden wij de stroom mensen niet bijbenen. We hebben voortdurend koffie geschonken en uitgedeeld en zelfs enkele jongerenleden gemaakt. Ook voor de Wereldwinkel was deze avond zeer succesvol. Er zijn vele pakken koffie en diverse kunstnijverheid-spulletjes verkocht. De mensen hadden duidelijk de "smaak te pakken".

We hadden tevens muzikale ondersteuning op beide dagen van een jongeman, die fantastisch gitaar speelde en daarbij tevens zong.

We gaan dus met veel moed het nieuwe jaar tegemoet en wensen vanuit deze plaats iedereen een vrolijk en groen 1989 toe!

Annie Geelen